

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Kopi er tilsendt: Mathilde Øelund Salskov Jensen

11. januar 2010

Ændring af diverse energilove

RenoSam takker for modtagelse af udkast til forslag til ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforvarmeforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energi m.v. (Indførelse af datahub, finansiering af øgede energibesparelsesaktiviteter samt ændring af varmforsyningslovens formålsbestemmelse m.v.)

Ændringerne er blandt andet foranlediget af det vedtagne direktiv om fremme af vedvarende energi (Direktiv nr. 2009/28/EF) samt miljøstraffedirektivet.

Med forbehold for politisk behandling i RenoSams bestyrelse, har sekretariatet følgende bemærkninger.

RenoSam har ingen bemærkninger til ændringen af elforsyningsloven og lov om naturgasforsyning.

Ændringer i varmforsyningsloven

Grundliggende er RenoSam enig i de mange forslag til ændringer og de hensyn, der ligger bag.

Med hensyn til varmforsyningslovens § 20 stk. 4 vedrørende varmeprislofter er vi enige i, at der er brug for nytænkning, og vi ser frem til at blive inddraget i det videre arbejde med at finde en passende model på baggrund af de muligheder, der opstår med lovændringen.

Venlig hilsen
RenoSam

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jacob H. Simonsen".

Jacob H. Simonsen

RenoSam
Vesterbrogade 24, 2. tv.
1620 København V
Telefon 4675 6661
renosam@renosam.dk
www.renosam.dk

CVR 1326 1679

Helen Falster

Fra: Torben Synnest [ts@norenergi.dk]
Sendt: 8. januar 2010 19:38
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høring vedr. lov om ændring af elforsyningslov m.v.

Tak for høringsbrev af 11. december 2009 om forslag til om ændring af love om el, naturgas m.v. FSE hilser velkommen, at der med forslaget samles op på en lang række udeståender, men har ikke yderligere kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen

Torben Synnest

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tlf.: +45 35 20 90 45
Dir. tlf.: +45 35 20 90 41
Fax: +45 35 20 90 49
Mobil: +45 20 29 44 41
Email: ts@fse.dk
www.fse.dk

Helen Falster

Fra: Anna Alexandra Pontoppidan [ap@datatilsynet.dk]
Sendt: 8. januar 2010 14:55
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Datatilsynets brev af dags dato, j.nr. 2009-112-0251
Vedhæftede filer: Høringssvar [DOK94926].DOC
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104897>
SJ: -1

Hermed fremsendes Datatilsynets brev af dags dato. Se venligst vedhæftede dokument.

Med venlig hilsen

Anna Alexandra Pontoppidan
Fuldmægtig
Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K
Tlf. 33 19 32 00
Direkte 33 19 32 27
Fax 33 19 32 18
Hjemmeside: www.datatilsynet.dk
Officiel e-post: dt@datatilsynet.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt til: ens@ens.dk
med kopi til: msj@ens.dk

8. januar 2010

Vedrørende høring over udkast til forslag ændring af el og naturgasforsyningslovene samt en række andre love

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2009-112-0251
Sagsbehandler
Anna Alexandra
Pontoppidan
Direkte 3319 3227

Ved e-post af 11. december 2009 har Energistyrelsen anmodet Datatilsynet om tilsynets eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v.

1. Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 8, at den systemansvarlige skal forestå varetagelsen og driften af en datahub til håndtering af måledata m.v.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.2. fremgår, at aktører i markedet har efterspurgt et centralt register, hvorfra de kan indhente alle relevante måledata til afregningsformål og håndtere leverandørskift, uden at de nødvendigvis skal have kontaktflade til flere forskellige netvirksomheder.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, fremgår desuden, at elforsyningslovens § 28, stk. 2, omhandler de opgaver, som Energinet.dk skal udføre. Med forslaget udvides Energinet.dk's opgaver til også at omfatte driften af en datahub.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, fremgår endvidere, at datahub'en skal indeholde et landsdækkende stamdataregister og en IT-funktion, der skal gøre det muligt at udveksle afregningsdata til markedets aktører og håndtere leverandørskift m.v.

Datatilsynet skal i tilknytning hertil bemærke, at lovforslaget tilsyneladende vil indebære en række behandlinger af personoplysninger omfattet af persondataloven,¹ herunder – bl.a. oplysninger om energiforbrug. Det bemærkes herved, at det følger af persondatalovens forarbejder, at oplysninger om, hvor stort el-forbrug den enkelte husstand har og på hvilket tidspunkt af døgnet,

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

normalt ikke vil kunne videregives til private personer, virksomheder m.v. fra et offentligt eller privat elværk².

Det fremstår ikke klart for Datatilsynet, hvorvidt der ved indførslen af en datahub vil blive tale om videregivelse af oplysninger til andre end den eller de personer, oplysningerne vedrører. Datatilsynet anmoder derfor om, at det præciseres, hvorvidt den foreslåede bestemmelse medfører en udvidet adgang til, at der uden samtykke kan registreres og videregives oplysninger om energiforbrug.

Det er Datatilsynets umiddelbare vurdering, at en regel om, at der uden samtykke skal kunne ske offentliggørelse eller videregivelse af de enkelte borgeres energiforbrug, vil være en fravigelse af persondataloven. Hvis det er hensigten at skabe adgang til behandling af personoplysninger i datahub'en i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven, er det Datatilsynets opfattelse, at en sådan fravigelse af persondataloven skal ske ved lov.

En særlig hjemmel til behandling i videre omfang, end hvad der følger af persondataloven, bør underkastes en politisk beslutningsproces, og noget sådant bør efter tilsynets opfattelse kun gennemføres, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

I givet fald skal Datatilsynet henstille, at der i lovforslaget tillige foretages en vurdering i forhold til persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.

For så vidt angår forholdet mellem persondataloven og anden lovgivning skal Datatilsynet henlede opmærksomheden på persondatalovens § 2, stk. 1, og forarbejderne hertil. Konsekvensen af reglen er, at persondataloven går forud for regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en dårligere retsstilling end persondataloven. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet.

Datatilsynet skal særligt pege på persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om formålsbestemthed og proportionalitet, som bygger på databeskyttelsesdirektivet.

2. Datatilsynet skal desuden henlede opmærksomheden på persondatalovens § 41, stk. 3, hvoraf det fremgår, at der skal træffes de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Ved etablering af datahub'en skal det således sikres, at oplysninger ikke hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i

² Se evt. svar på spørgsmål nr. 63 fra Retsudvalget i forbindelse med lovforslag nr. L 44 af 8. oktober 1998 (Forslag til lov om behandling af personoplysninger)

strid med loven, herunder også ved transmission af oplysninger over det åbne internet.

3. Det fremgår flere steder i det fremsendte materiale, bl.a. under punkt 2.2. i de almindelige bemærkninger, at Energinet.dk gøres ansvarlig for datahub'ens udvikling og drift. Det fremgår desuden af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8, at Netvirksomhederne fortsat vil være ansvarlige for indhentning af måledata og dataansvarlige for både måle- og stamdata. Datatilsynet lægger derfor til grund, at Energinet.dk, der er ejet af den danske stat ved Klima- og Energiministeriet, er databehandler³ for netvirksomhederne.

I det omfang netvirksomhederne er dataansvarlige, forudsætter Datatilsynet således, at behandlingen af personoplysninger hos Energinet.dk sker på vegne af de dataansvarlige netvirksomheder og under iagttagelse af de krav, som persondataloven – og evt. anden lovgivning – stiller til netvirksomhedernes håndtering af personoplysninger.

Efter persondatalovens § 41, stk. 1, må personer, virksomheder mv., der udfører arbejde under den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til oplysninger, kun behandle disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov.

Når en dataansvarlig overlader en behandling af oplysninger til en databehandler, skal den dataansvarlige sikre sig, at databehandleren kan træffe de i § 41, stk. 3-5, nævnte tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, og påse, at dette sker, jf. § 42, stk. 1.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal gennemførelse af en behandling ved en databehandler ske i henhold til en skriftlig aftale parterne imellem. Af aftalen skal det fremgå, at databehandleren alene handler efter instruks fra den dataansvarlige, og at reglerne i § 41, stk. 3-5, ligeledes gælder for behandlingen ved databehandleren.

Som udgangspunkt vil en databehandleraftale skulle indgås som en skriftlig kontrakt mellem parterne.⁴ I visse tilfælde, f.eks. hvor der er tale om et meget stort antal databehandlere, kan kravet om databehandleraftale opfyldes ved at fastsætte de fornødne bestemmelser i en bekendtgørelse og/eller vejledning. Dette er forudsat i databeskyttelsesdirektivets⁵ artikel 17, stk. 3, hvorefter der skal være tale om en kontrakt eller andet retligt bindende dokument.

³ I lovens § 3, nr. 5, defineres "databehandleren" som den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der behandler oplysninger på den dataansvarliges vegne.

⁴ På Datatilsynets hjemmeside findes et eksempel på udformningen af en databehandleraftale: <http://www.datatilsynet.dk/offentlig/databehandler/>

⁵ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

4. Det bemærkes for en god ordens skyld, at det følger af persondatalovens § 57, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelser, cirkulærer eller lignende generelle retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at tilsynet bliver hørt over de bekendtgørelser, der skal udstedes i medfør af lovene, i det omfang disse har betydning for beskyttelse af privatlivet i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Anna Alexandra Pontoppidan

Energistyrelsen
ens@ens.dk
msj@ens.dk

DONG Energy A/S
Kraftværksvej 53
7000 Fredericia

Tlf 99 55 11 11
Fax 99 55 00 01

www.dongenergy.dk
Cvr-nr. 36 21 37 28

Ændring af love om elforsyning, naturgasforsyning, varmforsyning, Energinet.dk, fremme af VE m.v.

8. januar 2010

DONG Energy takker for muligheden for at kommentere det omfattende lovforslag. Først og fremmest henviser vi til Dansk Energis høringssvar. Derudover har DONG Energy følgende supplerende bemærkninger til lovforslaget.

Vores ref. JONST

jonst@dongenergy.dk
Tlf 99 55 20 45

Diverse ændringer i varmforsyningsloven, bl.a. ændring af formålsbestemmelsen samt ændring i forbrugerrepræsentationsreglerne

Varmeforsyningslovens § 20, stk.2: DONG Energy bakker op om, at Klima- og Energiministeren med forslaget kan fastsætte nærmere regler for bl.a. indregning af kompensation ved projekter for ændring af områdeafgrænsning i varmeriserne. DONG Energy foreslår, at indregning af kompensation fremgår direkte af lovtæksten. Der er et væsentligt behov for klare regler på området og DONG Energy foreslår, at Klima- og Energiministeren snarest efter vedtagelse gør brug af denne ret til at udstede regler. Det skal sikre, at kommunalbestyrelsen ved godkendelse af et projektforslag, som forrykker f.eks. et naturgasgasselskabs økonomiske balance, skal håndtere spørgsmålet om kompensation. Har kommunalbestyrelsen vurderet, at kompensationsbetaling til gasselskabet er nødvendigt for ikke at forrykke den økonomiske balance, vil betalingen være indregningsberettiget for varmeselskabet som en omkostning ifølge Varmeforsyningsloven.

Når Klima- og Energiministeren udsteder nærmere regler om indregning af omkostninger til kompensation, er det vigtigt at reglerne i praksis bliver administrerbare både for gasselskaber og for varmeselskaber. Dette kan i vid udstrækning sikres gennem fastlæggelse af en række standardværdier for kompensationsbetaling for forskellige kundetyper. Der henvises i denne forbindelse til fremsendt brev til Energistyrelsen fra Dansk Fjernvarme og naturgasdistributionselskaberne af 18. september 2009, hvori forudsætninger for konkret beregning af kompensationsbeløb fremgår.

DONG Energy gør opmærksom på, at konverteringsprojekter som oftest er mindre projekter, hvor måske 1-100 husstande er omfattet. Flere steder tages konverteringsprojekter i etaper med selvstændig projektkendelse for mindre

områder. Enkeltvis forrykker de helt små projekter næppe naturgasselskabernes "væsentligt". Til gengæld ses aktuelt rigtig mange projekter, som tilsammen har helt afgørende konsekvenser for naturgasselskabernes økonomi og dermed de resterende naturgaskunder. DONG Energy foreslår derfor, at "væsentligt" udgår af bekendtgørelse 1295, § 7, således at kompensation også er tilfældet ved de mange mindre projekter.

DONG Energy efterspørger samtidig at regler for kompensationsbetaling udmøntes til også at omfatte brændselsskift på et varme-/kraftvarmeværk, der i dag er forsynet af et naturgasbaseret anlæg. De nuværende regler i projektbekendtgørelsens § 15 indeholder ikke bestemmelser herom. Det anbefales, at bemærkningerne i fremsatte lovforslag ændres til også at omfatte kompensationsbetaling til brændselsskifte på varme- og kraftvarmeværker.

DONG Energy vurderer, at de ovenfor skitserede retningslinjer er et vigtigt element for at fremme regeringens fremlagte vision om at erstatte naturgasforsyning med fjernvarme uden samtidig at forrykke den økonomiske balance for de resterende naturgaskunder. Aktuelt er det indtrykket, at samfundsøkonomisk måske fornuftige projekter forsinkes, fordi reglerne omkring kompensation ikke er afklaret.

Det er afgørende, at disse regler tager hensyn til de økonomiske vilkår, som de enkelte naturgasselskaber er underlagt. DONG Energy stiller sig til rådighed for yderligere drøftelse af udmøntning af regler herom.

Hvad angår indregning af "grønne omkostninger" i varmeprisen, anføres det, at bemyndigelsen også vil medvirke til at tydeliggøre, i hvilket omfang grønne omkostninger kan indregnes i varmeprisen. Efter DONG Energy's opfattelse vil indregning af grønne omkostninger medvirke til omstillingen i varmeforsyningen til biomasse/affald og samtidig øge forsyningssikkerheden ved at mindske afhængigheden af fossile brændsler udefra. DONG Energy støtter derfor en sådan bemyndigelse og vil opfordre til, at den udnyttes. I udkastet til lovbemærkninger omtales bl.a. selskabernes mulighed for at købe grøn strøm. For at undgå misforståelser vil DONG Energy foreslå, at det i de endelige lovbemærkninger præciseres, at også biomassebaseret kraftvarme vil kunne købes til en evt. højere pris end varme produceret på fossilt brændsel på det samme anlæg. Det tjener samme formål som muligheden for at købe grøn strøm og vil samtidig gøre det muligt at undgå, at der "automatisk" skal skiftes til fossilt brændsel, når f.eks. kul bliver meget billig. En sådan præcisering vil være hensigtsmæssig for kraftvarmeproducenters mulighed for at aftale med varmekunderne, at der kan produceres biomassebaseret el og varme, også hvor omkostningerne her til er højere end substitutionsprisen på fossilt brændsel. Dette vil bidrage til stabile rammebetingelser for fossilfri energiproduktion, øge Danmarks forsyningssikkerhed samt være i både producenters og varmekunders interesse.

Sikring af finansieringen af aftalen om øgede energibesparelsesaktiviteter i netselskaberne

Elforsyningslovens § 70, stk. 4: Bestemmelsen sikrer, at omkostninger og indtægter fra energispareaktiviteter ikke medgår ved opgørelsen af forrentning. Det skal hertil bemærkes, at Energispareaftalens bilag 10, pkt. 10, samtidig fastlægger, at omkostninger i forbindelse med energispareaktiviteter holdes uden for benchmarking samt for udmøntning af effektiviseringskrav. Det fremgår af § 26, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 1227 om indtægtsrammer for nedvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven af 10. december 2009, at omkostninger til energispareaktiviteter ikke indgår i benchmarkingen. DONG Energy henstiller til, at det i lovbemærkningerne fremhæves eksplicit, at omkostninger i forbindelse med energispareaktiviteter tilsvarende skal holdes uden for udmøntning af effektiviseringskrav. Hertil skal det bemærkes, at Energispareaftalen for naturgasdistributionsselskaberne er implementeret således, at omkostninger til energispareaktiviteter udelades af benchmarking samt udgår af grundlag for udmøntning af effektiviseringskrav.

DONG Energy henviser i øvrigt til Dansk Energi's høringssvar vedrørende deres kommentarer til finansiering af aftale om øgede energispareaktiviteter i forhold til Elforsyningslovens § 22, stk. 9.

Det bemærkes endvidere, at Energispareaftalen af 20. november 2009 fastlægger, at elnetselskaber og naturgasdistributionsselskaber i et vist omfang kan realisere energibesparelser i egne net. Det skal sikres, at muligheder også er afspejlet i forsyningslovene. Det fremgår f.eks. af Naturgasforsyningslovens § 14 stk. 3, at realisering af energibesparelser skal ske gennem virksomheder der er selskabsmæssigt adskilt fra distributionsselskabet. Selskabet henstiller derfor til, at der sker en justering af lovteksterne.

Præcisering af hjemlen til at fastsætte regler for forrentning af naturgas-selskabernes indskudskapital

For så vidt angår den foreslåede ændring af § 37, stk. 3, nr. 3 i lov om naturgasforsyning vil vi henvise til de synspunkter som advokatfirmaet Bruun & Hjejle har fremført på vegne af Naturgas Fyn Distribution A/S.

Afsætning af biogas via naturgasnettet

I forlængelse af Dansk Energis høringssvar støtter DONG Energy op omkring regeringens aftale omkring "Grøn Vækst", som kan være medvirkende til øget anvendelse af vedvarende energi i energiforsyningen. Som følge af de muligheder, som ligger heri, foreslår DONG Energy at man i forbindelse med lovforslaget foretager eventuelt nødvendige justeringer i naturgasforsyningsloven for at bane vejen for, at biogas kan tilføres naturgasnettet, hvorved biogassen desuden kan bidrage til at sikre forsyningssikkerheden. Mere konkrete bør naturgas-

distributionselskaberne have mulighed for at foretage tilslutning af biogasproducenter til naturgasnettet.

Vores ref. JONST

Med venlig hilsen
DONG Energy

Jonny Trapp Steffensen
Konsulent

Helen Falster

Fra: Hugo Thuge [hugo.thuge@alpiq.com]
Sendt: 8. januar 2010 15:56
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høringssvar, ændring af elforsyningsloven
Vedhæftede filer: Høringssvar Alpiq Denmark.doc
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104901>
SJ: -1

Energistyrelsen
Att.: Mathilde Øelund Salskov Jensen

Kære Mathilde Salskov Jensen
Vedhæftes sendes Alpiq Denmarks kommentarer til ændring af Elforsyningsloven.
Venlig hilsen/Best regards

Hugo Thuge

Alpiq Denmark A/S

Hugo Thuge
Seniorkonsulent

Naverland 2
2600 Glostrup

hugo.thuge@alpiq.com
www.alpiq.dk

T +45 70 27 24 10
F +45 70 27 24 14
D +45 70 27 24 32
M +45 40 95 84 79

A company of the Alpiq Group
www.alpiq.com

8. januar 2010

Til Energistyrelsen

Vedr.: Høring om udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning mv.

Energistyrelsen har den 11. december 2009 sendt udkast til forslag til ændring af el- og varmforsyningslovene samt en række andre love til høring. Alpiq Denmark tillader sig hermed uopfordret at fremføre bemærkninger til enkelte af de foreslåede ændringer af elforsyningsloven.

Alpiq Denmark A/S (tidligere Nordisk Energipartner A/S) har været aktør på det danske elmarked i 10 år. Vi kan tilslutte os synspunktet om, at en datahub vil bidrage til udviklingen af et effektivt marked for el. Alpiq Denmark A/S' primære forretningsområde på elmarkedet har været mægling og porteføljeforvaltning. Vi har med andre ord ikke været "aktør", jf. Energinet.dk's H1-forskrift, og har gennem årene oplevet en række problemer med at "indhente alle relevante måledata" til udbud, leverandørskifte og afregningsformål.

1. En datahub, der sikrer "aktører, elforbrugere og andre legitime interessenter adgang til data uden separat betaling", er efter vores opfattelse en af forudsætningerne for et effektivt og dynamisk elmarked. Det bemærkes i den forbindelse, at elmæglerselskaber; via fuldmagt; agerer på kundens / forbrugers vegne. Alpiq Denmark A/S foreslår, at man eksplicit nævner at mæglere og andre rådgivere med fuldmagt fra kunden er blandt de legitime interessenter.

2. Offentlige myndigheder bliver mere og mere aktive på elmarkedet, og de er lovmæssigt forpligtet til at forlange elektronisk fakturering. Offentlige myndigheder er karakteriseret ved at have mange forbrugssteder (aftagenumre) og decentralt budgetansvar. Allokering af (betalings-) EAN-numre til de enkelte aftagenumre er en forudsætning for at kunne foretage en korrekt elektronisk fakturering, og som praksis er i øjeblikket, kan den offentlige myndighed ikke være sikker på, at den hurtigt og uden omkostninger kan rekvirere egne forbrugsdata, herunder EAN-numre, fra det lokale netselskab. Disse praktiske problemer virker ikke tilskyndende for offentlige myndigheders tilbøjelighed til at konkurrenceudsætte deres køb af el. Alpiq Denmark A/S skal pege på, at betalings-EAN-numre er "relevante måledata", der bør indeholdes i datahub'en.

Med venlig hilsen

Carsten Clemmensen
Administrerende direktør
Alpiq Denmark A/S
Strøbybergs Palæ
Nyhavnsgade 9, 3.

Helen Falster

Fra: Henriette Fagerberg Erichsen [hfe@advokatsamfundet.dk]
Sendt: 8. januar 2010 15:29
Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høringssvar til Energistyrelsen
Vedhæftede filer: Scannet dokument.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104903>
SJ: -1

Hermed fremsendes høringssvar på høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder mv.

Med venlig hilsen

Henriette Fagerberg Erichsen
Sekretær
Direkte tlf. 33 96 97 28
mailto: hfe@advokatsamfundet.dk

Advokatsamfundet
Kronprinsessegade 28
1306 København K
Tlf. 33 96 97 98

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 8. januar 2010
J.NR.: 04-014102-09-1722
REF.: rnm-life

ens@ens.dk, msj@ens.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder mv.

Ved e-mail af 11. december 2009 har Energistyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Organisation for erhvervslivet

8. januar 2010

MGM

Energistyrelsen
Att.: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Amaliegade 44
1256 København K
Sendt via E-mail: ens@ens.dk

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning m.f.

DI har den 11. december 2009 modtaget ovennævnte forslag til lov i høring, som vi har en række bemærkninger til.

Vi finder det positivt med initiativer, der fremmer konkurrencen på elmarkedet. Vi byder derfor lovforslagets § 1 om etableringen af en datahub velkommen. Datahubben skal drives af Energinet.dk og ligesom Energinet.dk's øvrige drift drives efter "hvile-i-sig-selv" princippet, hvilket gør det muligt at overvælte alle driftsomkostninger på slutbrugerne af energi. Det er overordentlig vigtigt, at datahub'en drives effektivt og med færrest muligt omkostninger for slutbrugerne.

Der er for nylig gennemført en europæiske benchmark undersøgelse af Energinet.dk og de øvrige europæiske TSO'er. Vi har konstateret, at Energinet.dk kommer ud med en effektivitet på 56 pct. i forhold til de bedst drevne TSO'er i EU.

Der er af myndighederne indført effektiviseringskrav til alle andre elnet- og transmissionsselskaber undtagen det statslige Energinet.dk. Vi opfordrer derfor til at Energinet.dk også underlægges Energitilsynets effektiviseringskrav, således at statens transmissionsselskab også mødes med udefrakommende effektiviseringskrav.

Energinet.dk's arbejde bliver mere og mere vigtigt for vores medlemmer både som medspiller i udviklingen af det intelligente energisystem og som ansvarlig for driften af transmissionsnettet i Danmark. Erhvervslivet bidrager således årligt med betydelige beløb til driften af Energinet.dk gennem tarifopkrævninger. Ifølge Lov om Energinet.dk § 6, stk. 2 er det ministeren, der udpeger Energinet.dk's bestyrelse, og vi vil i den sammenhæng finde det naturligt, hvis det energiforbrugende erhvervsliv i højere grad var repræsenteret i Energinet.dk bestyrelse.

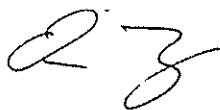
Lovforslagets § 8 stiller forslag om, at PSO-betalingerne til VE-elektricitet udlignes på landsplan. Vi finder denne ensretning af PSO-betalingerne hensigtsmæssig og en naturlig følge af etableringen af et Storebæltskabel.

PSO-betalingerne vil dog forsat give anledning til unødigt modvilje som følge af de meget fluktuerende PSO-opkrævninger hos virksomhederne. Vi vil derfor henstille til, at arbejdet med at finde en ny PSO-opkrævningsmodel genetableres.

Lovforslaget giver klima- og energiministeren hjemmel til at kunne fastsætte nærmere krav til måling af elektricitet og formidling af måledata i slutforbruget. DI støtter lovforslaget på dette område, men vil understrege betydningen af at fastsættelse af standarder for elmåling sker i fuld overensstemmelse med de anbefalinger, som arbejdsgruppen vedrørende standarder for elmåling leverede i sin slutrapport til ministeren. Ligesom vi gerne pointerer betydningen af, at standarderne er i overensstemmelse med kommende standarder på EU-niveau.

I lovforslagets § 6 om ændringer af lov om fremme af vedvarende energi foreslås præciseret, at pristillæg til vedvarende energikilder kun ydes til elektricitet, der leveres til det kollektive elforsyningsnet. I denne forbindelse vil vi gerne påpege, at hvis man ønsker at fremme udbredelsen af vedvarende energi bør det sikres, at egenproducenter har mindst det samme økonomiske incitament til at investere i vedvarende energi, som hvis de leverede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet. For at fremme egenproduktionen af elektricitet baseret på vedvarende energi mest muligt, kan det derfor være en mulighed at undersøge forskellige modeller for støtte til egenproduktion.

Med venlig hilsen

Ole Krog
Viceadm. direktør

8. januar 2010
mmu/J.nr. 08.10.0005-08

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

[dette brev sendes alene elektronisk til adressen ens@ens.dk og med kopi til msj@ens.dk]

affald danmark

AffaldVarme Århus
Amagerforbrænding
DONG Energy
Waste to Energy
DSV Miljø
Marius Pedersen
Renoflex-Gruppen
Reno-Nord
Stena Metall
Vestforbrænding

Høring af lov om ændringer i diverse love, herunder elforsyningsloven, varmforsyningsloven og ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder

Energistyrelsen har fremsendt et udkast til ændringslov i høring. *affald danmark* takker for modtagelsen.

Forslag om ændringer i varmforsyningsloven, jf. ændringslovens § 4

(§ 1, stk. 1)

Forslaget ændrer varmforsyningslovens § 1, stk. 1, som fastlægger varmforsyningslovens formål. Varmeforsyningslovens formål er ”at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi”. Forslaget ændrer formålsbestemmelsen således, at det tydeliggøres at samfundsøkonomien er det overordnede kriterium og at de miljømæssige forhold indgår heri. Det angives, at der ikke er tale om en materiel ændring.

Varmeforsyningslovens § 1 angiver lovens formål og afgrænser dermed de lovlige hensyn, der kan forfølges ved dels administration af loven og dels udnyttelsen af lovens bemyndigelser til eksempelvis regeludstedelse.

Der kan ikke sættes lighedstegn mellem anvendelsen af ordet miljø i formålsparagraffen og anvendelsen af samtlige anerkendte miljøprincipper. Det er således ikke generelt lovens formål at fremme miljøet/fremme miljøhensyn. Loven skal fremme *den mest miljøvenlige anvendelse af energi*. Der er altså fokus på miljøbelastningen ved energifrembringelsen, hvilket er mere snævert.

En samfundsøkonomiske vurdering skal omfatte alle virkninger, som direkte eller indirekte berører samfundet på både kort og lang sigt. Der skal - som led i at fremme af den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi – ske prisfastsættelse af eventuelle miljøparametre på lige fod med prisfastsættelsen af øvrige forhold. Værdiansættelsen af miljøparametrene kan give udslag for en række administrative afgørelser efter loven, men udvider ikke lovens formål og de deraf afledte lovlige hensyn.

Uanset fortolkningen af henholdsvis den nugældende ordlyd af paragraffen og de tilhørende lovforarbejder, finder *affald danmark* det ærgerligt – og et skridt i den forkerte retning – at ændringen bevirker, at miljøparametre alene vil skulle vægtes økonomisk og på linje med øvrige effekter fremover. Det vil i realiteten indskrænke de lovlige hensyn til en vægtning af emissioner, hvorimod mere overordnede miljøhensyn og prioriteringer afskæres.

Vi ser gerne en udformning af formålsparagraffen, som sikrer en lettere omstilling til vedvarende energi og øget anvendelse af biomasse og affald. Vi vil derfor opfordre

affald danmark
Vodroffsvej 59, 1.
1900 Frederiksberg C

T 32 96 04 30
F 32 96 04 31
E ad@affalddanmark.dk
W www.affalddanmark.dk

til, at Energistyrelsen forinden lovforslagets fremsættelse genovervejer den eksakte ordlyd, således at varmeforsyningsloven ikke kommer til at spænde ben for de mest miljøvenlige løsninger – som samtidig tillades i medfør af miljøbeskyttelsesloven.

Med forslaget bliver lovens formål om at formindske energiforsyningens afhængighed af olie desuden ændret til et formål om at sikre forsyningssikkerheden ved at formindske energiforsyningens afhængighed af fossile brændsler, hvilket *affald danmark* støtter.

(§ 20, stk. 2)

affald danmark kan tilslutte sig den udvidelse af ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om indregning af yderligere udgifter og omkostninger, som der lægges op til med lovforslagets § 4, nr. 8 (varmeforsyningslovens § 20, stk. 2). *affald danmark* finder det fornuftigt med en præcisering af, at f.eks. omkostninger til skat, skrotning af værkerne og såkaldte "grønne omkostninger" i bred forstand kan indregnes i varmepriserne.

(§ 20, stk. 4)

Forslaget ændrer hjemlen til prisloftreguleringen for affaldsforbrændingsanlæg, som bliver udvidet for at kunne rumme andre prisloftsmodeller end den nuværende substitutionsmodel, således at reguleringen kan ændres. Efter de nugældende regler skal beregningen af prisloftet tage udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et affaldsforbrændingsanlæg i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et værk i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinjer.

Princippet for beregningen af prisloftet er administrativt tungt og datagrundlaget for de konkrete prislofter for usikkert. Prisloftet kan ændres væsentligt på baggrund af forhold, som det enkelte affaldsforbrændingsanlæg ingen indflydelse har på. Det giver urimelig økonomisk usikkerhed for affaldsforbrændingsanlæggene og kan resultere i utilsigtede miljøeffekter.

Ved forslaget tilføjes det, at der ved prisloftsreguleringen tages hensyn til miljøbeskyttelseslovens regler om organisering af affaldssektoren. Herved tænkes der på lov nr. 513 af 12. juni 2009, som ændrer miljøbeskyttelsesloven, bl.a. til indførelse af benchmarking af affaldsforbrændingsanlæg. Desuden skal der ved udarbejdelsen af en ny prisloftsmodel tages hensyn til mulig fremtidig ændring af miljøbeskyttelsesloven, som følge af det tværministerielle arbejde om ny organisering af affaldssektoren.

affald danmark støtter en udvidelse af hjemlen, men så allerhelst, at priserne blev reguleret efter en helt anden metode.

affald danmark henviser i øvrigt til Dansk Energis høringsvar.

Med venlig hilsen

Marianne Munch Jensen
affald danmark

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K.

8. januar 2010
Sagsnr.: 2009120094

att.: Mathilde Øelund Salskov Jensen

Tlf. direkte: 3954 7583
Fax: 3955 7880
direktion@hngmn.dk

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om var- meforsyning mv.

HMN Naturgas I/S
www.naturgas.dk

Energistyrelsen har i brev af 11. december 2009 anmodet HNG I/S og Naturgas
Midt-Nord I/S om bemærkninger til udkast til forslag til ændring af lov om var-
meforsyning, lov om naturgasforsyning mv.

Gladsaxe Ringvej 11
DK-2860 Søborg
Telefon +45 3954 7000

Der er frist for afgivelse af høringssvar fredag den 8. januar 2010.

Vognmagervej 14
DK-8800 Viborg
Telefon +45 8727 8727

Det bemærkes, at HNG I/S og Naturgas Midt-Nord I/S pr. 1. januar 2010 er fusi-
oneret til HMN Naturgas I/S (HMN). Nedenfor følger selskabets høringssvar til
nævnte forslag om ændring af diverse love.

Lov om varmforsyning, § 1, formålsbestemmelsen

A.

Med lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås varmforsyningslovens formålsbestemmelse
i § 1, stk. 1, ændret. Ændringen tydeliggør, at samfundsøkonomien er det over-
ordnede kriterium, og at miljømæssige forhold skal indgå heri, jf. også afsnit 2.9 i
lovforslagets almindelige bemærkninger.

HMN finder det meget positivt, at det nu tydeliggøres, at det samfundsøkonomi-
ske kriterium skal tillægges den overordnede vægt ved vurdering af varmeprojek-
ter.

HMN foreslår, at det i bemærkningerne yderligere understreges, at de hensyn -
der i henhold til de udmeldte samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger er
indarbejdet og vægtet i den samfundsøkonomiske analyse - ikke hver for sig kan
overvægte det samfundsøkonomiske beregningsresultat. HMN foreslår derfor en
tilføjelse til 2. sætning i bemærkningerne til § 4, nr. 2, 3. afsnit:

*"Det er ikke meningen, at de forskellige elementer, der indgår i de samfundsøko-
nomiske analyser, vægtes hver for sig mod det samfundsøkonomiske resultat,
således at f. eks. miljøhensyn eller fortrængningen af fossile brændsler vægtes
tungere end det samfundsøkonomiske hensyn"*

HMN Naturgas I/S
CVR nr.: 32 50 58 21
EAN nr.: 579 000 116 325 9

(den foreslåede sætning er understreget)

Se nærmere om fossile brændsler nedenfor i afsnit B.

5. afsnit foreslås formuleret således:

”Formålet med lovforslaget er derfor at sikre, at de miljømæssige og forsynings-sikkerhedsmæssige forhold indregnes korrekt som en del af den samfundsøkonomiske vurdering af varmekonstruktioner, dvs. i overensstemmelse med formålsbestemmelsens hensigt, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget af 1990”.
(de foreslåede tilføjelser er understreget)

I lyset af den tvivl, der har været i praksis, og ikke mindst i lyset af, at denne tvivl er slået igennem i Energiklagenævnet og begge landsretter, foreslår HMN, at der indsættes et nyt stk. 2 til varmforsyningslovens § 4, der lyder således:

”Stk. 2. Ved kommunalbestyrelsens godkendelse af konkrete projekter efter stk. 1, udarbejdes en samfundsøkonomisk analyse af de relevante scenarier. Kun det samfundsøkonomisk mest fordelagtige projekt kan gennemføres i overensstemmelse med § 1, stk. 1.”

Stk. 2 og stk. 3 bliver herefter stk. 3 og stk. 4.

I bemærkningerne til det foreslåede stk. 2 anføres:

”Bestemmelsen understreger konsekvensen af den ændrede formulering af lovens formålsbestemmelse”.

B.

Det fremgår af den gældende varmforsyningslovs formålsbestemmelse, at loven bl.a. skal medvirke til at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie.

Kriteriet har ifølge vores erfaringer ikke hidtil spillet en afgørende selvstændig rolle i konkrete afgørelser, men har naturligvis haft stor betydning for lovens udformning og udformningen af senere lovændringer, der har haft til formål at fremme bl.a. anvendelsen af naturgas med henblik på at fortrænge olie.

Med lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås denne del af formålsbestemmelsen ændret, således at forsyningsikkerheden nu nævnes udtrykkeligt og således, at ordet ”olie” erstattes med ”fossile brændsler”.

HMN er enig i, at lovens formålsbestemmelse – i lyset af regeringens klimapolitiske målsætning – bør ændres til ”fossile brændsler”.

Under hensyn til at kommunerne – bl.a. på grund af den teknologiske udvikling – har fået større muligheder for at vælge mellem et bredere udbud af forskellige brændsler end tidligere, og under hensyn til, at kommunerne, ikke mindst ud fra brugerøkonomiske hensyn, har udvist en betydelig interesse herfor, er det nærliggende at antage, at kommunerne ved godkendelse af projekter, der fortrænger fossile brændsler, kan føle sig foranlediget til at inddrage dette kriterium, og eventuelt tillægge det afgørende vægt.

Det er HMN's opfattelse, at forslaget til formulering af varmforsyningslovens formålsbestemmelse på dette punkt kan forstås som et kriterium, der er ligestillet med det samfundsøkonomiske kriterium. Der er efter vores opfattelse ikke noget i bestemmelsens ordlyd, der retligt er til hinder for, at beslutningstagerne kan tillægge kriteriet en afgørende og selvstændig betydning i lighed med den betydning sidestillelsen af miljøhensynet med det samfundsøkonomiske hensyn hidtil har givet anledning til.

Det skyldes, at forslagets sidste led sammenbindes med første led ved hjælp af ordet "samt", der – ikke mindst i lyset af den nye formulering af første led – fører til, at sidste led kan læses som et selvstændigt kriterium uafhængigt af første led og uafhængigt af den underordning af miljøhensynet, der fremgår heraf.

Lovforslagets bemærkninger omtaler ikke dette spørgsmål.

Efter HMN's opfattelse er det afgørende, at der ikke kan sættes spørgsmålstejn ved, at det samfundsøkonomiske kriterium også fremover er det overordnede og dermed afgørende kriterium, og at lovforslaget ikke skaber (eller opretholder) en hjemmel til at tillægge andre kriterier en selvstændig afgørende betydning.

På denne baggrund foreslår vi, at sidste sætning i varmforsyningslovens § 1, stk. 1 – jf. forslagets § 4, nr. 3 - formuleres således:

"...med henblik på at sikre forsynings sikkerheden ved at formindske energiforsynings afhængighed af fossile brændsler."

Ved anvendelsen af udtrykket "med henblik på" tydeliggøres det, at forsynings sikkerheden og hensynet til uafhængigheden af fossile brændsler er et overordnet mål, som de enkelte konkrete beslutninger skal understøtte, og at kriteriet dermed ikke er et kriterium, der kan tillægges selvstændig vægt eller overvægte det samfundsøkonomiske hensyn.

HMN foreslår i den forbindelse følgende formulering indsat som sidste afsnit i bemærkningerne til § 4, nr. 3:

”Udtrykket ”med henblik på” skal præcisere, at beslutningerne efter første led er et middel til at opnå lovens overordnede målsætning om forsyningsikkerhed og uafhængighed af fossile brændsler. Denne overordnede målsætning er således ikke et kriterium, der skal eller kan vægtes selvstændigt mod det samfundsøkonomiske resultat”.

I konsekvens heraf er det HMN’s opfattelse, at den samfundsmæssige værdi af fortrængning af fossile brændsler er indregnet i de samfundsøkonomiske brændselspriser, og derfor indgår i de enkelte projektforslags samfundsøkonomiske værdi.

Det helt centrale er fortsat, at vurderingen af lovligheden af et givent projektforslag skal kunne vurderes entydigt af forsyningselskaber, kommunalbestyrelser, Energiklagenævnet og domstole via det samfundsøkonomiske beregningsresultat baseret på de af Energistyrelsen udmeldte beregningsforudsætninger.

Varmeforsyningsloven § 20, stk. 2

HMN finder det meget positivt og støtter, at Klima- og energiministeren ifølge forslaget kan fastsætte regler om indregning af yderligere udgifter og omkostninger i varmeprisen hos fjernvarmeselskaber, eksempelvis omkostninger til kompensation ved konvertering fra individuel naturgasforsyning til fjernvarme.

HMN finder, at der er et væsentligt behov for en landsdækkende regulering af dette område for dermed at sikre en smidig implementering af regeringens målsætning på dette område.

HMN opfordrer derfor Klima- og energiministeren til snarest muligt at udstede nærmere regler på dette område. HMN stiller sig til disposition i den forbindelse.

HMN opfordrer i den forbindelse Klima- og energiministeren til at udforme reglerne om kompensation således, at det klart fremgår, at der ved alle konverteringsprojekter skal betales kompensation.

Det må ikke være op til den enkelte kommunalbestyrelse at afgøre, om gasdistributionsselskabets økonomi ”forykkes væsentligt” og i givet fald hvor meget, da det intet steds, ud over i den af Energistyrelsen udarbejdede ”Vejledning til BEK. Nr. 1295 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg” (Vejledningen), er beskrevet, hvad der kan betragtes som en ”væsentlig forrykkelse af økonomien”. Imidlertid har Energiklagenævnet gjort opmærksom på (J.nr.: 1021-10), at Vejledningen er en vejledning og ikke en bindende forskrift, hvilket markant reducerer den retlige og dermed regulerende betydning af Vejledningen.

HMN foreslår derfor, at det i afsnit 7 i bemærkningerne under § 20, stk. 2 anføres, at:

"Der skal ved konverteringsprojekter ydes kompensation til det bevillingspligtige gasdistributionsselskab, såfremt der i det område, der er omfattet af konverteringsprojektet, er investeret i gas-distributionsnet"

samt foretage den på den baggrund fornødne tilpasning af teksten i lovbemærkningerne iøvrigt.

HMN anbefaler ligeledes, at reglerne for kompensationsbetaling udvides til også at omfatte brændselsskift væk fra naturgas på fjernvarme- og decentrale kraftvarmeværker.

Transportbetalingen til naturgasforsyningen af disse værker er en væsentlig indtægtskilde for HMN. Et helt eller delvist bortfald af denne indtjening vil markant påvirke transportprisen for de øvrige kunder.

I bestræbelserne på (i en periode) at afskærme naturgasforbrugerne mod prisstigninger på gastransport, der kan henføres til den energipolitiske beslutning om en reduceret anvendelse af fossile brændsler, er der ingen forskel på tab af transportindtjening uanset hvilken kundetype, der konverterer væk fra naturgas.

Det er blevet anført, at de gældende regler for godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg meget stærkt begrænser muligheden for, at decentrale kraftvarmeværker konverterer væk fra naturgas. Ikke desto mindre har HMN allerede mistet en betydelig transportindtjening fra kraftvarmeværker, der har reduceret deres naturgasforbrug betydeligt grundet en række "kreative" tiltag.

Dernæst vil HMN henlede opmærksomheden på, at biogas, biomasse samt affald helt legalt kan fortrænge naturgas som brændsel ved kraftvarme-produktion. HMN må i den forbindelse med betydelig sikkerhed forvente, at et par af selskabets allerstørste kunder i løbet af 2010-12 vil ændre brændselsanvendelsen fra naturgas til affald. Regningen herfor betales af de øvrige og fuldt afgiftpligtige naturgasforbrugere.

Varmeforsyningsloven, økonomiske incitament

HMN vil gerne benytte denne lejlighed til atter at henlede opmærksomheden på den betydelige forskel i pålæggelsen af energiafgifter på de enkelte brændsler i varmforsyningen, en forskel der er blevet endnu større ved den seneste ændring i energibeskatningen.

Den førte afgiftspolitik giver stærke brugerøkonomiske incitamenter til på den mest kreative måde at søge projekter gennemført, der sjældent medfører samfundsøkonomiske fordele eller cost-effektive miljøløsninger.

Såfremt der ønskes "mest mulig miljø for pengene", skal HMN atter opfordre til en harmonisering af energiafgifterne kombineret med en fastholdelse af den gældende differentiering af miljøafgifterne.

Lov om naturgasforsyning § 37, stk. 3, nr. 3

HMN tager til efterretning, at Klima- og energiministeren ønsker en ændring af gældende ret, jævnfør Energiklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2009, vedrørende manglende forrentning af kommunernes indskudskapital i perioden 2005 til 2014.

HMN er fortsat af den opfattelse, at det er principielt forkert, såfremt kommunernes indskudskapital ikke forrentes.

HMN skal i den forbindelse anmode om en afklaring af følgende:

Indebærer den nugældende og/eller fremtidige retstilstand på omhandlede område, at kommunale naturgasdistributionsselskaber løbende kan tilskrive indskudskapitalen renter, men først opkræve denne rentetilskrivning hos forbrugerne efter 2014?

HMN ser frem til en afklaring heraf og stiller sig til rådighed for Energistyrelsen, såfremt der måtte være behov for en uddybning af de i dette hørings svar anførte synspunkter eller iøvrigt.

Med venlig hilsen

Peter I. Fenger

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt pr. email: ens@ens.dk og msj@ens.dk

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskenergi.dk
www.danskenergi.dk

Dok. ansvarlig: DGR
Sekretær: DGR
Sagsnr: 09/470
Doknr: 8

08-01-2010

Høringssvar til udkast til forslag om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder

Dansk Energi har den 11. december 2009 modtaget høringen af forslag om ændring af el-, naturgas- og varmforsyningslovene m.fl. Dansk Energi takker for muligheden for at komme med bemærkninger og har i den forbindelse følgende bemærkninger.

Dansk Energi har følgende bemærkninger til forslag om ændring af lov om elforsyning (§§ 1 og 3):

Standarder for måling af el

I lovforslagets § 1, nr. 6, indsættes en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte standarder for måling af el i slutforbruget. Dansk Energi er positivt indstillet overfor, at ministeren skal kunne fastsætte krav til elmålere beregnet for fjernaflæsning og timeafregning. Det er vigtigt for Dansk Energi, at de krav, der fastsættes, er rimelige – både med hensyn til funktionalitet og i forhold til at sikre mulighed for indkøb af elmålere på et marked med flere konkurrerende leverandører. Energistyrelsen offentliggjorde i juni 2009 rapporten "Redegørelse om standarder for måling af el i slutforbruget". Rapporten indeholder en række mulige krav til kommende fjernaflæste elmålere. Dansk Energi finder en række af disse krav relevante, men savner en argumentation for, at alle de obligatoriske krav bidrager med en gevinst, der står mål med omkostningen til implementering og efterfølgende drift af den enkelte funktionalitet.

Indførelse af standardkrav til målere understøttes af bemærkninger om, at kunden skal have mulighed for økonomisk belønning, hvis han indretter sin adfærd tidsfleksibelt mv. Dansk Energi støtter initiativer, som fremmer en energiøkonomisk adfærd og hvor udrulning af målere sker på baggrund af økonomiske incitamenter. Lovbemærkningerne præciserer dog, at der ikke bliver mulighed for øgede indtægtsrammer for netvirksomhederne, da der ikke bliver myndighedspålagte udrulninger. Fordelene ved fleksibelt elforbrug kommer flere aktører til gode – der kan så-

ledes være fordele hos både kunder, netvirksomheder, leverandører og samfundet. En ensidig pålæggelse af omkostningerne hos netvirksomhederne vil ikke fremme udbredelsen af disse målere. Samtidig må det forventes, at standardiseringskrav typisk medfører øgede omkostninger for netvirksomhederne, hvilket kan være medvirkende til, at udbredelsen af disse målere reduceres yderligere.

Dansk Energi støtter udrulning af timemålere. Hvis udrulningen sker efter ønske fra kunder, bør disse kunder finansiere netvirksomhedernes ekstra omkostninger til udstyr og drift. Indførelse af tidsdifferentierede tariffer og afgifter samt en mere volatil prisdannelse på elmarkedet som følge af mere vindkraftproduktion vil bevirke øgede incitamenter hos nogle kunder til at ønske fjernaf-læsning. Ved at indføre en omkostningsbaseret betaling for måling og afregning af kunders fleksible elforbrug sikres, at netop de kunder som har en samlet økonomisk fordel ved fleksibelt elforbrug – også efterspørger måle- og afregningsydelserne hos netvirksomhederne. Tilsvarende sikres, at ingen øvrige kunder påtvinges merbetaling for målerydelse, som de enten ikke ønsker eller ikke har nogle fordel af.

Det bør samtidig være sådan, at en markedsbaseret udrulning, hvor der kun etableres fjernaf-læsning som følge af kundeønsker, medfører, at netvirksomhederne kan øge deres indtægtsrammer med de pågæede ekstraomkostninger.

I lovbemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at det ikke er tiltænkt, at kravene skal gælde for eksisterende målere. Der er netvirksomheder, som allerede har indkøbt målere, som opbevares på lager med henblik på senere opsætning. Det er vigtigt for Dansk Energi, at kravene ikke kommer til at gælde disse målere. Dansk Energi opfordrer til, at det tydeligere præciseres, at allerede indkøbte målere også betragtes som eksisterende.

I lovbemærkningerne fremgår også, at måledata skal kunne overføres i digital form til en visningsform valgt af forbrugeren. Dansk Energi opfordrer til, at det præciseres, at hvis standardiseringskravene i øvrigt er opfyldt, kan kunderne ikke stille krav til ethvert valgfrit medie.

Herudover fremgår det af lovbemærkningerne, at standardiseringskravene kun skal gælde ved netvirksomhedernes frivillige udrulning. Det vil være oplagt, at standardiseringskravene også skal gælde ved myndighedspålagte udrulninger eller efter kundeønske om fjernaf-læsning.

Finansiering af aftalen om øgede energispareaktiviteter

I lovforslagets § 1, nr. 7, indsættes en bestemmelse om finansieringen af aftalen om øgede energibesparelsesaktiviteter i netvirksomhederne. Bestemmelsen sikrer, at Energispareaftalens generelle økonomiske principper indskrives i elforsyningsloven. Der lægges derimod ikke op til, at de mere detaljerede økonomiske principper, herunder overgangsordningen, indskrives i loven. Dansk Energi forudsætter, at det dermed er besluttet, at disse skal indskrives i energisparebekendtgørelsen eller indtægtsrammebekendtgørelsen.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 7, at for meget, henholdsvis for lidt, opkrævet beløb til realisering af energibesparelser reguleres via midlertidig prisændringer i det følgende regnskabsår. Mekanismen for efterregulering på selskabsniveau er beskrevet i Energispareaftalens bilag 10, pkt. 8, og sikrer, at selskaberne får dækket deres faktiske omkostninger til realisering af energibesparelser.

Erfaringer hos gasdistributionsselskaber og elnetselskaber for håndtering af opgørelse og afvikling af sådanne differencer peger på, at der kan være behov for en præcisering af bestemmelsen. Der vil altid være variationer i leverancerne af gas og elektricitet, hvorfor mængderne først kendes ved udgangen af et år. Det vil betyde, at der altid vil være en vis budgetusikkerhed, og det vil stort set være umuligt at undgå mindre differencer. Det vil derfor være næsten umuligt at sikre, at en difference opstået i det enkelte år er endelig opgjort og afviklet i det følgende år, uden at der samtidig opstår nye differencer.

Dansk Energi vil derfor opfordre til, at det præciseres i lovbemærkningerne, at en opgjort difference mellem omkostninger og indtægter fra aktiviteter vedr. energibesparelser i det enkelte år vil blive overført til det efterfølgende år, således at selskabet det efterfølgende år må opkræve indtægter svarende til afholdte omkostninger fratrukket/tillagt denne opgjorte difference. Det efterfølgende år vil imidlertid på tilsvarende vis være underlagt budgetrisiko, og dermed kan den akkumulerede saldo ikke nødvendigvis nedbringes til 0 ved afslutning af hverken det efterfølgende eller næstfølgende regnskabsår. De næstfølgende år opgøres differencen derfor som forskellen mellem akkumulerede indtægter og afholdte omkostninger i alle år siden 2010. Den skitserede metode vil være administrerbar for både selskaber og myndigheder og vil samtidig sikre, at selskaberne hvert år skal forsøge at bringe kontoen i balance.

Der vil kunne udarbejdes andre brugbare løsninger på problemstillingen vedrørende håndtering af efterreguleringsmekanismen i praksis. Dansk Energi bidrager gerne med en uddybning af problemstillingen eller andre hensigtsmæssige løsninger.

I Energispareaftalen af 20. november 2009, bilag 10, pkt. 6, er det i øvrigt aftalt, at Energitilsynet kan fastsætte retningslinjer for opgørelse og dokumentation af omkostningerne til besparelsesforpligtelsen. Dansk Energi vil gerne gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at sådanne retningslinjer bliver udmøntet snarest, hvis der skal fastsættes særlige krav til netvirksomhedernes løbende bogføring.

Energispareaftalen af 20. november 2009 fastsætter herudover, at elnetselskaber og naturgasdistributionsselskaber i et vist omfang selv kan realisere energibesparelser i egne net. Dansk Energi vil gerne opfordre til, at det sikres, at bestemmelsen i elforsyningslovens § 22, stk. 8, ikke er til hinder herfor. § 22, stk. 8, fastsætter, at realisering af energibesparelser skal ske gennem virksomheder, som er selskabsmæssigt adskilt fra netvirksomheden. Umiddelbart er indtrykket derfor, at § 22, stk. 8, hindrer, at netvirksomhederne selv varetager realiseringen i egne net.

Indførelse af en datahub

I lovforslagets § 1, nr. 8, foreslås en hjemmel for Energinet.dk til at varetage driften af en datahub. Udvikling af en datahub med tilhørende processer og it-systemer – både hos Energinet.dk og hos aktørerne – er en meget stor opgave. Branchen er gået aktivt ind i det forberedende arbejde for at skabe en velfungerende datahub og for at sikre, at de nuværende kundeprocesser hos aktørerne stadig kan fungere på en kundefrem og rimelig måde.

I lovbemærkningerne vedr. de økonomiske og administrative konsekvenser fremgår det, at de økonomiske besparelser hos netvirksomhederne forventes at overstige etablerings- og drifts-

omkostningen i datahubben. Det er væsentligt for Dansk Energi at bemærke hertil, at branchen ikke forventer besparelser som følge af datahubben. Derimod forventes ekstraomkostninger som følge af, at de nuværende forretningsgange og IT-systemer skal ændres pga. datahubben. Der er derfor en forventning hos netvirksomhederne om, at indtægtsrammerne kan øges efter indtægtsrammebekendtgørelsen i det omfang, netvirksomhederne får øgede omkostninger som følge af etablering og drift af datahubben.

I bemærkningerne til loven fremgår, at Energinet.dk får ansvaret for opbygning af en datahub, herunder ansvaret for opgavefordelingen mellem netvirksomheder, leverandører, balanceansvarlige og Energinet.dk. Dansk Energi forudsætter, at bemyndigelsen til Energinet.dk alene gives indenfor datahubbens opgaver, og at der ikke ændres i netvirksomhedernes eller de kommercielle selskabers generelle opgave- og ansvarsområder. Det er vigtigt for Dansk Energi, at der ikke lægges op til en ændring af ansvarsområder udover, hvad der er nødvendigt for datahubbens funktionalitet. Dansk Energi vil opfordre til, at dette præciseres i bemærkningerne.

I lovbemærkningerne fremgår det, at datahubben skal kunne håndtere, at der er handelsselskaber, som ønsker at samfakturere de ydelser, forbrugerne modtager efter elforsyningsloven. Dansk Energi bemærker hertil, at der allerede i dag findes forskellige metoder til samfakturering, som ikke behøver en datahub, og at efterspørgslen i at bruge samfakturering generelt har været utrolig beskeden. Efter Dansk Energis vurdering vil der være betydelige ekstraomkostninger forbundet med at klargøre datahubben til samfakturering. Dansk Energi vil derfor opfordre til, at der i første omgang igangsættes en analyse af, om det vil være hensigtsmæssigt at klargøre datahubben til samfakturering, eller om samfakturering i stedet kan sikres på anden vis. Samtidig er der i øjeblikket stort fokus på integrering af det nordiske detailmarked. Det er derfor vigtigt, at der ikke igangsættes et større arbejde omkring samfakturering, hvis det senere viser sig, at det ikke vil fungere i nordisk sammenhæng.

Et af formålene med datahubben er, at elforbrugere sikres adgang til data uden separat betaling. Ud over netselskaberne er der flere handelsselskaber, som stiller forbrugsdata til rådighed for kunderne på en overskuelig og kundefremret måde. I et konkurrencepræget marked, hvor marginerne er små, er disse ydelser blandt konkurrenceparametrene. Dansk Energi finder det problematisk, at der i statsligt regi etableres ordninger, som konkurrenceudsatte selskaber som handelsselskaber har valgt at profilere sig på.

Dansk Energi vil foreslå, at datahubben udelukkende etableres for at understøtte professionelle aktører samt øvrige legitime interessenter, og at kundekontakt og kundepleje fortsat varetages af netvirksomheder og handelsvirksomheder. Herved undgås anvendelse af ressourcer i Energinet.dk dels til etablering af slut-kunde-kompetencer dels til drift og vedligehold af en kundeportal. Dansk Energi foreslår, at der i det mindste foretages en nærmere vurdering af behov og hensigtsmæssighed af forbrugsvisning i datahubben inden en beslutning.

Overgangsbestemmelse vedr. merforrentning

Dansk Energi sætter pris på, at der med forslaget § 3 lægges op til en overgangsordning vedrørende merforrentning for 2008. Da de nye forrentningsbestemmelser har virkning allerede fra 8. oktober 2008, har net- og transmissionsselskaberne ikke haft tilstrækkelig tid til at indrette sig derpå i forhold til regnskabsåret 2008. Det er derfor vigtigt for branchen, at selskaberne ikke uforskyldt kommer i vanskeligheder.

I lovforslagets § 3, nr. 1, indsættes overgangsbestemmelsen vedrørende merforrentning i ændringslov nr. 386 fra 2009 til bl.a. elforsyningsloven. I bestemmelsen skrives: "Senest en måned efter lovens ikrafttræden giver virksomhederne Energitilsynet meddelelse om reduktionens størrelse og afvikling heraf i form af en midlertidig tarifnedsættelse". Dansk Energi vil gerne opfordre til, at der vælges et andet ordvalg. Da bestemmelsen indsættes i en allerede ikrafttrådt lov, vil formuleringen give anledning til forvirring, da bestemmelsen vil henvise til ikrafttrædelsesdatoen af lov nr. 386, som var 27. maj 2009. Fristen vil dermed umiddelbart skulle regnes fra denne ikrafttræden. Fristen bør hellere fastsættes til et passende tidspunkt efter, at overgangsbestemmelsen er vedtaget og trådt i kraft, så virksomhederne gives rimelig tid til at indberette oplysningerne til Energitilsynet.

Herudover ser Dansk Energi et potentielt problem forbundet med, at flere netvirksomheder ikke vil kunne opgøre den eksakte størrelse af en eventuel merforrentning optjent i 2008 på tidspunktet for fristen - også selvom fristen ændres til et tidspunkt i sidste halvdel af 2010. Dette skyldes primært, at netvirksomhederne har verserende sager om ændringer af indtægtsrammen hos Energitilsynet og/eller Energiklagenævnet, som vil kunne få indflydelse på indtægtsrammen, driftsmæssige indtægter og omkostninger eller lignende og dermed også på opgørelse af differencer og merforrentning, når afgørelserne fra Energitilsynet eller Energiklagenævnet foreligger.

Dansk Energi vil derfor opfordre til, at det sikres, at netvirksomhederne har mulighed for at undgå, at merforrentning optjent i 2008, der først konstateres i forbindelse med udfaldet af afgørelser truffet i verserende sager, vil medføre en permanent reduktion af indtægtsrammen. I disse situationer bør netvirksomhederne i stedet have mulighed for at foretage tilbagebetaling til forbrugerne inden for en rimelig frist, der fx vil kunne fastsættes som led i afgørelsen. På tilsvarende vis vil en afgørelse kunne afstedkomme, at merforrentningen bliver mindre, hvilket bør kunne medføre, at beløbet kan genopkræves.

Det bemærkes, at en sådan fleksibilitet vil svare til, hvad der gælder i forhold til administrationen af overgangsbestemmelsen i indtægtsrammebekendtgørelsens § 33, stk. 9, jf. den fortolkning af sammenhængen mellem indtægtsrammebekendtgørelsens § 33, stk. 9, og § 21, stk. 6, som Energistyrelsen gav udtryk for i forbindelse med udformningen af § 33, stk. 9, der omhandler netvirksomhedernes mulighed for ved opgørelsen af forrentningen i 2008 og 2009 at kunne justere driftsmæssige indtægter for eventuelle differencer.

Dansk Energi vil på baggrund heraf opfordre til, at det præciseres i lovbemærkningerne til § 3, nr. 1, at eventuelle efterfølgende korrektioner i henhold til Energitilsynets eller Energiklagenævnets afgørelser håndteres efter bestemmelserne i indtægtsrammebekendtgørelsens § 21, stk. 5 og 6, der omhandler efterfølgende korrektioner af indtægtsrammen som følge af fejlagtige oplysninger eller ulovlige forhold.

I tilknytning til ovenstående skal det i øvrigt bemærkes, at der i forhold til reguleringsåret 2008 eksisterer en meget nær indbyrdes sammenhæng imellem den foreslåede overgangsbestemmelse i lov nr. 386 af 20. maj 2009 og den nævnte overgangsbestemmelse i indtægtsrammebekendtgørelsen. Netvirksomheder, der i 2008 både har optjent merforrentning og har opbygget differencer i forbrugernes favør, vil således skulle betale begge de opgjorte beløb tilbage til for-

brugerne inden udgangen af 2010. Derudover eksisterer der den sammenhæng mellem de to overgangsbestemmelser, at efterfølgende ændringer i indtægtsrammen på baggrund af en afgørelse fra Energitilsynet vil resultere i, at opgørelsen af henholdsvis merforrentningen og differencen vil blive ændret med samme beløb i henholdsvis opad- og nedadgående retning. Summen af de to beløb vil således alt andet lige altid forblive det samme, uanset om indtægtsrammen efterfølgende forhøjes eller reduceres.

En præcisering af, at efterfølgende ændringer - som følge af afgørelser - vil skulle håndteres efter indtægtsrammebekendtgørelsens § 21, stk. 6, vil derfor samtidig kunne håndtere, at et beløb, der er tilbagebetalt til forbrugerne efter den ene overgangsbestemmelse, i stedet skulle have været tilbagebetalt til forbrugerne efter den anden overgangsbestemmelse. Det vil derved blive sikret, at netvirksomhederne ikke risikerer et økonomisk tab som følge af, at senere afgørelser ændrer på forudsætningerne for tilbagebetalingen.

Dansk Energi har følgende bemærkninger til forslag om ændring af lov om varmeforsyning (§ 4):

I lovforslagets § 4, nr. 2 og 3, lægges op til en ændring af formålsbestemmelsen i varmeforsyningsloven. Det overordnede mål med varmeforsyningsloven er at sikre en samfundsøkonomisk, konkurrencedygtig, sikker og miljøvenlig forsyning. Lovforslagets ændring af formålsparagraffen er kun et lille skridt i den retning, som er nødvendig for en massiv omstilling til mere VE i fjernvarmesektoren. Den kollektive fjernvarmeforsyning er mange steder tæt forbundet med det kommercielle elmarked. Det skaber særlige udfordringer. Problemet er i dag, at produktionssiden ved indgåelse af aftaler med varmedistributionen ikke er tilstrækkelig sikret mod, at Energitilsynet efterfølgende kan underkende dele af aftalens elementer. Dermed kommer kraftvarmeproducenten til at bære en høj risiko for tab. Dette problem risikerer at få en markant negativ effekt i forhold til omstillingen til mere biomasse. Varmeforsyningsloven fastlægger nemlig, at der i prisen for varme kun må indgå nødvendige omkostninger.

Ved at omstille til biomasse undgår et værk samlet en afgift og en kvotebetaling; får et ertilskud, mens der skal betales typisk en væsentlig højere brændselspris for biomasse. Desuden ændres kraftvarmeanlæggets virkningsgrader for henholdsvis el og varme til ugunst for elsiden alt andet lige. Elsiden kan derfor komme i en situation, hvor elsiden får en højere udgift til elproduktion, selv om værket samlet set sparer udgifter. Så kun såfremt begge parter har en fordel, vil omstillingen blive gennemført.

Efter vores mening bør varmeforsyningsloven derfor skabe bedre incitament til, at produktionssiden investerer i de mest miljøvenlige teknologier til varmeforsyning. Det gælder især i spørgsmålet om mere biomasse på kraftvarmeværkerne men også i forhold til mere biogas og mere affald i energisystemet. Herved kan Danmark mest omkostningseffektivt få opfyldt sin VE-forpligtelse på 30 % VE inden 2020.

Varmeforsyningsloven bør derfor så snart som muligt ændres på to afgørende områder. Det ene er, at der i loven bør stilles krav om at udskille produktionssidens varme- / kraftvarmeenheder og fjernvarmeaftagernes transmissions- eller distributionsanlæg i separate selskaber i stil med den selskabsmæssige udskillelse, der allerede gælder inden for elforsyningsloven og na-

turgasforsyningsloven. Eventuelt kan kravet om udskilles gennemføres alene for selskaber over en vis størrelse.

Det andet er, at parterne på henholdsvis produktionssiden og varmeaftagersiden sikres friere vilkår til at forhandle betingelser for og priser på varmeleverancen. Elforsyningslovens § 75 indeholder allerede en nødvendig og også tilstrækkelig beskyttelse for varmemeforbrugerne ved at produktionssiden ikke må fordele deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmeforbrugerne. *Vi vil derfor foreslå, at for selskaber, evt. alene selskaber over en vis størrelse, der allerede har eller vælger at udskille deres kraftvarmeproduktion, alene vil blive reguleret efter elforsyningsloven i forhold til priser.* En sådan forenkling vil kunne medvirke til ikke alene omstilling til mere biomasse mv., men også til en mere kosteffektiv fjernvarmesektor gennem de stordriftsfordele der kan opnås i fjernvarmesektoren.

I lovforslagets § 4, nr. 8, lægges op til en ændring af prisbestemmelserne. Prisbestemmelserne udvides, så det bliver mere klart, hvad der kan indregnes i varmeprisen. Dansk Energi finder det fornuftigt at udvide prisbestemmelserne, således at værkerne bedre kan sikre sig imod tab. Vi vil dog anbefale at indregning af skrotningsudgifter kan strækkes længere end 5 år – fx 10-15 år – for at undgå høje varmepriser i en relativ kort periode. Vi anbefaler derfor, at afskrivningsbekendtgørelsen fra 1991 føres a jour.

Dansk Energi finder det også fornuftigt, at varmforsyningsloven indrettes, så der fortsat skabes incitament til at udvide fjernvarmeforsyningen, hvor det er samfundsøkonomisk og forbrugerøkonomisk fordelagtigt. Derfor kan vi fuldt ud tilslutte os initiativer, der sikrer, at fjernvarmeforsyningen udvides. Herunder også, at kompensation i nogle, men langt fra alle situationer, kan vise sig nødvendig til at sikre fortsatte hvile i sig selv-vilkår for eksisterende kollektive naturgas- og fjernvarmeforsyninger, der mister afsætningsgrundlag og dermed bidrag til de faste omkostninger. Længere afskrivningshorisont kan i nogle tilfælde være et alternativ til kompensation. Det er dog afgørende, at Energistyrelsen i udformningen af de nærmere regler under § 20, stk. 2, i varmforsyningsloven sørger for, at kommunalbestyrelser får de fornødne værktøjer til at sikre en hurtig og rimelig sagsbehandling af både naturgassiden og fjernvarmesiden i sager om omstilling til fjernvarme. Kun herved kan en hurtig og omfattende omstilling finde sted.

I lovforslagets § 4, nr. 9, indsættes en bestemmelse om prislofter. Dansk Energi mener grundlæggende, at prislofter ikke er en god måde at regulere kraftvarmeanlæg i energisektoren i almindelighed og affaldskraftvarmeværker i særdeleshed på. Den gældende model bag prislofterne er kompliceret og skaber risiko for, at affaldsværker og især privatejede affaldsværker, som i princippet allerede i dag er markedsudsatte modsat kommunalt ejede værker, ikke kan få dækket deres omkostninger ind. En række affaldskraftvarmeværker risikerer derfor at gå konkurs (og i den forbindelse at gøre brug af den nye "skrotningsregel").

Der er særlig to problemer ved prisloftsmodellen i dag. Det ene er, at prisloftsområderne for henholdsvis central kraftvarme, naturgas og biomasse ændres fra år til år. Prisloftet afhænger af det enkelte værks placering, som meldes ud i oktober og træder i kraft for januar det følgende år. Der er eksempler på, at affaldsværker har måttet acceptere at få skiftet område fra naturgas til biomasse på et år. Det virker helt urimeligt.

Det andet problem er, at prislofterne er faste for et år ad gangen. I modsætning hertil forekommer der normalt ret store udsving i priserne på andre brændsler end affald. Dette fører til store udsving i prislofterne fra år til år. Prisudsvingene optræder ydermere med en forsinkelse på 2 år, hvilket giver affaldsanlæg urimelige vilkår ved prissætningen. Desuden kan det nævnes, at de private affaldsforbrændingsanlæg har langfristede aftaler med deres kunder (kommunerne) om levering af affald. Derfor er de private anlæg stillet ringere i forhold til de kommunalt ejede anlæg, som bedre kan justere prisen for at undgå at bære et tab. Endelig kan det nævnes, at der ifølge Energitilsynet er væsentlig usikkerhed på de indberettede priser fra fjernvarmeværkerne. Det er med til at skabe et ret usikkert grundlag for prisloftet.

Endelig er det, som nævnt i lovforslaget, vigtigt at få tænkt udviklingen af affaldssektoren ind i en kommende prisregulering af affaldsværkerne. Allerede nu kan kraftværkerne medforbrænde erhvervsaffald, og når den politiske aftale i 2010 om affaldssektorens organisering falder på plads, forventes som minimum, at erhvervsaffald udsættes for fri konkurrence. Desuden forventes forbrændingsanlæggene at blive økonomisk adskilt mellem monopolaktiviteter (bl.a. husholdningsaffald) og konkurrenceaktiviteter (erhvervsaffald). Efter vores vurdering er prislofter ikke det, der tager bedst hensyn til såvel varmekundernes prisbeskyttelse og affaldsselskabernes økonomi, når affaldssektoren skal overgå til større grad af markedsbestemte vilkår.

Dansk Energi mener derfor, at tiden er inde til at aflive prisloftsreguleringen. I stedet bør lovforslaget lægge op til, at parterne på energi og affaldsområdet kan aftale sig til priser og vilkår for leverancer. Det vil bl.a. kunne ske efter den model, vi anbefaler (ovenfor vedr. lovforslagets § 4, nr. 2 og 3). Der findes allerede i dag prisaftaler mellem producenter på fjernvarmeområdet og varmeindkøbere. Fordelen ved denne regulering er, at den kan administreres enkelt og vil kunne fungere i et konkurrenceudsat affaldsmarked. Modellen kan også løse problemet med, hvordan varmepriserne skal fastsættes for de centrale værker, der medforbrænder affald.

Selv om denne model ikke allerede nu indarbejdes i varmforsyningsloven, bør prislofterne alligevel droppes. Varmepriserne bør i så fald fastlægges efter omkostningsbestemte priser. "Hvile-i-sig-selv-reguleringen" er dog ikke egnet, når affaldsområdet udsættes for konkurrence. Kun en aftalemodel er egnet i en fremtidig regulering af affaldssektoren.

Biogas er ikke medtaget i forslaget.

Dansk Energi mener, at biogasproduktion allerede nu bør tages ud af varmforsyningsloven, så der hurtigst muligt kan blive skabt markedsbestemte forhold for de investeringer, der skal føre til flere biogasanlæg. Som minimum bør prisreguleringen allerede nu blive ophævet for biogas for derved at skabe incitament til investere i kommercielle biogasanlæg. Det vil gøre det muligt at sætte handling bag regeringens aftale med DF om "grøn vækst" ved at åbne for at føre biogas ind på det eksisterende regionale naturgasnet. Herved vil biogas også kunne blive anvendt af de energiforbrugere og kraftvarmeværker, der ikke ligger tæt på biogasproducenterne.

Justering af forbrugerindflydelsesreglerne i lov om varmforsyning

I lovforslagets § 4, nr. 11-17, lægges op til en række ændringer af forbrugerindflydelsesreglerne. Dansk Energi ser positivt på, at forslaget lægger op til at gøre forbrugerindflydelsesreglerne smidigere. Det vil være en administrativ lettelse for virksomheder med multiforsyning, der både skal opfylde forbrugerindflydelsesreglerne i el-, varme- og vandforsyningslovene, hvis antallet af nødvendige valg handlinger nedsættes.

Dansk Energi vil dog opfordre til, at det gøres muligt at opfylde forbrugerindflydelseskravet ved, at der foretages ét samlet valg til den øverste bestyrelse i koncernen, og at denne bestyrelse derefter vælger bestyrelserne i forsyningsselskaberne i koncernen. På den måde vil alle forbrugere – uanset om der er tale om el-, varme- eller vandforbrugere – have indflydelse på valget af den øverste bestyrelse, evt. via et repræsentantskab, og selskaberne vil få væsentlige administrative lettelser i form af sparede valghandlinger.

I forhold til den konkrete udformning af forbrugerindflydelsesbestemmelserne vil Dansk Energi dog samtidig gøre opmærksom på, at der i lovforslagets § 4, nr. 13, står: "repræsentantskabet nævnt i stk. 4, nr. 2", men at der i stk. 4, nr. 2, ikke er nævnt et repræsentantskab.

Samtidig lægger forslaget i § 4, stk. 15, op til en ophævelse af varmforsyningslovens § 23 h, stk. 6. Vi vil derfor anbefale samtidig at ophæve den tilsvarende bestemmelse i elforsyningslovens § 40, stk. 2.

Dansk Energi står gerne til rådighed med en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Dorte Gram

ENERGITILSYNET

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

8. januar 2010
Sag 4/0602-0200-0058
/ PR
Deres ref.

Att.: Mathilde Øelund Salskov Jensen

Høring over udkast til lovforslag fremsendt 11. december 2009

Energistyrelsen har fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder med henblik på at indhente Energitilsynets eventuelle bemærkninger til forslaget.

Det fremsendte udkast indeholder således forslag til ændringer af en række love, men i det følgende kommenterer Energitilsynets sekretariat alene ændringer til elforsyningslov, naturgasforsyningslov og varmforsyningslov.

Ad ændringer til el-forsyningsloven

Det er sekretariatets vurdering, at ændringslovens § 1, nr. 7 - dvs. EFL's § 22, stk. 9 - vedrørende implementering af energispareaftalen ikke umiddelbart giver administrative problemer.

På sigt skal Energistyrelsen dog være opmærksom på, om de enkelte netvirksomheders investering i energispareinitiativer erstatter netvirksomhedernes almindelige reinvesteringer i nettene. Dette kunne være tilfældet, hvis fx netselskabet i forbindelse med udskiftning af transformatorer eller målere ansøger om, at disse investeringer skal betragtes som energispareaktiviteter. Herved vil netvirksomhederne kunne opkræve betaling for en given investering både som energispareaktivitet og som en del af indtægtsrammen.

Energitilsynets sekretariat finder, at teksten til lovforslagets § 1, nr. 8, om Energinet.dk's pligt til at forestå varetagelsen og driften af en datahub til håndtering af måledata m.v. er kort og præcis.

I elforsyningslovens § 1, stk. 1, er det præciseret, at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning gennemføres bl.a. i overensstemmelse med hensynet til forbrugerbeskyttelse.

Forbrugerhensynet skal der også tages højde for i forbindelse med etableringen af datahubben. Sekretariatet finder, at dette bør præciseres i lov-bemærkningerne, f.eks. i forbindelse med beskrivelsen af ansvars- og

ENERGITILSYNET
sekretariatsbetjenes af
KONKURRENCESTYRELSEN
Centrene for Energi
Nyropsgade 30
1780 København V
Tlf. 72 26 80 70
Fax 33 18 14 27
CVR-nr. 64 96 46 15
et@dera.dk
www.energitilsynet.dk

opgavefordelingen. Energitilsynets sekretariat skal derfor foreslå, at pkt. 2.2.2 i lovbemærkningerne udformes på følgende måde:

"2.2.2 Forslaget

Med lovforslaget bliver det muligt for Energinet.dk at etablere og drive en central datahub, der indeholder såvel et landsdækkende stamdataregister som en IT-funktion, der skal være i stand til at udveksle afregningsmåledata til markedets aktører og håndtere leverandørskift m.m. Energinet.dk får ansvaret for opbygningen af en datahub, herunder ansvars- og opgavefordelingen mellem netvirksomheder, leverandører, balanceansvarlige og Energinet.dk, idet der i udformningen heraf tages behørigt hensyn til forbrugerbeskyttelsen."

Vedr. forslagens § 1, nr. 17 – dvs. ændring til EFL's § 70. stk. 4 – vurderer sekretariatet, at bestemmelserne om administration af forrentningsloftet ikke vil give problemer.

Ad ændringer til naturgasforsyningsloven

Sekretariatet kan fuldt ud tilslutte sig, at det med ændringsforslaget i § 2, nr. 2 præciseres, at transmissionsnet på søterritoriet mv. alene er underlagt naturgasforsyningslovens bestemmelser i det omfang transmissionsnettet er tilsluttet det danske naturgasforsyningsnet, ligesom forslaget i § 2, nr. 3 efter sekretariatets vurdering er ganske hensigtsmæssigt.

Sekretariatet har heller ikke bemærkninger til forslagens § 2, nr. 5 og de tilhørende ikrafttrædelsesbestemmelser. Det er dog efter sekretariatets vurdering meget vigtigt, at der med ændringsloven skabes fuldstændig klarhed over mulighederne for forrentning af indskudskapitalen.

Ad ændringer til varmforsyningsloven

Energitilsynets sekretariat finder, at lovforslaget er hensigtsmæssigt og ser frem til at blive inddraget i arbejdet med at fastsætte nærmere regler om indregning af yderligere udgifter og omkostninger samt regler om et prisloft.

Med venlig hilsen

Pia H. Rønager
Specialkonsulent
Tlf. direkte 72268180
pr@ks.dk

Energistyrelsen
Att.: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Amaliegade 44
1256 København K

8. januar 2010
lh/ig

Svar sendt pr. e-mail til: ens@ens.dk, msj@ens.dk

Høring over forslag til lov om ændring forsyningslovene

Energistyrelsen har den 11. december 2009 udsendt høringsmateriale om forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v.

Dansk Fjernvarmes bemærkninger til forslaget:

§ 1, nr. 16 - Pristillæg baseret på måling af el

Forslag til ændring af bestemmelsen anfører, at udbetaling af pristillæg sker på grundlag af måling af elektricitet "leveret til det kollektive elforsyningsnet".

Af praktiske årsager anbefaler Dansk Fjernvarme, at formuleringen ændres til "afregnet som leveret til det kollektive elforsyningsnet", idet der som oftest ikke sker levering af hele elproduktionen. Det anvendte bruttoprincip medfører, at alt forbrug afregnes som leveret fra nettet, bortset fra elforbrug til elfremstilling, og al produktion afregnes som leveret til nettet, bortset fra elforbrug til elfremstilling.

§ 4, nr. 2 – Varmeforsyningslovens formålsbestemmelse

Det anføres, at formålet med denne ændring er at sikre, at miljøet vægtes korrekt ved den samfundsøkonomiske vurdering af varmeprojekter. Det er tillige anført, at der ikke er tale om en materiel ændring.

Der findes allerede officielle forudsætninger, der skal benyttes ved beregning af samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, hvorfor denne ændring ikke synes begrundet, hverken med konsekvens eller med beskrivelse af forventet effekt.

Hvis bestemmelsen vedtages, skal det sikres, at der sker en eventuel nødvendiggjort ajourføring af "Vejledning i samfundsøkonomiske analyser på energiområdet", Energistyrelsen april 2005, og af projektbekendtgørelsen, nr. 1295 af 2005, med tilhørende vejledning, således der ikke kan blive yderligere tvivl om indregning af miljøeffekter.

§ 4, nr. 8 – Indregning af yderligere udgifter og omkostninger

Med forslaget gives ministeren mulighed for at tillade indregning af omkostninger, der ikke er omfattet af begrebet "nødvendige omkostninger" i varmforsyningslovens § 20 stk. 1.

Fjernvarme bør drives med henblik på at maksimere fordelene for forbrugerne, samfund og miljø, hvorfor Dansk Fjernvarme støtter ethvert tiltag, der har dette som formål.

Det er hensigtsmæssigt med så præcise regler som muligt, således fortolkning ikke kan give anledning til tvivl om, hvorvidt en given omkostning er indregningsberettiget. Med den foreslåede ændring, hvor klima- og energiministeren kan fastsætte regler om indregning af yderligere udgifter og omkostninger, sikres ikke klarhed over, hvilke omkostningsarter, der kan, eller kan forventes, indregnet.

Vigtigheden af et effektivt tilsyns- og klagesystem er afgørende, og med lovændringen får tilsynsmyndigheden adgang til i bredere forstand at kunne afgøre om en omkostning er indregningsberettiget. Dette formål støtter Dansk Fjernvarme, men skal samtidig gøre opmærksom på, at det er vigtigt at være opmærksom på, at Energitilsynets hovedformål ikke svækkes.

I bemærkningerne til lovforslaget er der angivet en række omkostninger, der vil kunne omfattes af lovændringen, eksempelvis indregning af skat. Dette vil kræve en nærmere præcisering af, hvilken skatteomkostning/-indtægt, der kan indregnes. Det er her vigtigt at være opmærksom på forskellen mellem selskabsskat, der forfalder til betaling, eller beregnet skat, relateret til periodens aktivitet, hvori kan indgå både positive og negative udskudte skatter. Endvidere er der særlige fordelinger af skat mellem sambeskattede koncernselskaber. En tilladelse til indregning af skat, kræver derfor en yderligere beskrivelse.

Et andet område, der er omtalt i bemærkningerne til denne lovændring, er muligheden for at indregne kompensationsbeløb ved konvertering af naturgasområder til fjernvarme. Dansk Fjernvarme er enig i behovet for en hjemmel til at indregne et givent kompensationsbeløb, og at der er behov for faste retningslinjer for et kompensationsbeløb. Dansk Fjernvarme har i brev af 18. september 2009, sammen med naturgasdistributionsselskaberne, orienteret Energistyrelsen om, at det ikke umiddelbart lykkedes at nå til enighed om faste retningslinjer for compensation. Dansk Fjernvarme forventer at blive inddraget i de kommende drøftelser om fastlæggelse af et kompensationsbeløb. Økonomiske forhold lægger et reelt loft over et muligt beløbsniveau, og dermed også for hastigheden i at blive frigjort fra de fossile brændsler.

§ 4, nr. 9 – Prisloftregulering for affaldsforbrændingsanlæg

Varmeforsyningslovens § 20 stk. 4 er foreslået ændret med en tilføjelse af, at der ved prisloftsreguleringen tages hensyn til miljøbeskyttelseslovens regler om organisering af affaldssektoren. Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der her tænkes på benchmarking af affaldsforbrænding. Erfaringerne fra dette arbejde er endnu ukendte, hvorfor det er uforsvarligt nuværende tidspunkt at basere et prisloft på dette. Det kan heller ikke vurderes, hvilken betydning det konkret vil få på et prisloft for varme fra forbrændingsanlægget.

Det fremgår ligeledes af lovforslagets bemærkninger, at drøftelser med affaldsforbrændingsbranchen og fjernvarmebranchen om ændringer af principperne for beregning af prislofterne, er strandet på begrænsningen af beregningsprincipperne i den eksisterende hjemmel. Dette er nyt for Dansk Fjernvarme, da der os bekendt ikke har været drøftet konkrete prisloftmodeller, som er afvist, alene fordi de ikke kunne rummes af varmforsyningslovens eksisterende bestemmelser.

Dansk Fjernvarme anbefaler, at denne lovændring afventer yderligere drøftelser om en kommende prisloftmodel. Skal et prisloft for varme fra forbrændingsanlæg baseres på viden og erfaringer fra benchmarking af forbrændingsanlæg, vil det være nødvendigt at afvente denne. Jævnfør bekendtgørelse om affald, nr. 1473 af 21. december 2009, skal benchmarking af forbrændingsanlæg ske første gang senest den 1. juni 2011.

§ 4, nr. 11 - 17 – Forbrugerindflydelse

Monopolvirksomhed, som fjernvarme, fordrer regulering, åbenhed og tilgængelighed. Det er Dansk Fjernvarmes opfattelse, at forbrugerbeskyttelsen skal være et afgørende element i reguleringen af varmeforsyningssektoren efter samme principper som for andre forsyningspligtselskaber.

Dansk Fjernvarme støtter en regelforenkling. Forslaget om ændring af valgbestemmelserne i varmeforsyningsloven flytter krav om direkte valg blandt varmeforbrugere til mulighed for valg blandt flere forsyningsarters forbrugere i koncerner, med både varme- og elnetvirksomhed. Det er betinget af, at disse er forbrugerejet, kommunalt ejet eller ejet af en selv-ejende institution. Med denne afgrænsning i ejerstrukturen kan Dansk Fjernvarme tiltræde ændringen, idet det overordnede formål med forbrugerindflydelse er tilgodeset.

Det bør sikres, at reglerne for forbrugerindflydelse i forsyningselskaber i størst muligt omfang er ens, uanset forsyningsart, her tænkes på vand, el, varme, spildevand o.l., idet det antages, at forbrugerbeskyttelsen i monopolvirksomhed bør have samme betydning og vilkår uanset forsyningsart.

I ændringsforslagets § 4, nr. 13, fremgår "kan repræsentantskabet nævnt i stk. 4, nr. 2.". Referencen synes at skulle være til "stk. 4, nr. 1", hvor muligheden for et repræsentantskab er nævnt.

§ 6, nr. 6 – Pristillæg til biomassebaseret kraftvarme

Dansk Fjernvarme noterer med tilfredshed, at biomassefyrede kraftvarmeværker får mulighed for at få den oprindeligt garanterede elafregningspris på 60 øre pr. kWh el.

Der ses ikke mulighed for, at der kan vælges mellem pristillæg ved afregning på markedsvilkår + 15 øre eller en garanteret elafregningspris på 60 øre.

For at også disse værker kan indgå i elmarkedet på lige vilkår med andre elproducenter, synes det oplagt at give mulighed for valg af afregningsform en gang årligt, på tilsvarende måde, som gælder for decentrale kraftvarmeværker, der kan vælge mellem tredjestarif og markedsafregning, jf. § 18 i bekendtgørelse om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v., BEK nr. 1367 af 15. december 2004.

§ 6, nr. 9 – Pristillæg baseret på måling af el

Vi henviser til bemærkningerne til § 1, nr. 16, omkring formuleringen af lovteksten.

Øvrigt

Opsigelsesvarsel

Forbrugeraftalelovens nye opsigelsesbestemmelser med en måneds opsigelsesfrist er et særligt problem for fjernvarmeselskaberne. Dansk Fjernvarme har tidligere anmodet daværende klima- og energiminister Connie Hedegaard om at udnytte forbrugeraftalelovens mulighed for at indsætte en særlig bestemmelse i varmeforsyningsloven, således at den hidtil gældende praksis med minimum 18 måneders opsigelsesfrist bliver lovfæstet. I fjernvarmeselskaber foretages store investeringer baseret på forudsætninger om tilslutning til anlægget. Alene usikkerheden, som tilføres med så kort et opsigelsesvarsel, øger risikoen for, at i øvrigt gode og fornuftige projekter ikke gennemføres – her tænkes også på konvertering af naturgasområder til fjernvarme, hvor netop afhængigheden af fossile brændsler mindskes. Man skal være opmærksom på, at der er tale om en helt anden form for aftale, end hvis aftalen vedrører et abonnement på mobiltelefonen.

Dansk Fjernvarme opfordrer derfor til, at der ved den aktuelle justering af varmeforsyningsloven tilføjes en bestemmelse om, at der for udtræden som andelshaver af et andelsselskab kan aftales en opsigelsesfrist med indtil 18 måneders varsel.

Ophævelse af § 28 b, stk. 2, om energibesparelser

Sammen med de foreslåede ændringer anbefaler Dansk Fjernvarme en justering af varmforsyningslovens § 28 b om realiseringen af energibesparelser. § 28 b, stk. 2, foreslås ophævet. I aftale af 20. november 2009 mellem klima- og energiministeren og energiselskaberne om selskabernes fremtidige energispareindsats er der ingen nedre grænse for varmedistributionsvirksomheder, hvorfor bestemmelsen bør ophæves.

Generelle bemærkninger

Dansk Fjernvarme efterlyser en strategisk debat om forsyning med termisk komfort i bred forstand. Det bør herunder overvejes om det vil være hensigtsmæssigt at udvide varmforsyningslovens formål til termisk komfort, hvorved fjernkøling og fjernvarme sidestilles.

Endvidere ønsker Dansk Fjernvarme et stærkere fokus på behovet for varmeplanlægning. Konkret efterlyses overordnede landsdækkende retningslinjer for kommunernes varmeplanlægning, så kommunerne har det optimale redskab for en hensigtsmæssig planlægning af hele energiområdet, herunder integration af energikilder og -infrastruktur.

Med venlig hilsen

Dansk Fjernvarme

Lone Hansen

Helen Falster

Fra: Andersen Thrane, Thomas [Thomas.Thrane@eon.dk]
Sendt: 8. januar 2010 14:18
Til: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Vedhæftede filer: 20100108134505901.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104920>
SJ: -1

Til Energistyrelsen

Med tak for muligheden for at give høringsvar vedlægges E.ON's høringsvar af dd.

Jeg ville blive glad for en kvittering for modtagelsen hos jer.

Med venlig hilsen

Thomas Andersen Thrane
Koncernjurist

E.ON Danmark A/S
Nørrelundvej 10
DK-2730 Herlev

Tlf. +45 44 85 41 67
Mobil +45 30 38 61 67
thomas.thrane@eon.dk

Fra: Mathilde Øelund Salskov Jensen [mailto:msj@ENS.DK]
Sendt: 11. december 2009 14:50
Emne:

Til høringsparter

Hermed fremsendes forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love. Derudover fremsendes høringsbrev samt høringsliste.

Høringsvar bedes fremsendt senest fredag den 8. januar 2010 klokken 16.00.

Med venlig hilsen

Mathilde Øelund Salskov Jensen
Fuldmægtig

Energiforsyning
Direkte tlf.: 3392 7604
E-post: msj@ens.dk

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44, 1256 København K
Tlf: 33926700, e-post: ens@ens.dk, hjemmeside: www.ens.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

E.ON Danmark A/S
Nørrelundvej 10
DK-2730 Herlev
Kundecenter@eon.dk
Kundecenter: Tel. +45 7027 0577
www.eon.dk
CVR Nr. 25215680

Thomas Andersen Thrane
Dir +45 44 85 41 67
Tel +45 44854100
Fax +45 44854101

BEMÆRKNINGER TIL ENERGISTYRELSENS FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV OM ELFORSYNING, NATURGASFORSYNING, VARMEFORSYNING M.V. (INDFØRELSE AF EN DATA-HUB M.V.)

Herlev, den 8. januar 2010

E.ON har med interesse orienteret sig i det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring den 11. december 2009. Forslaget virker grundlæggende godt gennemarbejdet, og efterlader umiddelbart et positivt indtryk.

Elområdet

E.ON ser positivt på udsigterne til højere kvalitet og pålidelighed i kommunikationen af data til brug for leverandørskifte og forbrugsafregning på elmarkedet i Danmark. Vi håber, at det forbedrede fokus på pålidelighed og hurtighed i datakommunikationen kan være med til at tilvejebringe et endnu bedre fungerende elmarked i Danmark til gavn for virksomheder og private energiforbrugere.

Fjernvarmeområdet

E.ON støtter større udbredelse af fjernvarmen, og støtter op om forslaget om klarere regler for at indregne kompensation for tabte afskrivninger mv. i investeringer, der fortrænges af billigere eller bedre energi. Dette gælder også, hvor der er tale om ældre investeringer i naturgasdistributionsnet, der gøres overflødige som følge af, at der indføres fjernvarme fra billig affaldsbaseret varmeproduktion. I mange områder vil det dog bero på tilfældigheder, om f.eks. en boligblok forsynes via naturgasnettet eller via et kraftvarmeanlæg. Hvis alene naturgasnettet kompenseredes, ville dette netop frembringe konkurrenceforvridninger af samme type som de forvridninger, som lovforslagets § 4, nr. 9 tilsigter at udbedre med hensyn til affaldsværkerne. Det helt afgørende for at sikre investeringsincitamenterne i fremtiden er, at kompensationen bliver obligatorisk, når eksempelvis billig affaldsbaseret varme fortrænger ældre investeringer i eksempelvis kraftvarmeanlæg, der er anlagt i 1990'erne, og som endnu ikke er afskrevet fuldt ud, eller som er underdækket.

E.ON er enig i, at det er en god idé at præcisere reglerne med hensyn til de "grønne omkostninger", der er nævnt i lovforslaget.

Det er et godt og gavnligt bidrag til at mindske usikkerhederne omkring myndighedernes eventuelle efterfølgende indgreb, at lovforslaget

lægger op til at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke omkostninger der kan indregnes i varmeprisen, og hvilke omkostninger, der ikke kan (omkostninger til skat, skrotning m.v.). E.ON foreslår i den forbindelse, at man overvejer en specifik positivliste og/eller negativliste i bekendtgørelsesform, som suppleres af Energitilsynets nuværende mulighed for at erklære en omkostningstype for 'nødvendig', henholdsvis 'ikke-nødvendig'. Det er vigtigt, at bekendtgørelsen kan opdateres med rimelige mellemrum for at sikre, at listen står mål med udviklingen inden for fjernvarme-teknologi, IT mv., og ligeledes for at sikre en vis fremadskridende effektivisering af fjernvarmen.

Af hensyn til effektiviseringen af fjernvarmebranchen foreslår E.ON, at fjernvarmevirksomhedernes varmeproduktion og varmedistribution unbundles selskabsmæssigt på samme vis, som energivirksomheder allerede er opdelt på el- og naturgasområdet. Egentlig selskabsmæssig unbundling vil være en forudsætning for at sammenligne virksomheders effektivitet på tværs, og dermed bidrage til, at de analysemuligheder, der er nævnt i lovforslagets § 4, nr. 10 vedrørende tidssvarende anmeldelseskrav, bliver statistisk valide og reelt brugbare for fjernvarmevirksomhederne i Danmark.

For at øge forudsigeligheden yderligere foreslår E.ON, at det overvejes at give Energitilsynet (på de områder, der ikke er omfattet af ministerens regler) kompetence til at tage stilling til fremtidige dispositioner – eksempelvis efter regler, der er inspireret af skatteforvaltningslovens kapitel 8 om bindende svar (forhåndsbesked). Hvis varmforsyningsvirksomhederne ved at indhente myndighedernes vurdering på forhånd kan reducere risikoen for at Energitilsynet senere underkender en disposition som urimelig eller unødvendig etc., vil dette øge incitamentet til at investere yderligere i ny teknologi, herunder eventuelt også teknologier på forsøgsstadiet, der kan gøre produktionen og distributionen af energi mere effektiv og klimavenlig.

Biogasområdet

Visionerne for at øge potentialerne ved biogas er ikke omtalt i lovforslaget. E.ON håber i denne forbindelse, at spørgsmålet kan håndteres ved bekendtgørelse på en måde, der øger incitamentet til at investere i produktionen af biogas.

Vi står til rådighed for at uddybe vores overvejelser og forslag, hvis dette måtte ønskes.

Med venlig hilsen

E.ON Danmark A/S

Thomas Andersen Thrane

Til Energistyrelsen

KL hørings svar om forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love

Energistyrelsen har den 11. december 2009 fremsendt forslag til ændring af forsyningslovene samt en række andre love i høring.

De fleste ændringer er konsekvensrettelser af anden lovgivning – og i den forbindelse ser vi med tilfredshed på udfaldet af finansieringsformen (hvile-i-sig-selv-princippet) vedrørende aftalen om øgede energibesparelsesaktiviteter i el-netselskaberne. Ikke mindst fordi det skaber større gennemsigthed for kommuner, som ønsker at indgå aftaler med deres el-selskab om salg af kWh-besparelser mod energirådgivning.

Kommentarer til ændringer i enkelte paragraffer

Ændring af formålsbestemmelsen i varmforsyningsloven (§1, stk. 1)

KL mener, at ændringen af formålparagraffen ligger i fin tråd med de klimaudfordringer, som både staten og kommunerne skal være med til at løse. Vi ser det som et første skidt i retningen af, at gøre det til et krav for kommunerne at udarbejde de strategiske energiplaner, som KL og energistyrelsen har udarbejdet fælles oplæg om.

Fastsættelse af regler om omkostninger i varmeprisen (§20, stk. 2)

KL er tilfredse med, at ministeren får beføjelse til at fastsætte regler om indregning af yderligere udgifter og omkostninger. Vi håber, at der bliver tale om indholdsmæssige regler om den konkrete størrelse på kompensation ved konvertering fra naturgas til fjernvarme.

Som det er i dag bremser uenigheden om kompensationsstørrelsen mange konverteringsprojekter. Det har den kedelige konsekvens, at kommunernes

Den 8. januar 2010

Jnr 10.10.22 K04
Sagsid 000212714

Ref BRH
brh@kl.dk
Dir 3370 3330

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

planlægning for yderligere konverteringer fra naturgas til fjernvarme mange steder er gået helt i stå.

Fastsættelse af regler for prisloft (§20, stk. 4)

KL tager det forbehold, at nye regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra forbrændingsanlæg vil få en række konsekvenser for såvel forbrugere som selskaberne. Disse skal nødvendigvis medtages i udtænkningen af de nye regler.

Eksempelvis gør det nuværende princip med et prisloft ud fra en substitutionspris at varmen er konkurrencedygtig. Dette bør nye regler også sikre.

Det skal desuden sikres, at de hensyn som bliver taget ved prisloftsregulering ikke ender med at blive en støtte til enkeltvirksomheder på varmebrugernes bekostning.

Med venlig hilsen

Birthe Rytter Hansen

Helen Falster

Fra: Henrik Chieu (EKN) [HCH@ekn.dk] på vegne af - EKN Energiklagenævnets officielle postkasse [ekn@ekn.dk]
Sendt: 8. januar 2010 12:53
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høringssvar, Energistyrelsens j.nr. 2203/1109-0034
Vedhæftede filer: Høringssvar 08-01-2010.pdf; Vestre Landsrets dom 22-01-2008.pdf; Østre Landsrets dom 25-11-2009.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104930>
SJ: -1

J.nr. 1030-1 og 1020-1

Til Energistyrelsen (j.nr. 2203/1109-0034)

Vedhæftet fremsendes brev med bilag fra Energiklagenævnets sekretariat, hvortil der henvises.

Med venlig hilsen

Henrik Chieu
Sekretariatschef

Energiklagenævnet**Postadresse:**Frederiksborggade 15
1360 København K**Besøgsadresse:**Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K
Direkte tlf.: 3395 5786
Fax: 3395 5799
E-mail: hch@ekn.dk

Fra: Mathilde Øelund Salskov Jensen [<mailto:msj@ENS.DK>]**Sendt:** 11. december 2009 14:50**Til:** undisclosed-recipients**Emne:**

Til høringsparter

Hermed fremsendes forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love. Derudover fremsendes høringsbrev samt høringsliste.

Høringssvar bedes fremsendt senest fredag den 8. januar 2010 klokken 16.00.

Med venlig hilsen

Mathilde Øelund Salskov Jensen

Fuldmægtig

Energiforsyning

20-01-2010

Energistyrelsen

*(sendes til ens@ekn.dk og c.c. til msj@ens.dk)*Frederiksborggade 15
1360 København KBesøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785

Fax 3395 5799

www.ekn.dkekn@ekn.dk

**Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af bl.a. varmforsyningsloven og naturgasforsyningsloven,
Energistyrelsens j.nr. 2203/1109-0034**

8. januar 2010
HCH

Energistyrelsen har ved e-mail af 11. december 2009 fremsendt udkast til samlelovsforslag til ændring af varmforsyningsloven, naturgasforsyningsloven og visse andre love.

Til udkastets § 2, nr. 5, om ændring af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3, nr. 3, og til forslaget § 4, nr. 2, om ændring af varmforsyningslovens § 1, stk. 1, bemærkes følgende:

Udkastets § 2, nr. 5 – Naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3, nr. 3

Det fremgår af udkastet til bestemmelsen, at der i § 37, stk. 3, nr. 3, efter "stk. 1" indsættes følgende ordlyd: ",herunder at indskudskapitalen ikke forrentes". Det fremgår videre af bemærkningerne til ændringen, at der alene er tale om en præcisering af gældende ret, som er nødvendiggjort af en afgørelse fra Energiklagenævnet, der ikke fandt hjemlen i bestemmelsen tilstrækkelig til at bære indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, der fastslår, at indskudskapitalen ikke skal forrentes i perioden fra den 1. januar 2005 og frem til 31. december 2014.

Den afgørelse fra Energiklagenævnet, der omtales i udkastet til bemærkninger til lovforslaget, er nævnets afgørelse af 12. oktober 2009 i nævnets sager j.nr. 1031-3 og 1031-5. I afgørelsen udtaler Energiklagenævnet bl.a.:

"...

Naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3, bemyndiger ministeren til at fastsætte de satser, der kan anvendes ved indregning af ordinær forrentning efter § 37, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til § 37, stk. 3 og § 37 a, stk. 5, at bestemmelserne giver mulighed for at fastsætte forrentnings-satser, der kan anvendes ved forrentning af kapital, herunder indskudskapital.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at naturgasprojektet som et offentligt projekt i væsentlig grad er finansieret ved statsstøtte via afgiftsforskellen mellem naturgas og olieprodukter. Da det ikke er meningen, at statsstøtten skal kanaliseres videre til kommunerne, vil det i perioden frem til 2014 kun være muligt at forrente indskudskapital, såfremt der realiseres ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammen.

Det er ikke åbenbart, hvad der menes med denne sidste del af bemærkningerne til den oprindelige § 37, stk. 7, som efter opdelingen i § 37, stk. 3 og § 37 a, stk. 5, indholdsmæssigt knytter sig nærmere til § 37 a, stk. 5.

8. januar 2010
HCH

Side 2 af 6

Det grundlæggende hensyn bag disse bemærkninger synes dog at være, at den af staten tilvejebragte kapital i selskaberne ikke ved udlodning eller ordinær forrentning skal kunne kanaliseres videre til kommunerne. Bemærkningerne hviler således på en forudsætning om, at kapitalen er tilvejebragt ved statsfinansierede midler. Denne forudsætning er imidlertid ikke til stede, hvor der er tale om indskudskapital, der er tilvejebragt af de kommunale interessenter, hvorfor de i forarbejderne anførte bemærkninger om statsstøtte ikke kan afskære klager fra at indregne ordinær forrentning af indskudskapital i priserne.

Energiklagenævnet har tidligere afvist, at indskudskapital kan anses for statsstøtte. Energiklagenævnet henviser i det hele til nævnets afgørelse af 11. marts 2008 (j.nr. 31-7).

En retstilstand, hvorefter det er muligt i priserne at indregne forrentning af fremmedkapital, men ikke af indskudskapital, vil være udtryk for diskrimination. Den for forbrugerne tilfældige omstændighed, at deres selskab har valgt at finansiere selskabet gennem optagelse af lån, hvis forrentning kan indregnes i priserne, vil medføre, at forbrugerne kommer til at betale en højere pris, end hvis selskabet i stedet er finansieret ved indskudskapital, hvis ordinære forrentning, efter Energitilsynets opfattelse, ikke kan indregnes i priserne. Energiklagenævnet har ikke forarbejderne fundet hjemmel til en sådan diskrimination.

Energiklagenævnet bemærker i øvrigt vedrørende § 37, stk. 3, at det ifølge ordlyden af bestemmelsen og dens forarbejder ikke er udtrykkeligt anført, at forrentningssatsen kan sættes således, at den ordinære forrentning reelt bliver 0 kr., hvorved naturgasfor-

syningsselskaberne i alle tilfælde afskæres fra at indregne ordinær indskudskapitalforrentning i priserne. Det er Energiklagenævnets opfattelse, at uden sådanne klare holdepunkter, er der ikke, henset til den ved § 37, stk. 1, fastsatte mulighed for at indregne ordinær indskudskapitalforrentning i priserne, hjemmel i § 37, stk. 3, til at fastsætte forrentningssatsen, så beløbet til ordinær forrentning af indskudskapitalen bliver 0 kr. og dermed gøre muligheden for at indregne ordinær forrentning af indskudskapitalen illusorisk i alle tilfælde.

...”

8. januar 2010

HCH

Side 3 af 6

Som det fremgår af den citerede tekst har Energiklagenævnet, der er øverste administrative klagemyndighed på retsområdet, fastslået, at der ikke i gældende ret er hjemmel til - i alle tilfælde - at fastsætte forrentningsprocenten til 0 pct. Der er således ved den foreslåede ændring af naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3, nr. 3, tale om en indholdsmæssig (materiel) ændring af bestemmelsen og ikke kun en præcisering af gældende ret.

Desuden bemærkes, at Energistyrelsen den 13. november 2009 anmodede Energiklagenævnet om at genoptage den ovenfor omtalte afgørelse af 12. oktober 2009 i sagerne j.nr. 1031-3 og j.nr. 1031-5, idet styrelsen bl.a. bestred, at indtægtsrammebekendtgørelsens § 10, stk. 8, savnede hjemmel i bl.a. naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3, nr. 3. Energiklagenævnet har ved afgørelse af 22. december 2009 besluttet, at sagen ikke skal genoptages, og at nævnets afgørelse af 12. oktober 2009 i sagerne j.nr. 1031-3 og j.nr. 1031-5 herefter står ved magt.

Udkastets § 4, nr. 2 – Varmeforsyningslovens § 1, stk. 1

Det fremgår af udkastet til bestemmelsen, at varmforsyningslovens formålsbestemmelse i § 1, stk. 1, foreslås ændret. Af bemærkninger til forslaget fremgår, at der ikke er tale om en materiel (indholdsmæssig) ændring af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1.

Ordlyden af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, er sålydende:

”§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængighed af olie.”

Ved udkastet til lovforslag til ændring af bestemmelsen foreslås bestemmelsens første led ændret til sålydende ordlyd:

"§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi ..."

Energiklagenævnet har i en række sager har haft lejlighed til at udtale sig om forståelsen af varmforsyningslovens nugældende formålsbestemmelse i § 1, stk. 1 (gældende ret). Nævnet har i den forbindelse fastslået, at de to hovedhensyn, der nævnes i § 1, stk. 1: samfundsøkonomi og miljø, er ligestillede hovedhensyn. Denne forståelse af bestemmelsen har domstolene stadfæstet. Blandt nævnets praksis kan fremhæves følgende to sager:

I en sag afgjort den 19. december 2006, j.nr. 21-526, udtalte Energiklagenævnet følgende:

8. januar 2010
HCH

Side 4 af 6

"...

Varmeforsyningslovens § 1 fastslår, at *"lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi...)"*, men stiller ikke krav om, at enkelte projektforslag behandles efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Formålsbestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet og godkendelsen af en projektansøgning tager sigte på, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet forud for kommunens godkendelse. Kommunen kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes, idet der er overladt kommunen et vidt skøn. Thisted Kommune kan således foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

..."

Energiklagenævnets afgørelse blev af en af sagens parter indbragt for domstolene. Vestre Landsret frifandt ved dom af 22. januar 2008 Energiklagenævnet. Landsretten udtalte om forståelsen af varmforsyningslovens § 1, stk. 1, bl.a. følgende:

"...

På denne baggrund og efter forarbejderne til varmforsyningsloven (Folketingstidende 1989/90, Tillæg A, spalte 1587 – 1597) må lovens § 1 forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges, idet der herved skal lægges afgørende vægt på samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn. Der er ikke grundlag for at antage, at et projektforslag til et kollektivt varmforsyningsanlæg skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer eller skal være både samfundsøkonomisk og energimæssigt fordelagtigt. Kommunalbestyrelsen kan – som anført af Energiklagenævnet – foretrække mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige former for varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og dermed være i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1. ..."

8. januar 2010

HCH

Side 5 af 6

Vestre Landsrets dom blev af parten anket til Højesteret. Parten har dog den 8. december 2009 hævet ankesagen ved Højesteret (dvs. at parten ikke ønsker at videreføre ankesagen ved Højesteret), og Energiklagenævnets afgørelse og Vestre Landsrets dom i sagen står herefter ved magt.

I en anden sag, der er afgjort den 27. marts 2007, j.nr. 21-464, udtalte nævnet ligeledes:

"...

Varmeforsyningslovens § 1 fastslår, at *"lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi..."*, men stiller ikke krav om, at projektforslag behandlet efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Energiklagenævnet finder derfor, at formålsbestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet og godkendelsen af en projektansøgning tager sigte på, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet forud for kommunens godkendelse. Kommunen kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæs-

sigt samt selskabs- og brugerekonomisk for at kunne godkendes. Helsingør Kommune kan således foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.
..."

Energiklagenævnets afgørelse blev af en af sagens parter indbragt for domstolene. Østre Landsret frifandt ved dom af 25. november 2009 Energiklagenævnet, og nævnets afgørelse står herefter ved magt. Landsretten udtalte om forståelsen af varmforsyningslovens § 1, stk. 1:

8. januar 2010
HCH

"...

Det følger af varmforsyningslovens § 1 og lovens forarbejder, at der ved projektgodkendelser skal lægges betydelig vægt på på samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn, men at der ikke er grundlag for at antage, at et projektforslag skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt fordelagtigt. ..."

Side 6 af 6

Domstolene findes derfor – i overensstemmelse med Energiklagenævnets praksis – at fortolke varmforsyningslovens nugældende formålsbestemmelse i § 1, stk. 1, således, at de to hovedhensyn – samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn – er ligestillede hensyn.

Ved den foreslåede ændring af formålsbestemmelsen i varmforsyningslovens § 1, stk. 1, ses det samfundsøkonomiske hensyn at blive gjort fremherskende i forhold til miljøhensynet. Der er synes således at være tale om en materiel (indholdsmæssig) ændring af bestemmelsen, og det bør nok præciseres i bemærkningerne i udkastet til den foreslåede ændrede bestemmelse.

Energiklagenævnets ovennævnte afgørelser er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk, hvortil der henvises. Vestre Landsrets dom af 22. januar 2008 og Østre Landsrets dom af 25. november 2009 vedlægges.

Der afgives ikke et høringssvar for så vidt angår den øvrige del af udkastet til samleændringslov.

Med venlig hilsen

Henrik Chieu

Sekretariatschef

Telefon direkte: 3395 5786

E-mail: hch@ekn.dk

MODTAGE

23 JAN. 2008

Kammeradvokaten
v/adv. Sune Fugleholm
Vester Farimagsgade 23
1606 København V

J. nr. 15-2386

UDSKRIFT

af

DOMBOGEN FOR VESTRE LANDSRET

D O M

afsagt den 22. januar 2008 af Vestre Landsrets 5. afdeling
(dommerne Eskild Jensen, Thomas Jønler og Niels Boesen) i 1.
instanssag
V.L. B-0664-06

Naturgas Midt-Nord I/S
(advokat Niels Wulff, Viborg)
mod
Energiklagenævnet
(Kammeradvokaten ved advokat Sune Fugleholm, København).

Den 28. februar 2005 godkendte Thisted Kommune et projektforslag fra Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. om selskabets overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. herunder anlæg af en transmissionsledning mellem de to nuværende forsyningsområder. Sagsøgeren, Naturgas Midt/Nord I/S, påklagede kommunens afgørelse til sagsøgte, Energiklagenævnet, der først den 13. oktober 2005 og senere den 19. december 2006 stadfæstede afgørelsen.

Under denne sag, der er anlagt den 22. marts 2006, har Naturgas Midt-Nord I/S nedlagt påstand om, at Energiklagenævnet tilpligtes at anerkende, at nævnets afgørelse af 19. december 2006 er ugyldig. Subsidiært har Naturgas Midt-Nord I/S påstået Energiklagenævnet tilpligtet at anerkende, at nævnet skal genoptage sagen med henblik på hjemvisning til fornyet behandling hos Thisted Kommune.

Energiklagenævnet har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

I Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2006, der stadfæstede nævnets afgørelse af 13. oktober 2005, hedder det blandt andet:

"Sagen drejer sig om, hvorvidt Thisted Kommunes afgørelse om at godkende et projektforslag om etablering af en rørledning og en pumpestation i forbindelse med, at Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. overtager Hillerslev Kraftvarme A.m.b.a., er i overensstemmelse med varmforsyningsloven.

Naturgas Midt-Nord I/S har i klagen navnlig gjort gældende, at Thisted Kommunes godkendelse af projektforslaget er i strid med projektbekendtgørelsen § 5a og varmforsyningsloven § 1, at Thisted Kommune i sin vurdering af projektet skulle have inddraget Naturgas Midt-Nord I/S' selskabsøkonomi, samt at projektet også er samfundsøkonomisk negativt.

Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. har heroverfor navnlig gjort gældende, at godkendelsen ikke er i strid med projektbekendtgørelsen § 5a, idet der ikke er tale om etablering af produktionskapacitet, at det er Thisted Varmeforsynings selskabsøkonomi, der skal indgå i kommunens vurdering af projektet og ikke Naturgas Midt-Nord I/S', samt at den negative samfundsøkonomi skyldes anlægsudgifter, men at dette opvejes af de positive brugerøkonomiske og miljømæssige fordele.

Energiklagenævnet traf afgørelse i sagen den 13. oktober 2005 (j.nr. 21-350). Nævnet stadfæstede Thisted Kommunes afgørelse af 22. februar 2005. Energiklagenævnet fandt bl.a., at fremføring af rør mellem Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. og Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. samt opførelse af en pumpestation ikke ville indebære etablering af produktionskapacitet efter projektbekendtgørelsens § 5a, samt at der ved godkendelse af projektet ikke skal tages hensyn til Naturgas Midt-Nord I/S' selskabsøkonomi. Nævnet bemærkede, at varmforsyningslovens § 1 ikke kan føre til et andet resultat. Nævnet udtalte endvidere, at en tilsidesættelse af Thisted Kommunes beslutning kun kan komme på tale, hvis der er åbenbare, væsentlige mangler i kommunens beslutning eller beslutningsgrundlag. Nævnet fandt ikke, at der i sagen var påvist sådanne mangler.

Ved stævning af 21. marts 2006 anlagde Naturgas Midt-Nord I/S sag ved Vestre Landsret mod Energiklagenævnet med principal påstand om, at nævnet tilpligtes at anerkende, at Thisted Kommunes godkendelse af projektforslaget for Thisted Varmeforsyning A.m.b.a.'s overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. er ugyldig og skal tilsidesættes. Naturgas Midt-Nord I/S har nedlagt subsidiær påstand om, at Energiklagenævnet tilpligtes at anerkende, at sagen hjemvises til fornyet behandling ved Thisted Kommune.

Til støtte for påstandene gør Naturgas Midt-Nord I/S gældende,

- at Thisted Kommunes afgørelse er behæftede med væsentlige retlige mangler,
- at afgørelsen er i strid med Varmeforsyningsloven,
- at afgørelsen er i strid med Energiministeriets generelle forudsætningsskrivelse af 13. september 1990,
- at afgørelsen er i strid med bekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, § 5a,
- at de samfundsøkonomiske beregninger viser, at et naturgasbaseret forsyningsalternativ er samfundsøkonomisk mere fordelagtigt,
- at de miljømæssige beregninger viser, at det er tvivlsomt hvorvidt projektforslaget miljømæssigt er mere fordelagtigt end et naturgasbaseret forsyningsalternativ,
- at Thisted Kommune og Energiklagenævnet i forbindelse med deres afgørelse har lagt vægt på usaglige hensyn, og
- at Energiklagenævnet har pligt til at foretage en fuldstændig prøvelse af Thisted Kommunes afgørelse af 28. februar 2005.

Energiklagenævnet fandt på denne baggrund, at der var opstået tvivl om, hvorvidt nævnet ved sin afgørelse 13. oktober 2005 havde foretaget en fuldstændig prøvelse af Thisted Kommunes afgørelse af 28. februar 2005. Nævnet besluttede under disse omstændigheder med den opståede tvivl om omfanget af den skete prøvelse, at sagen skulle genoptages og behandles på ny, hvilket nævnet meddelte parterne ved breve af 3. juli 2006.

Oversigt over sagsforløbet

Det fremgår af sagen,

at Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. i december 2004 ansøgte om godkendelse af projektforslag for overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk,
at Thisted Kommune ved brev af 16. december 2004 sendte projektforslaget i høring hos Naturgas Midt-Nord I/S og Viborg Amt,
at Naturgas Midt-Nord I/S fremsendte bemærkninger til projektforslaget ved brev af 7. januar 2005,
at Thisted Kommune den 22. februar 2005 godkendte projektet.

Den påklagede afgørelse

Thisted Kommune meddelte ved breve af 28. februar 2005 til Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. og Naturgas Midt-Nord I/S, at Thisted Kommune den 22. februar 2005 havde godkendt det i sagen omhandlede projektforslag om Thisted Varmeforsyning A.m.b.a.'s overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. Af brevet fremgår desuden:

"(...)

Det forudsættes, at Thisted Varmeforsyning ikke påbegynder projektet, før alle myndighedsforhold er på plads. Sker der anke af byrådets afgørelse til Energiklagenævnet, kan projektet således ikke påbegyndes, før afgørelse fra Energiklagenævnet foreligger.

..."

Af det godkendte projektforslag fra december 2004 fremgår det:

"1. Indledning

1.1 Ansøgningens indhold

Denne ansøgning omfatter et forslag til Thisted Varmeforsynings overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk inkl. anlæg af transmissionsledning mellem de to nuværende forsyningsområder.

1.2 Ansøgningens formål

Ansøgningens formål er i henhold til retningslinierne i Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 (Bekendtgørelse om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg) at belyse projektets muligheder og konsekvenser og således danne grundlag for myndighedsbehandling og godkendelse af projektet.

1.3 Projektets baggrund

Som følge af udviklingen i prisen på naturgas samt fallende elpriser er økonomien i Hillerslev Kraftvarmeværk blevet så ugunstig at det med den nuværende konfiguration er umuligt at øge varmegrundlaget. Derfor har Hillerslev Kraftvarmeværk anmodet om tilslutning til Thisted Varmeforsyning.

Det el-producerende affaldsfyrede I/S Kraftvarmeværk Thisted dækker ca. 70 % af Thisted Varmeforsynings varmesalg (plus ledningstab).

Den resterende varmemængde produceres på geotermianlægget, et mindre gasmotoranlæg samt på naturgas eller gasolie fyrede kedler. Endvidere er et halmvarmeanlæg under opførelse til delvis substitution af naturgas og gasolie.

Ved en sammenlægning af de to forsyningsselskaber med anlæg af transmissionsledning vil der opnås en større udnyttelse af varmen fra Kraftvarmeværk Thisted, idet man kan nyttiggøre en del af den varme, der ellers bortkøles i sommerperioden (ca. 3000 timer).

Det eksisterende produktionsanlæg i Hillerslev forbliver uændret efter sammenlægningen og forventes udnyttet til spids- og reservelast. Endvidere overvejer man p.t. at gå ind på regulerkraftmarkedet.

Thisted Varmeforsyning ønsker ikke at etablere produktionskapacitet til det tidligere barmarksværks fjernvarmenet, men alene at etablere en transmissionsledning til dets område, således at området forsynes med overskydende varmeproduktion fra Thisted Varmeforsynings eksisterende anlæg, der henholdsvis er affaldsbaseret, geotermibaseret og fra efteråret 2005 biomassebaseret.

Begge selskaber har behandlet forslaget på bestyrelsesmøder og generalforsamlinger. På Hillerslev Kraftvarmeværks generalforsamling blev forslaget godkendt. Ligeledes fik det stor opbakning på Thisted Varmeforsynings nyligt afholdte generalforsamling.

1.4 Indstilling

Der er i Hillerslev i øjeblikket et antal husstande som endnu ikke er koblet på det fælles fjernvarmenet. Da disse ikke har tilslutningspligt er det usandsynligt at nogen vil konvertere som følge af de meget høje varmepriser.

Hillerslev har vanskeligt ved at tiltrække nybyggeri, da dette vil have tilslutningspligt.

Således indstiller Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. til Thisted byråd at behandle projektforslaget for overtagelsen af Hillerslev Kraftvarmeværk som beskrevet.

Thisted byråd ansøges i henhold til varmforsyningslovens retningslinier om at godkende projektforslaget.

2 Besvarelse af punkter i henhold til bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000

2.1 Den ansvarlige for projektet

Projektforslaget er udarbejdet med Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. som projektansvarlig og med Houe & Olsen som konsulent.

2.1 Forhold til varmeplanlægningen

Varmeplan for Thisted Kommune af marts 2004 er gældende for begge selskaber og deres nuværende forsyningsområder. Tilslutning af "Fjernvarmeområde Hillerslev" til Thisted Varmeforsyning er ikke i modstrid med varmeplanen.

2.3 Forhold til lov om el-forsyning og lov om naturgasforsyning

Projektet er ikke i strid med lov om el-forsyning og lov om naturgasforsyning.

2.4 Fastlæggelse af forsyningsområder samt nye tekniske anlæg

[Kort, der viser ledningsføringen mellem Thisted og Hillerslev, er udeladt]

Fra Thisted Varmeforsynings Central Nord lægges transmissionsledning til kedelcentralen i Hillerslev. Cirkulation opretholdes med selvstændig hastighedsreguleret pumpe.

Transmissionsledningen vil blive udført som præisolerede rørledninger nedlagt fortrinsvis langs Ballerumvej. Trace fra Central Nord til Ballerumvej er endnu ikke fastlagt.

"Fjernvarmeområde Hillerslev" inddrages således i Thisted Varmeforsynings forsyningsområde sammen med passagetilslutninger.

2.5 Tidsplan for etableringen

Under forudsætning af nødvendige tilladelser forventes bygge- og anlægsfasen af kunne påbegyndes i starten af 2005 og anlægget forventes at være driftsklart til juni 2005.

...

2.6 Arealafståelse m.m.

Der vil ikke være behov for arealafståelser, kun tinglysning af nedlæggelse af rør.

2.7 Berørte forsyningsselskaber og virksomheder

Naturgas Midt-Nord: Reduceret naturgassalg. Leveringsaftale udløber 31. maj 2005

Thisted Varmeforsyning: Forøget varmesalg

Hillerslev Kraftvarmeværk: Overtages af Thisted Varmeforsyning

I/S Kraftvarmeværk Thisted: Øget varmeafsalg

2.8 Økonomiske konsekvenser for varmemedbrugerne

For medbrugerne under Hillerslev Kraftvarmeværk medfører Thisted Varmeforsynings overtagelse en mærkbar reduktion af varmeudgifter på sigt.

På kort sigt medfører overtagelsen en stor tryk omkring varmeprisen, idet man bliver deltager i et stort fællesskab, hvor ændringer i budgetforudsætninger for varmeprisen ikke vil få nævneværdig effekt for den enkelte medbruger. Hidtil har sådanne ændringer slået kraftigt igennem grundet den lave tilslutning under Hillerslev Kraftvarmeværk.

Under forudsætning af forslaget gennemføres vil Hillerslev Kraftvarmeværks gæld til Danske Bank blive indfriet 31. maj 2005. Varmeudgiften vil da falde med mellem 8.000 og 10.000 kr. årligt, hvorefter varmeprisen bliver blandt landets absolut laveste.

Hillerslev Kraftvarmeværks deltagelse under Thisted Varmeforsyning har også positiv indflydelse på de nuværende medbrugere under Thisted Varmeforsyning, idet optagelsen af Hillerslev Kraftvarmeværks medbrugere resulterer i flere medbrugere, der betaler fast afgift. Herved bidrager de nye medbrugere til lavere kapacitetsomkostninger pr. tilsluttet medbruger.

...

2.9 Energi, miljø, samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger

Til belysning af selskabernes nuværende økonomi er vedlagt årsrapporter/regnskaber.

Priser og CO₂-emissioner er i henhold til Energistyrelsens "Brændelsprisforudsætninger, februar 2003". SO₂- og NO_x-emissioner samt kapitalisering af emissioner i henhold til "Beregningsforudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet" høringsudkast af 8. oktober 2004.

		Sammenlagte anlæg	Separate anlæg	Forskel
Energi				
Produktion, el	MWh	556.382	632.710	-76.328
Forbrug, el	MWh	51.189	49.039	2.150
Forbrug, naturgas	Nm ₃	9.264.929	26.167.492	-16.902.563
	GJ	366.891	1.036.233	-669.341
Forbrug, gasolie	ton	276	3.591	-3.315
	GJ	11.796	153.346	-141.551
Forbrug, halm	ton	129.607	105.326	24.281
	GJ	1.814.495	1.474.564	339.931
Forbrug, affaldsvarme	MWh	2.706.691	2.678.798	27.893
Miljø				
CO ₂	ton			
CH ₄	kg	-327.672	-333.331	5.659
N ₂ O	kg	236.663	572.159	-335.497
CO ₂ ækvivalenter	ton	-1.591	-3.250	1.659
SO ₂	kg	-322.722	-321.179	-1.543
NO _x	kg	133.951	77.139	56.812
Samfundsøkonomi		-7.704	6.103	-13.807
Nuværdi	DKK			
Selskabsøkonomi		119.482.977	126.036.770	-6.553.793
Nuværdi	DKK			
		-614.858.000	-620.302.000	5.444.000

...

Bemærkninger fra parterne i den oprindelige sag
Parternes bemærkninger afgivet inden Energiklage-
nævnets tidligere afgørelse af 13. oktober 2005 i
sagen er gengivet i denne afgørelse (j.nr. 21-350),
hvortil der henvises...

Nye bemærkninger fra parterne i forbindelse med sa-
gens genoptagelse

Ved e-mail af 29. september 2006 sendte Energikla-
genævnet høringsskrivelse til Thisted Varmeforsy-
ning A.m.b.a, Naturgas Midt-Nord I/S og Thisted
Kommune til brug for nævnets fornyede behandling af
sagen.

Ved brev af 4. oktober 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen på vegne af Naturgas Midt-Nord I/S bemærkninger i sagen.

Ved brev af 5. oktober 2006 har advokat Pernille Aagaard Truelsen på vegne af Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. ligeledes fremsendt bemærkninger i sagen.

Ved telefax af 12. oktober 2006 fremkom advokat Lisbeth Hjortborg Jensen med yderligere bemærkninger i sagen, som advokat Pernille Aagaard Truelsen ved e-mail af 24. oktober 2006 har kommenteret.

Ved e-mail af 24. november 2006 fremsendte advokat Pernille Aagaard Truelsen sine endelige bemærkninger i sagen. Mailen var vedlagt et projektforslag af april 1992 udarbejdet af Hillerslev Kraftvarme A.m.b.a. på initiativ fra en lokal borgergruppe i Hillerslev og efter aftale med Naturgas Midt-Nord I/S, hvorefter forsyningen af området etableres via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk med tilhørende nyetablering af fjernvarmenet og ikke ved individuel naturgasforsyning.

Ved e-mail af 30. november 2006 fremsendte advokat Lisbeth Hjortborg Jensen sine endelige bemærkninger i sagen.

Thisted Kommune er ikke fremkommet med bemærkninger i forbindelse med genoptagelse af sagen.

Naturgas Midt-Nord I/S har i forhold til sine bemærkninger i den oprindelige klagesag supplerende gjort gældende,

at projektet er i strid med både den kommunale varmeplan for Thisted Kommune og den regionale varmeplan for Viborg Amt. Naturgas Midt-Nord I/S har i den forbindelse henvist til, at området siden 1987 har været udlagt til naturgasforsyning (Naturgas Midt-Nord I/S har bl.a. henvist til, at Thisted Kommunes varmeplan fra maj 1987 udlægger Hillerslev til individuel naturgasfyring), og at Thisted Varmeforsyning A.m.b.a.'s projektforslag af december 2004 ændrer områdeafgrænsningen mellem naturgasbaseret kraftvarme og affaldsbaseret fjernvarme,

at en omlægning vil skulle ske i overensstemmelse med de generelle retningslinier for omlægning af eksisterende fjernvarmeværker, der findes i

Energistyrelsens generelle forudsætningskrivelse for omlægning af eksisterende fjernvarmeverker mv. af 13. september 1990, men at Naturgas Midt-Nord I/S finder, at forudsætningerne i pkt. 3.1.a. ("Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder skal forsynes med naturgas"), pkt. 3.3.1. ("Den gældende områdeafgrænsning mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen forudsættes som udgangspunkt opretholdt, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod. [...]") og pkt. 3.3.2. ("[...] Ved etablering af naturgasfyret, decentral kraftvarme forudsættes normalt en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion.") ikke er opfyldt i denne sag. Naturgas Midt-Nord I/S har særlig henvist til, at sagen skal hjemvises til fornyet behandling med pålæg om indberegning af en kompensation, idet der ikke i projektforslaget er taget højde for den økonomiske forrykkelse af parternes økonomi,

at det tab som Naturgas Midt-Nord I/S lider, stammer fra mistede distributionsindtægter, og at Naturgas Midt-Nord I/S som følge af sin distributionspligt er undergivet en indgående offentlig regulering af prisfastsættelsen af distributionsydelsen, og derfor ikke har mulighed for at sælge sine ydelser på markedsvilkår. Forbrugere i området vil derfor komme til at betale mere for distributionsydelsen, hvilket vil være en urimelig forvriddning af disse forbrugeres forhold,

at det ikke er korrekt, at der ikke sker etablering af ny produktionskapacitet på Thisted Varmeforsyning til erstatning for forsyningen fra det eksisterende decentrale kraftvarmeverk i Hillerslev, idet projektforslaget netop er begrundet i, at Thisted Varmeforsyning ønsker at afsætte en del overskudsvarme fra Thisted Varmeforsynings varmeproduktion fra et nyetableret afgiftsfrit halmvarmeanlæg,

at der intet belæg er for den af Thisted Kommune og dermed af Energiklagenævnet stadfæstede fortolkning, hvorefter omkostninger til anlægsarbejdet kan udelades af de samfundsøkonomiske beregninger, for derved at opnå en positiv samfundsøkonomisk værdi. Denne fortolkning er i strid med Energistyrelsens vejledning udstedt i medfør af varmeforsyningsloven,

at det vil være i strid med formålsbestemmelsen i varmforsyningslovens § 1, hvis de miljømæssige konsekvenser tillægges en sådan selvstændig vægt, at de lovligt kan opveje den negative samfundsøkonomiske konsekvens af projektet,

at der er tale om usaglige hensyn, hvis et projektforslag som dette, der ikke er samfundsøkonomisk fordelagtigt, kan godkendes blot fordi det er selskabs- og forbrugerøkonomisk fordelagtigt,

at det er i strid med gældende ret, når sagsøgte lægger til grund, at tilsidesættelse af Thisted Kommunes afgørelse kræver, at navnet finder åbenbare, væsentlige mangler i kommunens beslutning eller beslutningsgrundlag, samt

at der på grund af væsentlige retlige mangler ved såvel Thisted Kommunes som Energiklagenævnets afgørelser er tale om en ugyldig afgørelse, og den tidligere afgørelse bør derfor annulleres, alternativt hjemvises.

Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. har i forhold til sine tidligere bemærkninger supplerende gjort gældende,

at den regionale varmeplan ikke har udlagt Hillerslev-området til naturgasforsyning, hverken individuelt eller ved kraftvarme,

at projektet ikke indebærer etablering af produktionskapacitet, men alene etablering af en varmetransmissionsledning, der efter § 8 i den nugældende projektbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005, kan godkendes i kommunalbestyrelsen uanset områdeafgrænsningen, og at projektforslaget for Thisted Varmeforsyning A.m.b.a.'s biomassebaserede kedler intet har at gøre med Hillerslev eller projektet i Hillerslev. Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. vurderer i projektforslaget et øget varmebehov, men inden for dets eksisterende forsyningsgrænser,

at Thisted Kommune har et vidt skøn med hensyn til, hvilke projekter kommunen vil godkende, og at ikke nødvendigvis alle tre betingelser om samfundsøkonomi, brugerøkonomi og miljøøkonomi skal være opfyldt, for at et projekt kan godkendes,

at der ifølge vejledning om samfundsøkonomisk analyse ved vurdering af et projektforslags samlede samfundsøkonomi skal ske en sammenlægning af dels de miljømæssige omkostninger samt de samfundsøkonomiske omkostninger, og at selvom projektforslaget har en negativ økonomi på kr. 6.500.000 bl.a. som følge af store anlægsomkostninger, medfører den positive miljøvurdering, at projektforslaget samlet set har en positiv samfundsøkonomi. Endvidere kan Thisted Kommune inddrage en række omkostninger i bredere forstand, herunder f.eks. indflydelse på beskæftigelsen eller en resources udtømmelighed,

at Naturgas Midt-Nord I/S på nuværende tidspunkt har afskrevet den stikledning, som er ført fra hovedledningen til Hillerslev, og at Thisted Kommune alene kan godkende projektforslaget ud fra de rammer, der er fastlagt i projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse,

at varmemforsyningslovens § 1 som formålsbestemmelse angiver hvilke saglige hensyn, der kan inddrages og ikke betingelser om, at alle saglige hensyn skal inddrages, samt

at Thisted Kommunes og Energiklagenævnets afgørelser ikke lider af retlige mangler, som medfører, at afgørelsen kan anses for ugyldig, og at Energiklagenævnet som følge af de forvaltningsretlige regler vedrørende tilbagekaldelse er afskåret fra at tilbagekalde den tidligere afgørelse. Endvidere er transmissionsledningen mellem Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. og Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. på nuværende tidspunkt etableret, og omkostningerne hertil har samlet beløbet sig til kr. 6.848.200,05. Tilbagekalder Energiklagenævnet den tidligere meddelte stadfæstelse af Thisted Kommunes godkendelse, vil det indebære et tab for Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. som det må forbeholdes at kunne gøres gældende mod nævnet.

Lovgivning mm.

a) Varmeforsyningsloven

Fra varmemforsyningsloven lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 citeres:

"...

Kapitel 1

Formål og definition

§ 1. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængigheden af olie.

Stk. 2. Tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

...

Kapitel 2

Varmeforsyningsplanlægning

§ 3. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Økonomi- og Erhvervsministeren [nu Transport- og energiministeren] kan fastsætte regler eller træffe afgørelse om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning.

Stk. 3. Økonomi- og Erhvervsministeren skal over for Folketingets Energipolitiske Udvalg redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven.

...

§ 5. Økonomi- og Erhvervsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter § 4.

...

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af økonomi- og erhvervsministeren fastsat tidspunkt, jf. dog stk. 2, skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af økonomi- og erhvervsministeren efter § 3, stk. 2.

...

§ 35. Loven træder i kraft den 15. juni 1990.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 330 af 29. juni 1983.

Stk. 3. Indtil økonomi- og erhvervsministeren har truffet anden bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen ikke godkende projekter, der strider mod de i medfør af de hidtil gældende regler godkendte regionale varmforsyningsplaner."

Formålsbestemmelsen i Varmeforsyningslovens § 1 stammer - bortset fra angivelsen af miljøvenlig anvendelse af energi - fra den første varmforsyningslov, der blev indført med lov nr. 258 af 8. juni 1979, og som trådte i kraft 1. januar 1980. I bemærkningerne til lovens kapitel 1 fremgår bl.a.:

"Varmeforsyningsplanlægningens vigtigste formål bliver at fremme en omlægning af varmforsyningssystemerne, så der kan anvendes andre energikilder end olie og at fremme mulighederne for besparelser.

Planlægningen skal således i givet fald medvirke til at nyttiggøre bl.a. overskudsvarme fra kraftværker, affaldsforbrændingsanlæg mv. samt naturgas, geotermisk energi, halm, biogas, vind- og solenergi i opvarmningssektoren.

...

Endvidere må planlægningen tilrettelægges således, at det endelige valg af forsyningsform i de enkelte områder sker, efter at der er foretaget energimæssige og økonomiske analyser af alternative forsyningsformer."

Ved vedtagelsen af den anden varmforsyningslov (lov nr. 382 af 13. juni 1990) blev miljøhensynet indsat direkte i formålsbestemmelsen. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår:

"Fremhævelsen af miljøhensyn i selve lovens formålsbestemmelse på linie med olieafhængigheden sker i konsekvens af den stadig klarere og mere afgørende sammenhang, som viser sig at bestå mellem energi og miljø.

Miljøvaretagelsen indgår allerede i dag, bl.a. med henvisning til samfundsøkonomiske hensyn, med en betydelig vægt ved tilrettelæggelsen af energiforsyningen og forbruget. Imidlertid har de med forureningen forbundne risici i det seneste årti antaget en så omfattende og alvorlig dimension, at det forekommer naturligt, at varetagelsen af miljøhensyn nu direkte fremgår af selve lovens formålsbestemmelse.

Bestemmelsens nye formulering afspejler således den ændrede balance i en energipolitisk prioritering, som skal sikre en markant reduktion af energisystemets skadelige miljøpåvirkninger som et resultat af en langsigtet energipolitik.

En forudsætning for realisering af de ønskede miljømæssige mål vil være en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af den samfundsmæssige ressourceindsats.

Som hidtil vil samfundsøkonomiske kriterier derfor være afgørende for valget af de midler i varmforsyningsplanlægningen, som skal hidføre en reduktion af miljøbelastningen.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at uanset at der navnlig i et længere tidsperspektiv knytter sig en betydelig usikkerhed til omkostningerne for de enkelte virkemidler, vil en betydelig ressourceindsats kunne vise sig fornøden.

På den baggrund forekommer det nærliggende at søge miljøbelastningen reduceret ved - så tidligt som muligt - at gennemføre de tiltag, som kan realiseres uden samfundsøkonomiske meromkostninger, eller som tillige lader sig begrunde ud fra andre hensyn. Mulighederne herfor på kort sigt vil navnlig være knyttet til samproduktionen af kraft og varme, energibesparelser i slutforbruget samt overgang til miljøvenlige brændsler."

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår endvidere:

"Lovforslaget har navnlig til formål at forenkle og decentralisere den gældende procedure- og kompetenceordning i varmforsyningsplanlægningen. Med det sigte indebærer forslaget en ophævelse af lovens særlige planbestemmelser, med den konsekvens at gennemførelsen af nye varmforsyningsprojekter ikke længere er bundet til en forudgående vedtagelse af særskilte kommunale eller regionale varmforsyningsplaner og tillæg hertil.

...

Udover ophævelse af lovens planbestemmelser indeholder lovforslaget en ændring af lovens formålsbestemmelse i § 1, således at prioriteringen af miljømæssige hensyn nu fremgår direkte af formålsbestemmelsen.

Forslaget skal ses på baggrund af den stadig øgede betydning, som miljømæssige hensyn har fået ved energisystemets og ikke mindst varmforsyningsens tilrettelæggelse. Ændringen tilsigter at afspejle og videreføre denne udvikling.

...

Det planlægningsresultat, som i dag fremgår af de regionale planer, herunder regionale delplaner, danner i vidt omfang de mere grundlæggende og blivende rammer for varmforsyningsforholdene og vil derfor fortsat være af betydning. Lovforslaget opretholder derfor i en overgangsperiode sådanne planer, indtil de afvikles i overensstemmelse med energiministerens nærmere bestemmelser, der meddeles med hjemmel i lovforslagets overgangsregler.

De foreliggende godkendte amtskommunale varmforsyningsplaner vil således som udgangspunkt indtil videre være bindende for den kommunale varmforsyningsplanlægning og projektbehandling efter lovforslagets § 3, stk. 1 og § 4 på samme måde som hidtil med den konsekvens, at kommunalbestyrelsen ikke kan godkende projekter i strid hermed.

Nyordningen vil derfor i første omgang alene få virkning i sin helhed overfor projekter, der ikke helt eller delvist omfattes af retningslinier i de regionale varmforsyningsplaner, herunder regionale delplaner.

Afviklingen af planerne vil ske gradvis, fortrinsvis ved udstedelse af generelle retningslinier. Det er bl.a. hensigten, at den forestående planlægning for decentral kraftvarme skal ske efter generelle bestemmelser, der vil erstatte de konkrete retningslinier for fjernvarmforsyningen, som måtte findes i de regionale varmforsyningsplaner.

Indholdet af de kommunale varmforsyningsplaner, herunder kommunale delplaner, vil efter lovforslaget kunne ændres af kommunalbestyrelsen ved godkendelse af nye projekter, medmindre det pågældende projekt strider mod godkendte regionale varmforsyningsplaner eller forudsætninger efter § 3."

I forarbejderne til § 3, stk. 2, anføres følgende:

"Bestemmelsen giver hjemmel til at sikre, at varmeplanlægningens målsætninger med hensyn til samfundsøkonomi, forsyningssikkerhed, miljøbeskyttelse og teknologifremme stadig bliver grundlaget for kommunalbestyrelsens behandling af varmforsyningsprojekter."

Ved lov nr. 495 af 9. juni 2004 blev § 3, stk. 2 ændret med virkning fra 1. juli 2004 jf. bekendtgørelse nr. 616 af 18. juni 2004, således at sætningen: "*Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn*", blev indsat som 2. pkt.

Fra Økonomi- og erhvervsministerens bemærkninger til bestemmelsen citeres:

"Der foreslås indsat et nyt punktum i varmforsyningsloven § 3, stk. 2, der giver økonomi- og erhvervsministeren adgang til i sine retningslinier for den kommunale varmforsyningsplanlægning at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn, herunder statsfinansielle hensyn.

Baggrunden herfor er, at miljømæssige, selskabsmæssige og/eller samfundsøkonomiske forhold kan pege på varmforsyningsmæssige løsninger, der påvirker de statsfinansielle forhold i uønsket retning. Omlægningen af den hidtidige støtte over treledstariffen til et produktionsuafhængigt tillæg vil eksempelvis kunne indebære en utilsigtet forøget anvendelse af ikke afgiftsbelagte brændsler (biomasse) på spids- og reservelastkedler, hvilket vil kunne betyde et væsentligt provenutab for staten. Til imødegåelse heraf vil det derfor blive bestemt i en bekendtgørelse, at værkerne ikke kan udskifte afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel til spids- og reservelastproduktion. Hvis alle naturgasfyrede decentrale kraftværker valgte at skifte hele brændselsforbruget til afgiftsfritaget biomasse, vil der være tale om et provenutab på op til 700 mio. kr. årligt."

Nærmere regler for kommunens godkendelse af projekter er fastsat i den dagældende bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen), som ændret ved ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004. Heraf fremgår følgende:

"§ 1. Bekendtgørelsen omfatter kommunalbestyrelsens planlægning for varmforsyningen og behandling af sager efter varmforsyningslovens § 3, stk. 1, og § 4.

§ 2. Kommunalbestyrelsen skal i samarbejde med forsyningselskaber og andre berørte parter udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen, blandt andet til brug for kommunalbestyrelsens behandling og godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

Stk. 2. De af miljø- og energiministeren i medfør af varmforsyningslovens § 3 fastsatte forudsætninger skal lægges til grund for den kommunale varmforsyningsplanlægning og projektbehandling.

§ 3. Projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er omfattet af § 5 a og bilaget til bekendtgørelsen, skal forelægges kommunalbestyrelsen til godkendelse. Tilsvarende

gælder vedligeholdelses- og reparationsarbejder på et kollektivt varmforsyningsanlæg, der tillige i væsentlig grad indebærer en forbedring af anlæggets drifts- og energiøkonomi samt levetid.

Stk. 2. Retlige og faktiske dispositioner til gennemførelse af et projekt må først foretages, efter projektet er godkendt.

Kapitel 2

Planlægning og brændselsvalg

...

§ 5 a. Ved etablering af produktionskapacitet til et fjernvarmenet, der forsynes af et eksisterende decentralt naturgasbaseret kraftvarmeanlæg, skal kommunalbestyrelsen ved godkendelse af projekter, der er omfattet af § 3, anvende kriterierne i stk. 2-4 for fastlæggelse af brændselsvalg.

Stk. 2. Ved etablering af varmeproduktionskapacitet efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen kun godkende brændslerne naturgas eller olie, jf. dog stk. 3 og 5.

Stk. 3. Ved etablering af varmeproduktionskapacitet efter stk. 1 kan kommunalbestyrelsen godkende biogas, lossepladsgas og anden forgasset biomasse forudsat, at brændslet anvendes på en kraft-varme producerende produktionsenhed baseret på disse brændsler.

Stk. 4. Såfremt et øget varmebehov nødvendiggør en udvidelse af varmeproduktionskapaciteten, skal projektforslag på 1 MW eller derover indeholde en vurdering af muligheden for kraftvarmeforsyning.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan ved etablering af udvidet varmeproduktionskapacitet efter stk. 4 godkende anvendelse af CO₂-afgiftsfrit brændsel for anlæg, der alene er dimensioneret til at dække det øgede varmebehov.«

Kapitel 3

Godkendelse af anlægsprojekter

§ 6. Ansøgning om godkendelse af et anlægsprojekt (projektforslag) skal være skriftlig og ledsaget af følgende oplysninger i det omfang, som er nødvendigt for den godkendende myndigheds bedømmelse af projektet:

- 1) den eller de ansvarlige for projektet,
- 2) forholdet til varmeplanlægningen, herunder forsyningsforhold og varmekilder, jf. § 4, samt til kommune- og lokalplaner,
- 3) forholdet til anden lovgivning, herunder til lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning,
- 4) fastlæggelse af forsyningsområder samt fastlæggelse af hvilke tekniske anlæg, herunder ledningsnet, der påtænkes

etableret samt anlæggets kapacitet, forsyningssikkerhed og andre driftsforhold,

5) tidsplan for etableringen,

6) arealafståelser, servitutpålæg og eventuelle aftaler med grundejere mv., der er nødvendige for anlæggets gennemførelse,

7) redegørelse for projektansøgers forhandlinger med, herunder evt. udtalelser fra berørte forsyningsselskaber, virksomheder m.fl.,

8) økonomiske konsekvenser for brugerne og

9) energi-, miljø-, samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger.

Stk. 2. Den projektgodkendende myndighed kan på grundlag af projektforslagenes forskellige karakter og baggrund bestemme, at oplysninger om et eller flere af de i stk. 1 nævnte forhold ikke skal foreligge, ligesom den projektgodkendende myndighed kan kræve yderligere oplysninger.

...

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette berørte forsyningsselskaber, kommuner og regionplanmyndigheder samt grundejere, der skal afgive areal eller pålægges servitut, om projektforslaget med henblik på, at eventuelle bemærkninger til projektforslaget kan fremsendes til kommunalbestyrelsen inden for 4 uger. Ved ændringer i områdeafgrænsningen i forhold til det hidtidige plangrundlag, skal de berørte forsyningsselskaber mv. inddrages. Kommunalbestyrelsen kan tilsvarende underrette andre, f.eks. virksomheder, de statslige told- og skattemyndigheder.

...

§ 11. Forinden kommunalbestyrelsen kan meddele godkendelse, skal kommunalbestyrelsen foretage en energimæssig, samfundseconomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Vurderingen skal ske på baggrund af planlægningen, fastsatte forudsætninger og de af Energistyrelsen evt. fastlagte vilkår for samtykke og de efter § 8 modtagne bemærkninger.

Stk. 2. Forudsætter projektet anvendelse af de i lovens § 6, stk. 3, og § 7 nævnte regler, skal kommunalbestyrelsen vurdere reglernes anvendelse i forhold til projektets økonomi og opfyldelsen af energipolitiske målsætninger mv.

...

Bilag 1

Godkendelsespligtige projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter varmforsyningslovens kapitel 2

...

2.1) Etablering eller bortfald af anvendelsen af transmissions- og fordelingsledninger med tilhørende tekniske anlæg (pumper, stationer, varmeveksler m.v.) for fjernvarme, naturgas eller andre brændbare gasarter (bygas, biogas, skraldegas m.v.) og det hermed forbundne brændselsvalg.

...

3.1) Etablering, udvidelse, indskrænkning eller bortfald af distributionsnet eller forsyningsområder.

..."

Ved lov nr. 494 af 9. juni 2004 om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning blev lov om naturgasforsyning affattet således:

"§ 7. Enhver kan frit vælge naturgasleverandør.

Stk. 2. Enhver i områder udlagt til naturgasforsyning i henhold til lov om varmforsyning og andre, som er eller bliver tilsluttet naturgasforsyningsnettet, har ret til mod betaling at blive forsynet med naturgas gennem et leveringstilbud fra et forsyningspligtigt selskab, jf. § 26.

Stk. 3. Retten til levering af naturgas gennem et leveringstilbud fra et forsyningspligtigt selskab omfatter ikke forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1.

Stk. 4. Forbrugere, som gør brug af retten til valg af leverandør, jf. stk. 1, kan genindtræde i leveringen fra det forsyningspligtige selskab inden for rimelige frister og på rimelige vilkår.

Stk. 5. Bevillingspligtige selskaber, jf. kapitel 3 og 4, skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på objektive, gennemsigtige og ikke diskriminerende vilkår."

For så vidt angår det retlige grundlag bemærkes supplerende, at den i nævnets afgørelse af 13. oktober 2005 omhandlede projektbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg samt den generelle forudsætningsskrivelse, jf. straks neden for) er ophævet i forbindelse med, at den nugældende projektbekendtgørelse trådte i kraft den 1. januar 2006 (bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg). Sagen skal afgøres på grundlag af den på tidspunktet for Thisted Kommunens afgørelse gældende projektbekendtgørelse, bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 med senere ændringer.

b) Den generelle forudsætningsskrivelse

Energiministeren udstedte med hjemmel i varmforsyningslovens §§ 3 og 9 den 13. september 1990 bl.a. en generel forudsætningsskrivelse om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv.

Af denne forudsætningsskrivelse, som er adresseret til "samtlige kommunalbestyrelser" fremgår følgende:

"1. Indledning

I medfør af varmforsyningslovens § 3 og § 9 fastsættes hermed generelle forudsætninger for omlægning af eksisterende fjernvarmeværker m.v. med henblik på at fremme udbygningen med decentrale kraftvarmeanlæg, og øge anvendelsen af miljøvenlige energikilder, herunder naturgas, halm, træflis eller andre bibrændsler og kraftvarme.

Forudsætningerne finder tilsvarende anvendelse ved etablering af nye anlæg.

Forudsætningerne følger af den nye varmforsyningslov, der dels i sin formålsbestemmelse fremhæver hensynet til anvendelse af miljøvenlige energikilder og samproduktion af el og varme, dels giver nærmere regler, som har til formål at fremskynde omlægningen af eksisterende anlæg.

...

Nyordningens hovedbestemmelse findes i lovens § 9, hvorefter eksisterende produktionsanlæg skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel. Omlægningen skal ske på de af energiministeren fastsatte tidspunkter og i øvrigt i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af energiministeren efter lovens § 3.

...

2. Varmeforsyningsanlæg, der omfattes af forudsætningerne.

De nedennævnte retningslinier gælder for alle produktionsanlæg, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, i varmforsyningsloven.

...

Ved nye anlæg forstås anlæg, der endeligt godkendes efter den nye lovs ikrafttræden den 15. juni 1990, mens alle andre anses for eksisterende anlæg.

3. Forpligtelse til konvertering af eksisterende anlæg.
Etablering af nye anlæg.

3.1 Kollektiv kraftvarme- eller naturgasforsyning eller
anvendelse af biobrændsler.

De under pkt. 2 nævnte anlæg er forpligtet til at følge nedenstående retningslinier ved valg af energiform, herunder brændsel eller anden energikilde, og ved valg af produktionsform enten som separat produktion af varme eller som kombineret produktion af el og varme.

Med hensyn til valg af energiform gælder følgende:

a. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder skal forsynes med naturgas.

Den nærmere afgrænsning af forsyningen for naturgas bestemmes ud fra samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering.

Der kan i den forbindelse henvises til bilaget om beregningsforudsætninger.

I det omfang, at der udsendes specifikke forudsætningskrivelser om de enkelte værker, vil fastlæggelsen af naturgasforsyningen fremgå heraf.

b. Anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af eksisterende kraftvarmeforsynede områder skal forsynes med kraftvarme.

Den nærmere afgrænsning af kraftvarmeforsyningen vil ligeledes skulle ske ud fra samfundsøkonomiske hensyn efter en konkret vurdering og vil for eksisterende værker i det væsentlige fremgå af de specifikke forudsætningskrivelser.

...

3.3. Dimensionering og særlige forhold i forbindelse med
omlægningen af eksisterende anlæg og godkendelse af nye
anlæg.

3.3.1. Dimensionering. Varmegrundlag.

Anlæggets udformning og dimensionering fastlægges på baggrund af varmeværkets varmegrundlag og det kommunale kortlægningsmateriale, ...

...

Ud fra samfundsøkonomiske kriterier vurderes fremtidige netudbygninger og anden forøgelse af tilslutningen, herunder øget tilslutning af forbrugere af procesenergi, og justeringer/afrundinger af forsyningsområdet.

Den gældende områdeafgrænsning mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen forudsættes som udgangspunkt opretholdt, medmindre samfundsøkonomiske hensyn taler imod. I så fald skal der optages forhandlinger mellem de berørte forsyningsselskaber med henblik på at ændre forsyningsområderne. Det forudsættes, at en revision af områdeafgrænsningen foretages, såfremt det kan ske, uden at parternes økonomiske forhold forrykkes væsentligt.

3.3.2. Dimensionering. Teknik.

Anlægget udlægges med henblik på optimal størrelse vurderet ud fra samfundsøkonomiske kriterier. Varmeproduktionskapaciteten tilpasses anlæggets øvrige produktionsanlæg, herunder anlæg, som efter omstillingen overgår til spids- og reservelastforsyning. Ved etablering af naturgasfyret, decentral kraftvarme forudsættes normalt en dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion.

...

De i det foregående omtalte samfundsøkonomiske beregninger m.v. skal foretages på grundlag af oplysningerne i vedlagte bilag om samfundsøkonomiske vurderinger og beregningsmetoder, samfundsøkonomiske brændsels- og elpriser samt planlægningspriser for anlægs- og driftsudgifter for en række anlægstyper.

...

5. Dispensation

Energistyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere for forudsætningerne.

...

7. Overgangsregler m.v.

Regionale varmeforsyningsplaner og regionale delplaner ophæves for så vidt angår de forhold, der omfattes af denne forudsætningsskrivelse.

... "

Økonomi- og Erhvervsministeren har i september 1999 offentliggjort et notat om "Generelle forudsætning-

ger for samfundsøkonomiske beregninger", der beskriver de forudsætninger og den beregningsmetode, som Energistyrelsen lægger til grund ved samfundsøkonomiske vurderinger og analyser i forbindelse med realiseringen af den decentrale kraftvarmeudbygning samt andre projekter og initiativer, der gennemføres som led i den vedtagne energipolitik. Heraf fremgår følgende under punkt 2, samfundsøkonomiske beregninger:

"Samfundsøkonomiske vurderinger af energiprojekter kan gøres op i en "snæver" og i en "bred" forstand. Ved vurderinger i bred forstand medtages en række omkostninger, som ikke nødvendigvis afspejler sig i markedspriserne, f.eks. indflydelse på miljø og beskæftigelse eller en ressources udtømmelighed. Vurderinger i bred forstand vanskeliggøres af, at der er en betydelig usikkerhed forbundet med at opføre indflydelsen af disse forskellige forhold i kroner.

I den igangværende planlægning anvendes indtil videre en ret snæver samfundsmæssig vurdering som omfatter økonomi og miljø. I fremtiden forventes det at der i takt med at der udvikles mere operative kriterier eller metoder, i højere grad vil blive lagt vægt på flere samfundsmæssige hensyn. Herved bliver det i større udtrækning muligt at vurdere resultaterne af snævre beregninger i en bredere sammenhæng."

Under punkt 3, beregningsmetode, fremgår bl.a.:

"Den valgte metode til en samfundsmæssig vurdering af et anlæg eller en energibesparende foranstaltning består i en beregning af alle investeringer, brændsels-, drifts- og vedligeholdelsesomkostninger samt de miljømæssige konsekvenser over en periode på 20 år. Ved anlæg med kortere levetid kan anvendes en kortere periode, som svarer til levetiden."

Supplerende oplysninger

På spørgsmål fra Folketingsmedlem Aase D. Madsen (Spm. nr. S 2488/ FT 2001-02, 2. samling), om hvad baggrunden var for, at Energistyrelsen først i år 2000 fandt anledning til at stille krav om, at projektforslag om etablering af decentrale kraftvarmeværker skal indeholde en selskabsøkonomisk vurdering, svarede Økonomi- og Erhvervsministeren den 4. juli 2002:

"Kravet om, at projektforslag om etablering af decentrale kraftvarmeværker, ud over samfundsøkonomiske vurderinger baseret på Energistyrelsens udmeldte brændselsprisforudsætninger, også skal indeholde en selskabsøkonomisk vurdering blev med hjemmel i varmforsyningslovens § 5 indsat i Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse (nr. 582 af 22. juni 2000) om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Ændringen blev indsat på baggrund af beslutningen om at anvende 250 mio. kr. til hjælp til de nødlidende biomarksværker efter aftale mellem den daværende miljø- og energiminister og partierne bag energiforliget i 2000. Der var i sammenhæng hermed et ønske om, at forebygge at nye projekter ikke fremover ville få et lignende behov for statslig økonomisk tilskud."

På spørgsmål fra Folketingets Energipolitiske Udvalg (Spm. nr. 127-131, Alm. del. - bilag 419), om hvorvidt ministeren er indstillet på at tage initiativ til fremover at lade de miljømæssige og samfundsøkonomiske aspekter samt varmeforbrugernes økonomi indgå som et konsekvensmæssigt kriterium i forbindelse med fjernvarmeværkernes biomasse-projektansøgninger, svarede Økonomi- og Erhvervsministeren den 14. juni 2004:

"De kriterier, som kommunalbestyrelsen vurderer i forbindelse med godkendelse af en projektansøgning, fremgår af varmforsyningsloven, forudsætningsskrivelser samt to bekendtgørelser. Af bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af kollektive anlægsprojekter for kollektive varmesyningsanlæg fremgår det, at før kommunalbestyrelsen kan meddele en godkendelse, skal der foretages en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. Kommunalbestyrelsen kan tillige kræve, at projektansøger inddrager selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. I forhold til kommunalbestyrelsens vurderinger af biomasse-projektansøgninger sker dette efter samme retningslinjer, dog vil projekter vedrørende etablering af biomasse i spids- og reservelastkedler blive reguleret af den foreslåede bekendtgørelse, der udmønter L 236 B[...]"

Fra Energistyrelsens notat vedrørende projektbekendtgørelsesændringen, der forbyder udskiftning af afgiftsbelagt brændsel med afgiftsfrit brændsel for spids- og reservelastanlæg i forbindelse med decen-

trale naturgasfyrede kraftvarmeværk af 8. juli 2004, citeres:

"...

Forslag til ny regulering

På den baggrund foreslås, at den nye regulering fastlægger rammerne for etablering af nye varmeproducerende anlæg. Reguleringen indebærer som hovedregel, at de omfattede eksisterende naturgasfyrede spids- og reservelastanlæg ikke kan udskifte naturgas med biomasse. Derved afværges risikoen for et statslig provenutab på op mod 700 mio. kr. Det betyder samtidig, at eksisterende spids- og reservelastanlæg kan fortsætte med at anvende det brændsel, de hidtil har anvendt. Herved vil eksisterende biobrændselsbaserede spids- og reservelastanlæg fortsat have mulighed for at anvende deres kedler og eventuelt øge deres produktion, hvilket i værste fald kan føre til et provenutab på op til 30 mio. kr. årligt.

...

Efter bestemmelserne i § 5a kan kommunalbestyrelserne ved etablering af ny varmeproduktionskapacitet kun godkende naturgas og olie. Herved sikres, at der ikke etableres nye biobrændselsbaserede varmeproduktionsanlæg, der kan erstatte eksisterende naturgas- eller oliebaseerede anlæg.

..."

I Varmeforsyningsloven med kommentarer af Klavs Gravesen m.fl., Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2004, anføres følgende:

"I de senere forudsætningskrivelser, som omtales nedenfor under punkt 2, blev det efterfølgende fastholdt, at områdeafgrænsningerne som udgangspunkt skulle opretholdes. Et område kan dog skifte karakter, hvis de samfundsøkonomiske forhold væsentligt taler herfor, og såfremt det ikke forrykker parternes økonomi væsentligt. Et væsentligt hensyn i denne sammenhæng har været, i hvilket omfang den eksisterende forsyningsform i området har foretaget investeringer i tiltro til myndighedens beslutning om at udlægge området hertil, og i forlængelse heraf om forsyningsformen har haft mulighed for at tjene denne investering ind."

Energiklagenævnets praksis

1. Klage fra DONG Distribution A/S over Haslev Kommunes afgørelse af 18. august 2004 om ændring af varmeforsyningen for HHF-kollegiet, Haslev (Energi-

klagenævnets afgørelse af 18. maj 2005, j.nr. 21-305)

Ved denne afgørelse stadfæstede Energiklagenævnet Haslev Kommunes afgørelse om ændring af varmforsyningen for HHF-kollegiet i Haslev fra naturgas til fjernvarme.

DONG Distribution A/S gjorde blandt andet gældende for nævnet, at det var en forudsætning for godkendelse af projektet, at ingen af parterne led tab, samt at DONG ville få en manglende gasomsætning.

Nævnet bemærkede, at det følger af varmforsyningsloven, at kommunen er varmeplanmyndighed og derfor kompetent til at godkende projektforslag om ændringer i varmforsyningen. Endvidere at det følger af projektbekendtgørelsens § 8, at forsyningsselskaber mv. skal inddrages ved ændringer i områdeafgrænsningen i det hidtidige plangrundlag. Nævnet konstaterede, at det ikke følger af projektbekendtgørelsen, som DONG Distribution A/S gjorde gældende, at der skulle være enighed blandt parterne, eller at ingen af parterne måtte lide tab ved ændringer af varmforsyningen.

Med hensyn til DONG Distribution A/S' interesse i fortsat at kunne levere naturgas til HHF-kollegiet bemærkede nævnet, at alle naturgaskunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. DONG havde alene kunnet forvente, at gas til bebyggelsen blev leveret gennem DONGs net. Nævnet fandt derfor ikke, at DONG på basis af varmforsyningsloven eller naturgasloven havde haft en berettiget forventning om at kunne levere naturgas til HHF-kollegiet. Såfremt DONG på andet grundlag, f.eks. en kontrakt, måtte have sådan ret, faldt dette uden for Energiklagenævnets kompetence og måtte derfor rejses som civilt søgsmål for domstolene.

2. Klage fra Naturgas Midt-Nord I/S over Farsø Kommunes afgørelse af 6. april 2005 om ændring af varmforsyningen fra naturgas til fjernvarme på plejehjemmet Højgården (Energiklagenævnets afgørelse af 19. juni 2006, j.nr. 21-348).

I denne sag gjorde Naturgas Midt-Nord I/S blandt andet gældende, at de samfundsøkonomiske gevinster ved varmeomlægningen til fjernvarme ikke er sikre. I relation til den samfundsøkonomiske, miljømæssige og brugerøkonomiske vur-

dering fandt navnet ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, bruger- og samfundsøkonomisk for at kunne godkendes. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på, at der inden for projektbekendtgørelsens ordlyds vide rammer tilkommer kommunalbestyrelsen en skønsfrihed.

3. I flere genoptagne sager har Energiklagenævnet ændret sin hidtidige praksis og truffet afgørelse om, at Energiministeriets skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v. også er bindende for kommunerne. Der kan bl.a. henvises til nævnets afgørelser i sagerne j.nr. 21-337 og j.nr. 21-338, der er afgjort den 21. december 2005.

...

Energiklagenævnets bemærkninger

Indledningsvis bemærkes, at Energiklagenævnet som rekursinstans som udgangspunkt foretager en fuldstændig prøvelse af de afgørelser, der indbringes for nævnet. Såvel retlige spørgsmål som det udøvede skøn og sagens faktum kan indgå i prøvelsen. Dette er også nævnets udgangspunkt ved nævnets prøvelse af Thisted Kommunes afgørelse af 28. februar 2005.

I flere genoptagne sager har nævnet ændret sin hidtidige praksis og truffet afgørelse om, at Energiministeriets skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv. også er bindende for kommunerne.

Der kan bl.a. henvises til nævnets afgørelser i sagerne j.nr. 21-337 og j.nr. 21-338, der er afgjort den 21. december 2005. Afgørelserne er offentliggjort på nævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Områdefgrænsningen samt vurdering af projektet

Økonomi- og Erhvervsministeren har i forbindelse med udstedelse af den generelle forudsætningsskrivelse for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv. af 13. september 1990 bestemt, at forudsætningsskrivelsen afløser regionale varmeplaner. Områdefgrænsningen i den regionale varmeplan for Viborg Amt kan herefter ikke længere antages at være gældende.

Endvidere er forsyningen af Hillerslev-området, i henhold til projektforslag udarbejdet af Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. af april 1992, etableret via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk og ikke ved individuel naturgasforsyning. Thisted Kommunes varmeplan fra maj 1987, der udlægger Hillerslev til individuel naturgasfyring, må med kommunens godkendelse af projektet herefter antages ikke længere at være gældende for så vidt angår Hillerslev-området.

Spørgsmålet om ændring af områdeafgrænsningen skal derfor vurderes efter de generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv. af 13. september 1990.

Naturgas Midt-Nord I/S har henvist til, at projektforslaget er i strid med forudsætningskrivelsens bestemmelser om, at anlæg, der er beliggende henholdsvis i eller i nærheden af naturgasforsynede eller eksisterende kraftvarmeforsynede områder, skal forsynes med henholdsvis naturgas og kraftvarme samt, at projektforslaget er i strid med forudsætningskrivelsens bestemmelser om, at områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmeforsyningen som udgangspunkt forudsættes opretholdt.

Nævnet bemærker, at der ikke synes at være tale om, at områdeafgrænsningerne ændres ved projektforslaget. Forsyningen af området blev i 1992 etableret via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk med tilhørende nyetablering af fjernvarmenet. Områdets karakter af fjernvarmeforsynet område fastholdes således med projektforslaget.

Nævnet bemærker samtidig, at samfundsøkonomiske hensyn taler for projektforslaget. Nævnet finder med henvisning til det i bemærkningerne til varmforsyningsloven § 3, stk. 2, samt i "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger" anførte, at der i de samfundsøkonomiske vurderinger - udover hensyn til økonomi - kan inddrages hensyn til bl.a. miljø, forsyningssikkerhed, beskæftigelsen og en ressourcess udtømmelighed. Projektet medfører samlet set en nedbringelse af miljøbelastningen samt en nyttiggørelse af en del af den varme, der ellers bortkøles i sommerperioden.

Varmeforsyningslovens § 1 fastslår, at "lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi [...]", men stiller ikke krav om, at enkelte projektforslag behandlet

efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Formålsbestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet og godkendelsen af en projektansøgning tager sigte på, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet forud for kommunens godkendelse. Kommunen kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes, idet der er overladt kommunen et vidt skøn. Thisted Kommune kan således foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

Efter projektbekendtgørelsens § 6, stk. 1, litra 9, er det ansøgers virksomhedens selskabsøkonomi, der skal indgå i projektforslaget. De selskabsøkonomiske beregninger har til formål at klarlægge, hvorvidt et projekt er økonomisk bæredygtigt. Thisted Kommune skulle derfor ikke ved godkendelse af projektet tage hensyn til Naturgas Midt-Nord I/S' - eller andre leverandørers - selskabsøkonomi.

Nævnet bemærker herefter, at Thisted Kommune efter en konkret vurdering ikke ses at have overskredet de rammer for skønnet, som varmforsyningsloven og tilhørende regler fastlægger for den projektkodkende myndighed.

Naturgas Midt-Nord I/S anfører, med henvisning til den generelle forudsætningsskrivelse fra 1990, at ca. 90 % af den samlede årlige varmeproduktion på anlæggene skal være dækket af naturgasfyret decentral varme. Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. er i 1992 blevet udlagt til decentral kraftvarme baseret på naturgas. Det el-producerende affaldsfyrede I/S Kraftvarmeværk Thisted dækker ca. 70 % af Thisted Varmeforsynings varmesalg (plus ledningstab). Den resterende varmemængde produceres på geotermianlægget, et mindre gasmotoranlæg samt på naturgas eller gasolie fyrede kedler. Endvidere er et halmvarmean-

læg under opførelse til delvis substitution af naturgas og gasolie.

Ved sammenlægning af de to forsyningsselskaber med anlæg af transmissionsledning vil Hillerslev Kraftvarmeværks område blive forsynet med overskydende varmeproduktion fra Thisted Varmeforsynings eksisterende anlæg, der henholdsvis er affaldsbaseret, geotermibaseret og fra efteråret 2005 biomassebaseret.

Nævnet bemærker, at forudsætningskrivelsernes krav om dimensionering af grundenheden efter ordlyden udelukkende omfatter etableringssituationen, mens der ikke efter ordlyden stilles samme krav til en senere omlægning.

Nævnet finder ikke, at der er grundlag for at antage, at kravet i forudsætningskrivelsen om dimensionering af grundenheden til normalt 90 % af varmeproduktionen også gælder ved senere anlæg af transmissionsledning med henblik på forsyning af overskydende varme fra Thisted Varmeforsyning.

Nævnet finder herefter, at projektforslaget er i overensstemmelse med forudsætningskrivelsen for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv.

Formålet med projektbekendtgørelsen § 5a er at sikre, at afgiftsbelagt brændsel ikke udskiftes med ikke-afgiftsbelagt brændsel. Der må således ikke etableres varmeproduktionskapacitet, der anvender andet end olie eller naturgas. Uenigheden mellem parterne går i det væsentligste på hvad, der forstås ved etablering af produktionskapacitet ifølge projektbekendtgørelsens § 5a.

Thisted Varmeforsyning anvender biogas, naturgas, geothermi, olie og affaldsgas. Nævnet bemærker, at der således ikke er tale om fuldstændig udskiftning af afgiftsbelagtbrændsel med ikke-afgiftsbelagt brændsel, idet der betales for afgift for forbrænding af affald, naturgas, olie og geothermi.

Efter det oplyste indebærer projektet ikke, at der sker en udvidelse af hverken Thisted Varmeforsyning eller Hillerslev Kraftvarmeværks produktionskapacitet, ligesom der ikke skal foretages ombygning på nogle af anlæggene. Projektet indebærer fremføring af rør mellem Thisted Varmeforsyning og Hillerslev Kraftvarmeværk og opførelse af pumpestation. Nævnet finder ikke grundlag for at betvivle det af Thisted

Varmeforsyning oplyste om, at det af Thisted Varmeforsyning opførte halmvarmeanlæg er begrundet i et øget varmebehov inden for dets eksisterende forsyningsgrænser, og at det ikke er omfattet af projektet, men derimod et tidligere projektforslag med etablering af biomassebaseret varmecentral, som Thisted Varmeforsyning i 2003 opnåede Thisted Kommunes godkendelse til. Energiklagenævnet finder under disse omstændigheder, at projektet ikke indebærer en "etablering af produktionskapacitet" efter projektbekendtgørelsen § 5a.

Efter en fuldstændig efterprøvelse af Thisted Kommunes skøn over projektet finder nævnet, at projektet om Thisted Varmeforsynings overtagelse af Hillerslev Kraftvarmeværk kan godkendes, idet nævnet særligt har lagt vægt på, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstår som attraktivt.

Naturgas Midt-Nord I/S's berettigede forventninger

Med hensyn til Naturgas Midt-Nord I/S's interesse i fortsat at kunne levere naturgas til Hillerslev Kraftvarme, konstaterer nævnet, at alle naturgas-kunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. Naturgas Midt-Nord I/S har således alene kunnet forvente, at gas til kraftvarmeværket blev leveret gennem Naturgas Midt-Nord I/S's net.

Nævnet finder derfor ikke, at Naturgas Midt-Nord I/S på basis af varmforsyningsloven eller naturgasloven har en berettiget forventning om til stadighed at kunne levere naturgas til Hillerslev Kraftvarme.

Nævnet bemærker, at det af parterne er ubestridt, at ledningen til Hillerslev Kraftvarmeværk A.m.b.a. nu er fuldt afskrevet. Naturgas Midt-Nord I/S har endvidere alene henvist til mistede distributionsindtægter som følge af distributionspligten, men har ikke opgjort et tab. Nævnet finder herefter ikke, at distributionspligten i sig selv er tilstrækkelig til at sige, at der ved godkendelse af projektforslaget foreligger en væsentlig forrykkelse af parternes økonomi.

Nævnet bemærker endvidere, at Thisted Kommune alene kan godkende projektforslaget ud fra de rammer, der er fastlagt i varmforsyningsloven, projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse,

der ikke giver mulighed for at fastsætte en kompensation.

Såfremt Naturgas Midt-Nord I/S på andet grundlag, f.eks. en kontrakt, måtte have grundlag for at fastholde levering af naturgas til Hillerslev Kraftvarme, falder dette uden for Energiklagenævnets kompetence og må derfor rejses som civilt søgsmål for domstolene.

Nævnet finder herefter ikke, at Thisted Kommunes afgørelse eller nævnets oprindelige afgørelse af 13. oktober 2006 lider af formelle eller materielle retlige mangler, der kan begrunde afgørelsernes ugyldighed.

Med denne begrundelse finder nævnet derfor, at nævnets tidligere afgørelse af 13. oktober 2005 i sagen bør stadfæstes.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnets afgørelse af 13. oktober 2005 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 af lov om varmforsyning."

I forhold til det, der var omtvistet for Energiklagenævnet, angår sagen for landsretten, om Thisted Kommunes afgørelse af 28. februar 2005 om at godkende Thisted Varmeforsynings projektforslag er i strid med dels varmforsyningslovens § 1, dels Energistyrelsens skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv., herunder om godkendelse af projektet forudsatte, at Energistyrelsen havde meddelt dispensation i henhold til forudsætningsskrivelsens punkt 5.

Som bilag til Thisted Varmeforsynings ansøgning var vedlagt beregninger om energi og samfundsøkonomi ved sammenlagte og separate anlæg. Bilagets nøgletal fremgår af det skema, der er gengivet i Energiklagenævnets afgørelse ovenfor. Bilaget indeholder ud over de anførte nøgletal tillige en kolonne med en beregning af den procentuelle forskel mellem sammenlagte

og separate anlæg for så vidt angår energi og samfundsøkonomi. Det fremgår blandt andet af bilaget, at den opgjorte forskel i den samfundsøkonomiske nuværdi af det projekterede anlæg i forhold til de eksisterende separate anlæg vil være på +6.553.793 kr. svarende til +5 %.

For landsretten har Energiklagenævnet fremlagt tre reviderede samfundsøkonomiske beregninger, der er udarbejdet af Thisted Varmeforsyning A.m.b.a. (bilag K - M), og som indeholder samme nøgletal som i beregningen i bilaget til ansøgningen. Det fremgår af beregningen i bilag K, hvori brændselspriserne for 2007 er anvendt, tilbagediskonteret til 2002-priser, at den samfundsøkonomiske fordel ved et sammenlagt anlæg frem for separate anlæg er +3.189.465 kr. svarende til +2 %. I beregningen i bilag L er der tillige fjernet et særskilt tillæg for CO₂-emission fra central el-produktion, hvilket er i overensstemmelse med Energistyrelsens "Forudsætninger for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet" af januar 2007". Herefter er den samfundsøkonomiske fordel ved et sammenlagt anlæg 1.010.632 kr. svarende til 1 %. Endelig fremgår det af beregningen i bilag M, hvori der endvidere er taget hensyn til den faktiske pris for udledning af CO₂ i 2007, at den samfundsøkonomiske fordel ved et sammenlagt anlæg er 2.054.738 kr. svarende til 2 %.

Der er mellem parterne enighed om, at det ansøgte projekt er neutralt i forhold til de bestående separate anlæg med hensyn til den miljømæssige belastning.

Forklaringer

Peter I. Fenger har forklaret, at han er ansat som funktionschef i Naturgas Midt-Nord I/S. Han leder den afdeling, der står for økonomiberegninger af varmeanlæg, herunder gennemgang af projektforslag som det, der indgår i denne sag. Han

har siden 1980 arbejdet med samfundsøkonomiske projektforslag inden for energi. Projektet er efter hans opfattelse dårligt samfundsøkonomisk set på grund af underskuddet på 6,5 mio. kr. Han indstillede derfor til Naturgas Midt-Nord I/S, at der blev gjort indsigelse over for Thisted Kommune, og at kommunens afgørelse senere blev påklaget til Energiklagenævnet. Projektets økonomiske beregninger blev ikke i første omgang regnet igennem, da det fremgik, at der var et underskud på ca. 6,5 mio. kr., og da det var miljømæssigt neutralt. Han har gennemgået Energiklagenævnets nye beregninger i bilag K, L og M, ligesom projektet på ny er gennemregnet. De ændrede tal for brændselspriser er ikke forkerte, men beregningerne giver efter hans opfattelse ikke et retvisende beskrivelse af, om projektet er samfundsøkonomisk fordelagtigt. Hvis de oprindelige forudsætningerne for beregningerne skal ændres, skal det ske på alle områder, herunder med hensyn til projektets anlægsudgifter. Dette er ikke sket i de nye beregninger, hvor der alene er foretaget ændring på enkelte områder, herunder priser på brændsel. Beregningerne i bilag K, L og M ændrer derfor ikke ved hans opfattelse af, at projektet ikke er samfundsøkonomisk fordelagtigt.

Procedure

Naturgas Midt-Nord I/S har til støtte for sin principale påstand gjort gældende, at Thisted Varmeforsynings projekt ikke opfylder formålet i varmforsyningslovens § 1, og at projektet er i strid med Energistyrelsens generelle forudsætningskrivelse af 13. september 1990. Godkendelsen af projektet lider derfor af væsentlige retlige mangler, der medfører, at Energiklagenævnets afgørelse af 19. december 2006 er ugyldig.

Vedrørende varmforsyningslovens § 1 har Naturgas Midt-Nord I/S nærmere anført, at bestemmelsen forudsætter, at projektet er både samfundsøkonomisk fordelagtigt og miljøforbedrende.

Er projektet samfundsøkonomisk neutralt eller forringende, kan det godkendes, hvis det er miljømæssigt forbedrende, og andre hensyn taler for det. Efter bestemmelsen er "andre hensyn", at varmforsyningens afhængighed af olie mindskes, og at samproduktion af varme og elektricitet fremmes mest muligt. Afgørelsen af, om projektet er samfundsøkonomisk fordelagtigt, skal træffes på baggrund af en beregning, og det er ikke en skønsmæssig vurdering. Efter de beregninger, der ligger til grund for ansøgningen, er projektet ikke samfundsøkonomisk fordelagtigt, da det medfører en negativ samfundsøkonomisk nuværdi på 6.553.793 kr. set i forhold til det eksisterende naturgasbaserede kraftvarmeværk. Energiklagenævnets nye beregninger i bilag K, L og M giver ikke et retvisende billede af, om projektet er samfundsøkonomisk fordelagtigt. Beregningerne burde blandt andet have taget højde for erfaringer med projektets anlægsomkostninger, som kendes i dag i kraft af, at projektet er gennemført. Der indlægges i beregningerne forventninger og forudsætninger, som ikke var tilgængelige på projekteringstidspunktet. Øvrige forhold som eksempelvis forbedret selskabsøkonomi for ansøgeren eller forbedret økonomi for brugerne kan ikke i selv eller samlet sagligt begrunde en godkendelse, når projektet i en situation som den foreliggende hverken er samfundsøkonomisk eller miljømæssigt fordelagtigt.

Vedrørende Energistyrelsens forudsætningskrivelse af 13. september 1990 har Naturgas Midt-Nord I/S nærmere anført, at efter skrivelsens pkt. 3.1.a og 3.1.b, skal anlæg beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder eller eksisterende kraftvarmforsynede områder forsynes med henholdsvis naturgas og kraftvarme. Større ændringer i forsyningsform eller brændsel skal ske i overensstemmelse med de generelle retningslinjer eller efter dispensation fra Energistyrelsen. Da Thisted Varmeforsynings projekt medfører, at kraftvarmen ikke længere vil være baseret på naturgas, er projektet i

strid med forudsætningsskrivelsen, der er bindende for Thisted kommune.

Til støtte for sin subsidiære påstand om hjemvisning har Naturgas Midt-Nord I/S gjort gældende, at Thisted Kommune og efterfølgende Energiklagenævnet burde have sikret sig, at Energistyrelsen havde taget stilling til, om der kunne meddeles dispensation efter forudsætningsskrivelsens punkt 5. Såfremt Naturgas Midt-Nord I/S får medhold i, at godkendelse af projektet forudsatte dispensation, men at forholdet ikke kan medføre, at Energiklagenævnets afgørelse er ugyldig, bør nævnet genoptage sagen, således at sagen hjemvises til Thisted Kommune med henblik på, at der indgives ansøgning om dispensation til Energistyrelsen.

Energiklagenævnet har til støtte for sin påstand om frifindelse gjort gældende, at nævnet med rette har stadfæstet Thisted Kommunes afgørelse af 28. februar 2005 om at godkende projektet. Thisted Varmeforsynings projektforslag er ikke i strid med den generelle formålsbestemmelse i varmforsyningslovens § 1 eller Energiministeriets generelle forudsætningsskrivelse af 13. september 1990. Afgørelserne truffet af Thisted Kommune og Energiklagenævnet lider ikke af formelle eller materielle retlige mangler, der kan begrunde, at afgørelserne er ugyldige.

Vedrørende varmforsyningslovens § 1 har Energiklagenævnet nærmere anført, at bestemmelsen ikke stiller krav om, at enkelte projektforslag behandlet efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Bestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges. Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med godkendelse af en projektansøgning vurdere de kriterier, der fremgår af varmforsyningsloven, den generelle forudsætnings-

skrivelse og projektbekendtgørelsen. Kommunen skal foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering og kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn. Uanset at anlægsinvesteringer ikke kan udelades af en samfundsøkonomisk vurdering, kan en mere brugerøkonomisk, selskabsøkonomisk og miljøvenlig varmforsyning foretrækkes. Energiklagenævnet har derfor lovligt kunne inddrage hensyn til bruger- og selskabsøkonomi. Projektet er miljømæssigt neutralt. Thisted Kommune og senere Energiklagenævnet har måttet foretage et skøn over miljøgevinsten og har i den forbindelse vurderet projektforslaget som samfundsøkonomisk fordelagtigt. Efter de samfundsøkonomiske beregninger for projektet er der alene tale om en marginal fordel på 5 % for separate anlæg frem for det projekterede sammenlagte anlæg. De seneste beregninger i bilag K, L og M viser også klart, at projektforslaget er samfundsøkonomisk fordelagtigt ud fra de forudsætninger og priser, der kendes i dag.

For så vidt angår den generelle forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 har Energiklagenævnet nærmere anført, at der ved projektforslaget ikke sker en ændring af områdefærdningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen. Forsyningen af området blev i 1992 etableret via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk med tilhørende nyetablering af fjernvarmenet. Områdets karakter af fjernvarmforsyningens område fastholdes således med projektforslaget uanset brændselsvalget. Forudsætningsskrivelsens krav om dimensionering af grundenheden omfatter efter ordlyden udelukkende etableringssituationen, mens der ikke efter ordlyden stilles samme krav ved en senere omlægning. Godkendelse af projektet har ikke forudsat Energistyrelsens dispensation i henhold til forudsætningsskrivelsens punkt 5.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af varmforsyningslovens § 1, stk. 1, at lovens formål er "at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand samt at formindske energiforsyningsafhængighed af olie."

Efter lovens § 4, stk. 1, godkender kommunalbestyrelsen projekter for etablering af nye kollektive varmforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg. Det fremgår af § 11, stk. 1, i den dagældende bekendtgørelse om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg (bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000), at kommunalbestyrelsen forinden godkendelsen skal foretage en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet. En ansøgning om godkendelse af et anlægsprojekt skal blandt andet vedlægges oplysninger om "økonomiske konsekvenser for brugerne" og "energi-, miljø-, samfunds- og selskabsøkonomiske vurderinger", jf. bekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 8 og 9.

På denne baggrund og efter forarbejderne til varmforsyningsloven (Folketingstidende 1989/90, Tillæg A, spalte 1587 - 1597) må lovens § 1 forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges, idet der herved skal lægges afgørende vægt på samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn. Der er ikke grundlag for at antage, at et projektforslag til et kollektivt varmforsyningsanlæg skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer eller skal være både samfundsøkonomisk og energimæssigt fordelagtigt. Kommunalbestyrelsen kan - som anført af Energi-klagenævnet - foretrække mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige former for varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og dermed være i overens-

stemmelse med varmforsyningslovens § 1.

Det er ubestridt, at det omhandlede projekt er neutralt i forhold til de bestående anlæg med hensyn til den miljømæssige belastning.

Der er efter det anførte og efter bevisførelsen for landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, som Energiklagenævnet har udøvet i forbindelse med vurderingen af projektet med hensyn til samfundsøkonomiske forhold, herunder at nævnet har lagt til grund, at projektet samlet set medførte en nedbringelse af miljøbelastningen og en nyttiggørelse af en del af den varme, der ellers bortkøles i sommerperioden. Det findes endvidere at være et lovligt kriterium, at Energiklagenævnet lagde vægt på, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstod som attraktivt.

Der er herefter ikke grundlag for at statuere, at godkendelsen af projektet er i strid med varmforsyningslovens § 1. Det bemærkes herved, at oplysningen i ansøgningen om, at den beregnede samfundsøkonomiske merudgift på 6.553.793 kr. ved sammenlagte anlæg i forhold til separate anlæg ikke alene eller sammen med sagens øvrige oplysninger kan føre til et andet resultat.

Landsretten finder med samme begrundelse, som Energiklagenævnet har anført i afgørelsen af 19. december 2006, at godkendelsen af projektet ikke var i strid med Energistyrelsens skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv. Der er derfor ikke grundlag for at statuere, at gyldigheden af godkendelsen burde have været betinget af, at Energistyrelsen meddelte dispensation i henhold til skrivelsens punkt 5.

Landsretten tager herefter Energiklagenævnets påstand om fri-

findelse til følge.

Naturgas Midt-Nord I/S skal betale sagsomkostninger til Energiklagenævnet med i alt 112.450 kr. Beløbet, der omfatter 12.450 kr. til materialesamling og 100.000 kr. til udgifter til advokatbistand, er inklusiv moms. Landsretten har ved fastsættelsen af sagens omkostninger lagt vægt på udfaldet af sagen, sagsgenstandens størrelse og sagens omfang.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Sagsøgte, Energiklagenævnet, frifindes.

Sagsøgeren, Naturgas Midt-Nord I/S, skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Energiklagenævnet med 112.450 kr.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Eskild Jensen

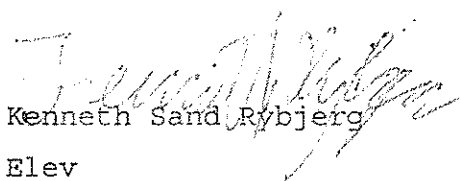
Thomas Jønler

Niels Boesen

Uden betaling

Udskriftens rigtighed bekræftes

Vestre Landsret den 22. januar 2008

Kenneth Sand Rybjerg

Elev

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 25. november 2009 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Lodberg, Karen-Anke Tørring og Alex Puggaard (kst.)).

12. afd. nr. B-1857-08:

Hovedstadsregionens Naturgas I/S

(advokat Poul Heidmann)

mod

Energiklagenævnet

(Kammeradvokaten v/advokat Marlene C. Hannibal)

Denne sag, der ved stævning af 25. september 2007 er anlagt ved Glostrup Ret og henvist til behandling ved landsretten i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, drejer sig om, hvorvidt Energiklagenævnet med rette har stadfæstet Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral.

Sagsøgeren, Hovedstadsregionens Naturgas I/S (HNG I/S), har nedlagt endelig principal påstand om, at Energiklagenævnet skal anerkende, at Energiklagenævnets afgørelse af 27. marts 2007 er ugyldig, subsidiært at sagen hjemvises til fornyet behandling i Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling

Helsingør Kommune godkendte den 11. november 2002 et projektforslag udarbejdet af Helsingør Fjernvarmeforsyning for etablering af flisfyret varmecentral. Af projektforslaget af 8. maj 2002 fremgår blandt andet følgende:

"1 Indledning

1.1 Grundlag

Fjernvarmebehovet i Helsingør by dækkes i dag med varme leveret dels fra det affaldsbaserede kraftvarmewærk Nordforbrænding (NF) i Hørsholm, dels fra det naturgasbaserede Helsingør Kraftvarmewærk (HØK) ved Rørtang og dels fra egne kedelanlæg, der er baseret på naturgas og olie. Varmeleverancen fra NF og HØK leveres igennem Energi E2 A/S (E2) og dækker ca. 95 % af det nuværende fjernvarmebehov i Helsingør byområde.

I 1993 blev HØK og transmissionsledningen til værket i Hørsholm etableret af E2.

Ved dimensionering af HØK indgik værket i følgende prioritering:

1. Affaldskraftvarme/NF
2. Biogaskedelvarme/egen central
3. N-gas kraftvarme/HØK
4. Olie-/N-gaskedelvarme/egen central

Apropos biogasanlægget - dette anlæg blev etableret i 1991. I perioden 1991 - 1993 leveredes biogas til egne kedler og fra 1993 blev biogassen leveret til HØK. Tekniske årsager har imidlertid medført, at anlægget blev taget ud af drift allerede i 1996.

HØK blev dimensioneret til at nå op på en varmeleverance til Helsingør på i alt 460.000 GJ » 128.000 MWh ved forsyningsområdets fulde udbygning. På grund af den uventede nedlukning af biogasanlægget og især på grund af en kraftig udvidelse af forsyningsområdet, er HØK i dag oppe på en "merproduktion" af varme til Helsingør på ca. 31.000 MWh.

Denne "merproduktion" ønsker Helsingør Fjernvarmeforsyning henlagt til eget kedelanlæg baseret på flis og etableret, som beskrevet i nærværende rapport.

Helsingør Fjernvarmeforsyning disponerer over en nabobygning til centralen på H.P. Christensens Vej. Denne bygning husede det nu nedlagte forbrændingsanlæg og er særdeles velegnet til installation af en flisfyret kedel på ca. 5 MW. Som nærværende projektforslag viser, vil en varmeproduktion på dette anlæg frem for køb af en "merproduktion" fra HØK kunne medføre en væsentlig driftsbesparelse for varmeforsyningen og dermed for forbrugerne.

...

2 Forhold til varmeplan, lokalplan og anden lovgivning

2.1 Varmeplan

Helsingør Kommune har i august 1993 revideret varmeplanlægningen ved udarbejdelse af "Projektforslag for tilslutning til kollektiv varmforsyning i Helsingør Kommune". I dette projektforslag er desuden foretaget en opdatering af varmeplangrundlaget og en revision af afgrænsningen mellem de kollektive varmforsyningsområder og det såkaldte "Landdistrikt". I perioden efter 1993 er områdeafgrænsningen ligeledes blevet justeret i takt med kommunens endelige udarbejdelse af lokalplaner og hertil hørende projektforslag for varmforsyning.

I nævnte projektforslag af 1993 er kommunens målsætning, at fjernvarmforsyningens varmebehov skal dækkes med op til 90 % kraftvarme baseret på naturgas og biogas.

Siden 1993 er fjernvarmforsyningens behov steget væsentligt mere end oprindeligt forventet, og samtidig hermed er produktionen af biogas som tidligere nævnt uventet blevet indstillet i 1996.

Med baggrund i den relativt store tilvækst i fjernvarmebehovet og samtidig set i lyset af, at produktion af biogasbrændsel uventet måtte indstilles, ønsker varmforsyningen, at den fremtidige produktion og køb af varme tilrettelægges efter følgende prioritering:

1. Affaldsvarme

Varme leveres fra NF gennem E2 i omfang som hidtil.

2. Fliskedelvarme

Varme produceres på varmforsyningens eget flisfyrede kedelanlæg i omfang, som beskrevet i nærværende projektforslag.

3. Naturgaskraftvarme.

Varme leveres fra HØK gennem E2 i omfang svarende til den varmemængde, der oprindeligt indgik i grundlaget for HØK's dimensionering i 1993. Jævnfør den oprindelige kontrakt er HØK dimensioneret efter at skulle kunne levere ca. 460.000 GJ pr. år.

4. N-gas/oliekedelvarme

Varme produceres på egne naturgas- henholdsvis oliefyrede kedelanlæg i nødvendigt omfang for at tilgodese spids- og reservelastvarmebehovet.

Varmeforsyningen opnår hermed en højere grad af frihed til at agere mere hensigtsmæssigt indenfor givne rammer med henblik på køb af varme og brændsel.

Der opnås mulighed for udnyttelse af lokale ressourcer til gavn for aktiviteten i lokalsamfundet med samtidig mulighed for lavere varmeomkostninger til gavn for forbrugerne.

...

7 Samfundsmæssige forhold

De samfundsmæssige forhold analyseres i følgende punkter:

- Energimæssige konsekvenser
- Miljømæssige konsekvenser
- Samfundsøkonomiske konsekvenser

I den her beskrevne analyse sammenholdes projektforslaget med en reference, hvori det forudsættes, at varmeproduktionen fortsat sker på eksisterende anlæg dvs. leverance fra E2 og produktion på egne kedler.

Beregningsgrundlaget tager udgangspunkt i projektforslaget, og forudsætningerne er i øvrigt kort beskrevet i bilag 3.

7.1 Energimæssige konsekvenser

Ved opgørelse af de energimæssige konsekvenser beregnes energiforbruget ved henholdsvis referencen og den alternative løsning med det flisfyrede kedelanlæg over en 20-årig periode.

Ved referencesituationen sker en medproduktion af el. Denne medproduktion omregnes i den alternative løsning svarende til el-produktion på et centralt kraftværk.

I det følgende skema er de energimæssige forhold sammenstillet.

I bilag 1 og 2 er beregningerne vist detaljeret.

Situation	Lokale anlæg	Centralt kraftværk	Netto MWh
Reference	27.588	÷ 24.075	3.512
Alternativ	25.664	÷ 20.497	5.167
Difference	÷ 1.923	3.578	1.655

Skema 7.1.1 Energimæssige forhold for perioden 2003 - 2022

Som det fremgår af ovenstående skema, indebærer den alternative løsning et mindre merforbrug af brændsel. Dette skyldes den antagelse, at en mindre elproduktion flyttes fra HØK til et centralt kraftværk uden samproduktion og dermed en lavere virkningsgrad.

7.2 Miljømæssige konsekvenser

Ovenstående beregning af de energimæssige konsekvenser leder til beregning af de miljømæssige konsekvenser.

Situation	Lokale anlæg	Centralt kraftværk	Netto MWh
Reference	1.516.556	÷ 1.704.013	÷ 187.456
Emission CO2 Alt 1	<u>1.244.735</u>	<u>÷ 1.450.068</u>	<u>÷ 205.333</u>
Difference	÷ 271.821	253.944	÷ 17.877

Emission NOx	Reference	4.855	÷ 2.360	2.495
	Alt 1	<u>4.412</u>	<u>÷ 2.006</u>	<u>2.406</u>
	Difference	÷ 443	354	÷ 89
Emission SO2	Reference	29	÷ 1.135	÷ 1.105
	Alt 1	<u>286</u>	<u>÷ 64</u>	<u>÷ 678</u>
	Difference	256	171	427

Skema 7.2.1 Miljømæssige forhold

Den miljømæssige betragtning viser, at CO2-emissionen reduceres med ca. 18.000 tons over den 20-årige betragtningsperiode, og NOx-emissionen reduceres med ca. 90 tons over perioden, medens SO2-emissionen forøges med de 425 tons.

Beregningen er udført på grundlag af central fastsatte emissionsværdier til brug for varmeplanlægning. Der tages således ikke hensyn til, at det konkrete anlæg udføres med røgvasker. Den fortrængte elproduktion henregnes jævnfør Energistyrelsens regler herom til produktion på et centralt kraftværk. Emissionen er således ikke alene relateret til lokalområdet.

7.3 Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ved beregning af de samfundsøkonomiske konsekvenser betragtes forholdene ved henholdsvis projektforslaget og referencen set fra samfundets side.

Projektforslagets og referencens samlede omkostninger år for år er beregnet for en 20-årig periode.

Udgifterne tilbagediskonteres ved en diskonteringsfaktor på 6 %, og nuværdien for henholdsvis projektforslaget og referencen beregnes.

I den samfundsøkonomiske betragtning indgår de omkostninger, som er anført i afsnit 6.

Forudsætningerne om brændselspriser er ifølge Energistyrelsen.

I referencesituationer indregnes den el, der medproduceres på HØK. I projektforslaget - den alternative løsning med fliskedel - medregnes ligeledes den respektive el-mængde, men i dette tilfælde forudsættes produktionen at ske på et centralt kraftværk. Disse forudsætninger svarer til Energistyrelsens vejledning.

Samfundsøkonomi, nuværdi over 20 år	
Reference	÷ 76 mio. kr.
Alternativ	÷ 100 mio. kr.
Difference - merudgift for samfundet	÷ 24 mio. kr.

Skema 7.3.1

Beregningen er vist detaljeret i bilag 1 og 2.

Betragtningen viser, at projektforslaget medfører en øget omkostning for samfundet. Resultatet af denne betragtning skal ses i lyset af de

forudsætninger, der lægges til grund for denne beregningsmetode. Disse forudsætninger blev vedtaget af centralt styrende myndigheder for en del år siden og har det overordnede mål at udbygge kraftvarmedækningen og derved opnå størst mulig samproduktion af varme og el.

...

9 Virksomhedsøkonomiske konsekvenser

I bilag 2 er foretaget en analyse af de virksomhedsøkonomiske konsekvenser for Helsingør Fjernvarmeforsyning ved gennemførelse af projektforslaget.

Analysen omfatter følgende punkter:

- Besparelse i de årlige omkostninger til køb og produktion af varme ab værk.
- Besparelse pr. enhed.
- Gennemsnitsbesparelse pr. enhed.

Som grundlag for overslagsberegning af den marginale årlige omkostning til køb og produktion af varme er udarbejdet et driftsbudget, der strækker sig over den 20-årige betragtningsperiode.

Beregningerne gennemføres dels som grundberegning, der baseres på de i projektforslaget beskrevne forudsætninger, og dels som en følsomhedsbetragtning baseret på ændrede forudsætninger for at vurdere forslagens robusthed overfor en eventuel stigning i anlægsudgiften, købspris for flis eller driftsomkostninger.

...

Den gennemsnitlige besparelse pr. enhed ab værk set over den 20-årige betragtningsperiode og beregnet på det samlede fjernvarmebehov bliver på dette grundlag ca. 26 kr. pr. produceret MWh

Følsomhedsbetragtningen gennemføres for 3 forskellige situationer med følgende ændring i forudsætningerne:

Situation 1	Anlægsudgifter forøget med 20 %.
Situation 2	Flispriser øget med 20 %.
Situation 3	Årlige udgifter til drift og vedligeholdelse øget med 20 %.

...

Overslagsberegningen viser, at varmeforsyningens omkostninger må forventes at kunne reduceres væsentligt ved forslagens gennemførelse. Med forudsætninger, som antaget i grundberegningen, kan forventes en reduktion pr. enhed på ca. 26 kr./MWh set i gennemsnit over den 20-årige beregningsperiode.

Forslaget udviser en relativ lille følsomhed overfor stigningen på ca. 20 % på anlægsomkostningerne, driftsomkostningerne eller flisprisen.

I disse situationer ligger besparelsen pr. enhed på ca. 21 - 25 kr./MWh.

10 Forbrugerøkonomiske konsekvenser

Som det fremgår af afsnit 9, åbner projektforslagets gennemførelse mulighed for, at fjernvarmeforsynings omkostninger til køb og produktion af den nødvendige varmemængde vil kunne reduceres med op til ca. 26 kr. pr. MWh set som gennemsnit over den 20-årige betragtningsperiode.

Den samlede besparelse over året forventes at opnå en størrelsesorden på ca. 5 mio. kr. Den solgte varmemængde udgør ca. 130.000 MWh. Ses besparelserne i forhold hertil fås en reduktion i forbrugerprisen på ca. 38 kr./MWh. Hvilket for et typisk parcelhus kan betyde en besparelse på ca. 500 - 1000 kr. pr. år.
..."

I indstillingen fra Helsingør Kommunes Teknisk Forvaltning til Teknik- og Forsyningsudvalget hedder det blandt andet:

"Sagsfremstilling

Hovedbudskabet i Energistyrelsens besvarelse fremgår af indledningen, hvor man skriver at "projektforslaget kræver ikke Energistyrelsens forudgående samtykke" men at Styrelsen i den sammenhæng lægger til grund "at projektforslaget ikke indebærer en større anvendelse af ren varmeproduktion end 10 pct."

I forhold til Fjernvarmeforsynings projektforslag og Kommunens videre behandling af dette, kan denne besvarelse forekomme problematisk, idet styrelsen i besvarelsen ikke forholder sig til den konkrete sag, og de dokumenter og beregninger, der er fremsendt til Styrelsen, men udelukkende til de 12 år gamle forudsætningskrivelser fra 1990. Disse skrivelser pålagde kommunerne at medvirke til at der blev etableret anlæg, hvor 90% af varmeproduktionen var kraftvarmebaseret.

I Helsingør blev dette som bekendt udmøntet i etableringen af Helsingør Kraftvarmeværk under ejerskab af det daværende IFV, i dag Energi E2. I projektforslaget er der redegjort for, at Helsingør Fjernvarmeforsynings aftag fra dette værk ville udgøre op til 460 TJ efter en udbygning af forsyningsområdet.

Projektforslaget redegør ligeledes for at den reelle udbygning af fjernvarmenettet i Helsingør har været langt større, idet det fremtidige behov er ca. 660 TJ, (+ 43 %). En gennemførelse af Grønnehaveprojektet vil yderligere forøge behovet med 50 TJ, således at det endelige fjernvarmemarked i Helsingør vil andrage ca. 710 TJ i løbet af få år, hvilket er 55 % mere end de mest optimistiske forudsigelser i 1990.

Det er en smule overraskende, at Energistyrelsen ikke forholder sig til substansen i dette, og på samme måde ikke kommenterer Energi E2's etablering af en 6-8 MW ren varmeproducerende gasfyret enhed på værket i Rørtang. Som projektforslaget redegør for, er det bl.a. denne enhed, sammen med nogle olie- og gasfyrede kedler på Helsingør Fjernvarmeforsynings centraler, som den flisfyrede kedel vil fortrænge.

Inddrages effektbehovet fra Grønnehaveprojektet i beregningerne, vil der i fremtiden være et marked for kraftvarmeproduktionen i Rørtang/Nordforbrænding på 579 TJ, hvilket er 26 % mere ned dimensioneringsgrundlaget, og selv uden Grønnehave ville kraftvarmeaftaget ligge 15 % over det oprindelige, med en fliskedel, ejet af Helsingør Fjernvarmeforsyning, i fuld drift.

Den fremtidige kraftvarmedækning kan herefter angives til 81 - 82 % hvilket i øvrigt svarer til gennemsnittet for kraftvarmedækningen i Helsingør i perioden 1994 – 1998 (83 %), svarende til perioden inden Energi E2 etablerede den rent varmeproducerende enhed på 6 – 8 MW i Rørtang. Denne enhed har Energi E2 som tidligere nævnt aldrig søgt, og derved aldrig opnået, myndighedernes godkendelse til at sætte i drift.

Det er således Forvaltningens opfattelse at Fjernvarmeforsyningens projektforslag for etablering af en fliskedel ikke væsentligt forrykker den procentvise kraftvarmedækning i Helsingør, når der i øvrigt tages hensyn til den kraftige udbygning af ledningsnettet, og til at fliskedelen erstatter den varmeproducerende enhed i Rørtang, samt de øvrige kedler i systemet.”

Af Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002 fremgår blandt andet:

”Godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral
Helsingør Kommune, Teknik og Forsyningsudvalget har på møde den 07.11.2002 godkendt ”Projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral”.

Denne godkendelse meddeles jfr. bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000, § 13.
...

Forinden godkendelsen har der været foretaget en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektforslaget, hvor konklusionen er at projektets gennemførelse vil være attraktiv både for lokalsamfundet og det øvrige samfund.

Det lægges ligeledes til grund, at den reelle kraftvarmedækningsprocent vil være nogenlunde uforandret fremover, primært p.g.a. de store udbygning af fjernvarmenettet der er foretaget de senere år. Denne udvikling bliver der ved flisanlæggets etablering skabt grundlag for yderligere at forstærke de kommende år.”

Kommunens afgørelse blev af Energi E2 A/S indbragt for Energiklagenævnet, der ved afgørelse af 14. november 2004 stadfæstede Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslaget. Ved afgørelsen lagde nævnet blandt andet til grund, at Energiministeriets skrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v. (den generelle forudsætningskrivelse) ikke var bindende for kommunen.

I en række senere sager ændrede Energiklagenævnet praksis og traf afgørelse om, at den generelle forudsætningskrivelse var bindende for kommunerne, og efter anmodning fra Energi E2 A/S og HNG I/S besluttede nævnet at genoptage behandling af sagen om Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslag for etablering af flisfyret varmecentral.

Efter fornyet behandling stadfæstede Energiklagenævnet den 27. marts 2007 på ny Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslaget med følgende begrundelse:

”Energiklagenævnets bemærkninger

Indledningsvis bemærkes, at Energiklagenævnet som rekursinstans som udgangspunkt foretager en fuldstændig prøvelse af de afgørelser, der indbringes for nævnet. Såvel retlige spørgsmål som det udøvede skøn og sagens faktum kan indgå i prøvelsen. Dette er også nævnets udgangspunkt ved nævnets prøvelse af Helsingør Kommunes afgørelse af 11. november 2002.

Spørgsmålet om partshøring af HNG I/S

Energiklagenævnet har i forbindelse med sagens genoptagelse overvejet hvilken konsekvens det skulle have for sagen, at HNG I/S ikke har været inddraget som part under 1. instansens behandling af sagen.

Det fremgår af Forvaltningsloven med kommentarer v/John Vogter, 3. udgave, (1999) s. 360, at tilsidesættelse af bestemmelser om partshøring formentlig i almindelighed vil medføre, at afgørelsen bliver ugyldig, medmindre en konkret væsentlighedsvurdering viser, at der ved en foretaget høring ikke ville være kommet nye oplysninger frem om sagens faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for afgørelsen.

De mest almindelige reaktionsformer i tilfælde af sagsbehandlingsfejl i 1. instansen består i annullation, ændring eller hjemvisning.

En rekursinstans kan efter omstændighederne – og som alternativ til annullation og hjemvisning - vælge selv at udbedre sagsbehandlingsfejl, f.eks. ved at rekursinstansen selv foretager en manglende høring og herefter træffer afgørelse på grundlag af bl.a. høringssvarene.

Dette har generelt den fordel, at sagens afgørelse ikke trækkes i langdrag p.gr.a. en sagsbehandlingsfejl i 1. instansen. Folketings Ombudsmand har i en sag vedrørende en afgørelse truffet efter den sociale styrelseslov, som led af væsentlige formelle mangler, herunder manglende partshøring, ikke fundet at kunne kritisere, at et socialt nævn ikke hjemviste sagen, da det kunne tillægges væsentlig betydning, at sagen straks ved klagens modtagelse var blevet oplyst mere fyldestgørende end da 1. instansen traf sin afgørelse, og at en hjemvisning kunne føre til yderligere forhaling af sagen, jf. Folketingets Ombudsmands beretning 1997, side 273. Ombudsmandsudtalelsen er refereret i Gammeltoft Hansen m.fl. Forvaltningsret, 2. udgave, (2002) side 1005.

En rekursinstans har således flere reaktionsmuligheder i tilfælde af sagsbehandlingsfejl, og det kan efter omstændighederne tillægges væsentlig betydning, hvor længe en sag har verseret i det administrative system.

Energiklagenævnet finder herefter og efter en konkret væsentlighedsvurdering på baggrund af de indkomne høringssvar fra sagens parter, at der ved partshøringen ikke er frembragt nye oplysninger om sagens faktiske omstændigheder af væsentlig betydning for afgørelsen. Nævnet anser således sagen for fuldt tilstrækkeligt oplyst, og det er derfor forsvarligt at nævnet selv træffer afgørelse i sagen.

Nævnet har herved tillige lagt vægt på, at sagen har verseret i det administrative system siden 2002.

Spørgsmålet om hvilket retsgrundlag, der skal anvendes ved

Energiklagenævnets behandling af sagen

HNG I/S gør gældende, at Energiklagenævnet ved sin eventuelle realitetsbehandling af sagen skal anvende de nuværende forhold såvel retligt som faktisk, herunder ved at anvende de retlige ændringer, der følger af § 5a i ændringsbekendtgørelse nr. 1210 af 9. december 2004, samt ved anvendelse af de retningslinier for samfundsøkonomiske analyser på energiområdet, som er udarbejdet af Energistyrelsen i april 2005.

Helsingør Kommune og Helsingør Fjernvarmeforsyning gør heroverfor gældende, at sagen skal afgøres på grundlag af de regler og retningslinier, som forelå, da Helsingør Kommune godkendte projektforslaget den 11. november 2002.

Om spørgsmålet om, hvilket retsgrundlag rekursmyndigheden skal anvende i tilfælde af, at der er sket ændring heri siden 1. instans myndigheden traf den pågældende afgørelse anfører Jens Garde m.fl., Forvaltningsret, Almindelig omner, 4. udgave (2004), side 326:

”Et problem, som er beslægtet med spørgsmålet om nova, drejer sig om, hvad rekursorganet skal lægge til grund ved ny mellemkommende lovgivning og lignende retlige ændringer. Dette er vanskeligt at svar på generelt. Hvis der er tale om en skærpelse af kriterierne for, at en tilladelse kan gives, må formodningen være for, at det er reglerne på tidspunktet for sagens rejsning, som er afgørende. En lang sagsbehandling i det administrative system bør ikke komme borgeren til skade.”

Om spørgsmålet anfører tillige Bent Christensen, Forvaltningsret • prøvelse, 2. udgave (1994), side 256:

”Udgangspunktet er formentligt at der er en vid adgang til at inddrage nova i rekursbehandlingen. Men hensyn, der kan udtrykkes ved krav om, at sagen bevarer sin identitet, eller som hensyn til bevaring af instansfølgen, sætter grænser, som ikke kan fastlægges præcist uden omfattende undersøgelser. Hertil kommer, at indragelse af meget nyt ofte resulterer i hjemvisning. Om mellemkommende fakta gælder det samme som ved domstolsprøvelse. Udgangspunktet er, at rekursinstansens afgørelse træffes på det nu foreliggende faktiske og retlige grundlag, medmindre klagen angår et fortidigt forhold.”

Der er ikke i projektbekendtgørelsen eller i Energistyrelsens vejledning af april 2005 om samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet fastsat regler om, hvorvidt Energiklagenævnet skal træffe afgørelse i sagen på grundlag af bekendtgørelsen, som den forelå på tidspunktet for kommunens afgørelse eller tidspunktet for Energiklagenævnets afgørelse.

Energiklagenævnet finder det rigtigst, at nævnet, som rekursmyndighed, der skal efterprøve en 1. instans afgørelse, tager udgangspunkt i det faktuelle og retlige grundlag, der forelå, da 1. instans traf afgørelse i sagen. Nævnet finder ikke, at der gør sig sådanne forhold gældende i den foreliggende sag, at dette udgangspunkt bør fraviges.

Sagen skal derfor afgøres på det retlige grundlag og efter de administrative retningslinier, som gjaldt ved kommunens afgørelse den 11. november 2002, hvilket vil sige bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg, og Energiministeriets forudsætningsskrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv., samt Energistyrelsens vejledning af september 1999 om generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger på energiområdet.

Områdeafgrænsningen samt vurdering af projektet

HNG I/S har henvist til, at projektforslaget er i strid med forudsætningsskrivelsens bestemmelser om, at anlæg, der er beliggende henholdsvis i eller i nærheden af naturgasforsynede eller eksisterende kraftvarmforsynede områder, skal forsynes med henholdsvis naturgas og kraftvarme samt, at projektforslaget er i strid med forudsætningsskrivelsens bestemmelser om, at områdeafgrænsningen mellem naturgasforsyningen og fjernvarmforsyningen som udgangspunkt forudsættes opretholdt.

Nævnet bemærker, at der ikke er tale om, at områdeafgrænsningerne ændres ved projektforslaget. Helsingør Kommune har i forbindelse med et projektforslag fra 1993 om tilslutning til kollektiv varmforsyning revideret varmeplanlægningen for Helsingør by. Ifølge projektforslaget skulle fjernvarmforsyningens varmebehov dækkes med op til 90 % kraftvarme baseret på naturgas og biogas.

Forsyningen af området blev i 1993 etableret via et decentralt naturgasbaseret kraftvarmeværk. Fjernvarmforsyningen i Helsingør by dækkes i dag med varme leveret dels fra det affaldsbaserede kraftvarmeværk Nordforbrænding, dels fra naturgasbaserede Helsingør kraftvarmeværk, og forsyningen dækker aktuelt ca. 95 % af byens fjernvarmebehov.

Områdets karakter af fjernvarmforsynet område fastholdes således med det projektforslag, som Helsingør Kommune godkendte den 11. november 2002.

Nævnet bemærker samtidig, at miljømæssige hensyn taler for projektforslaget, idet der opnås en reduktion i CO₂-emissionen på 18.000 ton over en 20-årig betragtningsperiode. Samtidig opnås der en positiv virksomhedsøkonomisk effekt på 26 kr. pr. MWh, svarende til en besparelse på ca. 500-1000 kr. årligt for et almindeligt parcelhus. Der ses ikke at være fremkommet andre oplysninger, der ændrer på disse forhold.

Nævnet finder med henvisning til det i bemærkningerne til varmforsyningsloven § 3, stk. 2, samt i "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger" anførte, at der i de samfundsøkonomiske vurderinger - udover hensyn til økonomi - kan inddrages hensyn til bl.a. miljø, forsyningsikkerhed, beskæftigelsen og en resources udtømmelighed. Projektet medfører samlet set en nedbringelse af miljøbelastningen samt en positiv virksomhedsøkonomisk effekt.

Varmforsyningslovens § 1 fastslår, at "*lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske og miljøvenlige anvendelse af energi[...]*", men stiller ikke krav om, at projektforslag behandlet efter regler udstedt i medfør af loven, skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt bedre end andre forsyningsalternativer. Energiklagenævnet finder derfor, at formålsbestemmelsen må forstås således, at den samlet set mest fordelagtige løsning skal vælges.

Projektbekendtgørelsens bestemmelser om indholdet og godkendelsen af en projektansøgning tager sigte på, at kommunen foretager en energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering af projektet forud for kommunens godkendelse. Kommunen kan tillige inddrage selskabsøkonomiske vurderinger samt økonomiske konsekvenser for borgerne. Der er ved denne vurdering overladt kommunen et vidt skøn.

Nævnet finder ikke grundlag for at antage, at projektet skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes. Helsingør Kommune kan således foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

Efter projektbekendtgørelsens § 6, stk. 1, litra 9, er det ansøgevirkomhedens selskabsøkonomi, der skal indgå i projektforslaget. De selskabsøkonomiske beregninger har til formål at klarlægge, hvorvidt et projekt er økonomisk bæredygtigt. Helsingør Kommune skulle derfor ikke ved godkendelse af projektet tage hensyn til HNG I/S' – eller andre leverandørers – selskabsøkonomi.

Dækningsgrad på 90 % af den samlede årlige varmeproduktion
Energi E2 A/S anfører, med henvisning til den generelle forudsætningskrivelse fra 1990, at ca. 90 % af den samlede årlige varmeproduktion på anlæggene skal være dækket af naturgasfyret decentral varme.

Helsingør Kraftvarmeværk er i 1993 blevet udlagt til decentral kraftvarme baseret på bl.a. naturgas. Udover naturgas producerer kraftvarmeværket ved anvendelse af fliskedelvarme, affaldsvarme og naturgas/oliekedelvarme.

Nævnet bemærker, at forudsætningskrivelsernes krav om dimensionering af grundenheden efter ordlyden udelukkende omfatter etableringssituationen, mens der ikke efter ordlyden stilles samme krav til en senere omlægning.

Nævnet finder ikke, at der er grundlag for at antage, at kravet i forudsætningskrivelsen om dimensionering af grundenheden til normalt 90 % af den samlede årlige varmeproduktionen også gælder ved senere anlæggelse af et flisfyret kedelanlæg med en indfyret effekt på ca. 5 MW.

Nævnet finder herefter, at projektforslaget er i overensstemmelse med forudsætningskrivelsen for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker mv.

Varmeforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4

HNG I/S gør gældende, at projektforslaget strider imod varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4, som fastlægger kommunalbestyrelsens pligt til at drage omsorg for at projekter for kollektive varmforsyningsanlæg over 1 MW belyser muligheden for, at disse anlæg kan overgå til kraft-varme-produktion.

Energiklagenævnet har ved sin oprindelige afgørelse af 14. december 2004, j.nr. 21-90, afgjort, at projektforslaget ikke strider imod denne bestemmelse. Der henvises til bemærkningerne herom i afgørelsen.

Efter en fuldstændig efterprøvelse af Helsingør Kommunes skøn over projektet finder nævnet, at projektet om opførelse af et flisfyret kedelanlæg med en indfyret effekt på ca. 5 MW kan godkendes, idet nævnet særligt har lagt vægt på, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstår som attraktivt.

HNG I/S's berettigede forventninger

Med hensyn til HNG I/S's interesse i fortsat at kunne levere naturgas i det pågældende forsyningsområde, konstaterer nævnet, at alle naturgaskunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. HNG I/S har således alene kunnet forvente, at gas til kraftvarmeværket blev leveret gennem HNG I/S's net.

Nævnet finder derfor ikke, at HNG I/S på basis af varmforsyningsloven eller naturgasloven har en berettiget forventning om til stadighed at kunne levere naturgas i det pågældende forsyningsområde.

HNG I/S har endvidere alene henvist til mistede distributionsindtægter som følge af distributionspligten, men har ikke opgjort et tab. Nævnet finder herefter ikke, at distributionspligten i sig selv er tilstrækkelig til at konkludere, at der ved godkendelse af projektforslaget foreligger en væsentlig forrykkelse af parternes økonomi.

Nævnet bemærker endvidere, at Helsingør Kommune alene kan godkende projektforslaget ud fra de rammer, der er fastlagt i varmforsyningsloven, projektbekendtgørelsen og den generelle forudsætningskrivelse, der ikke giver mulighed for at fastsætte en kompensation.

Såfremt HNG I/S på andet grundlag, f.eks. en kontrakt, måtte have grundlag for at fastholde levering af naturgas i det pågældende forsyningsområde, falder dette uden for Energiklagenævnets kompetence og må derfor rejses som civilt søgsmål for domstolene.

Med den korrektion, som nævnet har foretaget i sagsoplysningen ved at foretage partshøring af HNG I/S, finder nævnet herefter ikke, at Helsingør Kommunes afgørelse eller nævnets oprindelige afgørelse af 14. december 2004 lider af formelle eller materielle retlige mangler, der kan begrunde afgørelsernes ugyldighed.

Med denne begrundelse finder nævnet, at nævnets tidligere afgørelse af 14. december 2004 i sagen bør stadfæstes.”

I Energiklagenævnets oprindelige afgørelse af 14. december 2004, som nævnet henviser til i sin begrundelse, anførte nævnet vedrørende varmforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4:

”Det påhviler kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der belyser mulighederne for, at anlæg over 1 MW overgår til kraftvarmeproduktion, jf. § 6, stk. 1, nr. 4 i varmforsyningsloven.

Projektforslaget vedrører et anlæg på 5 MW, og der har ikke været udarbejdet et projekt for etablering af et anlæg til kraftvarmeproduktion.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at denne tager sigte på at tilvejebringe et kvalificeret oplysningsgrundlag for den kommunale varmforsyningsplanlægning, ligesom bestemmelsen ikke er formuleret som en pligt til at godkende kraftvarmeproduktion på anlæg over 1 MW.

Uanset at der ikke er udarbejdet et projekt for etablering af anlægget med kraftvarmeproduktion, finder nævnet ikke at kunne kritisere, at Helsingør Kommune har godkendt et anlæg på over 1 MW, som ikke var kraftvarmeproducerende.

Nævnet har herved endvidere lagt vægt på, at en række små kraftvarmeverker over 1 MW har måttet have ikke ubetydelige statstilskud for at overleve, ligesom nævnet har lagt vægt på, at etablering af et flisfyret anlæg vil nedbringe CO₂-belastningen og dermed er i overensstemmelse med varmforsyningslovens formål om miljøvenlig energianvendelse, jf. § 1, stk. 1.”

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af økonom Bjarne Mortensen, HNG I/S, om nogle beregninger af CO₂-skyggeprisen, som han forud for retssagen har foretaget vedrørende det omhandlede projekt.

Procedure

HNG I/S har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 14. september 2009, hvori følgende anbringender er anført:

"1. Energiklagenævnet og Helsingør Kommune har tillagt en reduktion af CO₂ emissionen med 18.000 tons over en 20-årig periode samt en besparelse på mellem 500 kr. og 1.000 kr. for et typisk parcelhus afgørende vægt over for en samfundsøkonomisk beregning der viste, at projektet har en negativ samfundsøkonomisk effekt på 24,3 mio.kr. over 20 år.

2. Der er ikke hjemmel, hverken i varmforsyningsloven eller administrative forskrifter, til at vægte energihensyn, miljøhensyn samt selskabs- og brugerøkonomiske hensyn højere end det samfundsøkonomiske hensyn. Det samfundsøkonomiske hensyn er tillagt overvægt i såvel lovgivningen som i administrative forskrifter og i administrativ praksis.

Kriterierne selskabsøkonomiske og brugerøkonomiske hensyn er ikke hensyn, der lovligt kan lægges vægt på, subsidiært kan de kun indgå i afvejningen med en meget begrænset vægt. Det er en hjemmelsmangel ved både kommunens og Energiklagenævnets afgørelse, at kriterierne er tillagt betydning i skønafvejningen. Kriterierne selskabsøkonomiske vurderinger og brugerhensyn kan ikke være et bærende hensyn for en afgørelse. Selskabsøkonomiske hensyn kan højst tjene som et censurgrundlag for at undgå godkendelse af værker, der er direkte selskabsøkonomisk urentable, jf. "katastrofen" med "barmarks-værkerne", der var direkte selskabsøkonomisk urentabel, og som førte til økonomiske tab for en ganske vid kreds af forbrugere.

Det fremgår af såvel § 11 i bek. nr. 582 af 22. juni 2000 som af § 24 i bek. nr. 1295 af 13. december 2005, at kommunalbestyrelsen skal foretage en "energimæssig, samfundsøkonomisk og miljømæssig vurdering" af projektet. Selskabsøkonomiske eller brugerøkonomiske hensyn er ikke nævnt. Tilsvarende fremgår af de relevante vejledninger, bilag 9 og 10. Tilsvarende fremgår også af Vejledningen til bekendtgørelse nr. 1295 af 13. december 2005 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, december 2007 (bilag 20). Af bilag 10, vejledning 2005, side 31-34, fremgår, at den brugerøkonomiske fordel skyldes, at biobrændsel ikke er pålagt energiafgift. Den brugerøkonomiske fordel betales blot af skatteborgerne som helhed og er derfor en samfundsøkonomisk ulempe/tab.

Det anførte gjaldt både på tidspunktet, hvor kommunen traf afgørelse i sagen, og da Energiklagenævnet traf afgørelse. Det gøres principalt gældende, at Energiklagenævnet skulle have afgjort sagen på det retsgrundlag, der forelå ved Energiklagenævnets afgørelse, subsidiært på tidspunktet for kommunens afgørelse. Såfremt Landsrettens måtte nå frem til, at prøvelsesgrundlaget er de regler, der gjaldt, da Helsingør Kommune traf sin afgørelse, gøres det gældende, at de senere regelændringer alene er præciserende og kan tjene som fortolkningsbidrag ved anvendelsen af de ældre regler.

3. Den materielle retsstilling udtrykt i § 11 i bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektiv

varmeforsyningsanlæg, svarer til den materielle retsstilling, der senere blev udtrykt i § 24 i bekendtgørelse nr. 1295 af 31. december 2005. Det følger af begge projektbekendtgørelser, at det projekt, der samfundsøkonomisk er mest fordelagtigt, skal vælges.

4. Projektet er i strid med forudsætningskrivelsernes bestemmelser om brændselsanvendelse. Det fremgår af den generelle forudsætningskrivelse, at anlæg, der er beliggende i eller i nærheden af naturgasforsynede områder, skal forsynes med naturgas. Det fremgår af den specifikke forudsætningskrivelse for omlægningen af fjernvarmeforsyningen i Helsingør, at anlægget skal anvende naturgas.

Den generelle og den specifikke forudsætningskrivelse er bindende for kommunen. Det omhandlede anlæg er beliggende i et naturgasforsynet område (Helsingør kommune), og det følger direkte af forudsætningskrivelserne, at anlægget skal forsynes med naturgas.

For så vidt angår områdeafgrænsningen, har det eksisterende kraftvarmeværk, Helsingør Kraftvarme, haft tilstrækkelig kapacitet til at dække varmebehovet. Det fremgår af bilag 2, side 3-4, at den varmeproduktion, der ønskes dækket af det nye projekt, allerede dækkes af det eksisterende kraftvarmeværk. Der er tale om en ren forskydning i anvendelsen af brændsel fra naturgas til flis uden noget øget varmebehov, der ikke allerede kunne dækkes og er dækket. Det bestrides, at der foreligger nogen dokumentation for, at andre retskilder skulle have ændret den generelle og den specifikke forudsætningskrivelse.

Afvigelse fra forudsætningskrivelserne kræver dispensation fra Energistyrelsen efter anmodning og gives i særlige tilfælde under bestemte forudsætninger. Der er ikke søgt om dispensation, og forudsætningerne for dispensationen er i øvrigt ikke opfyldt. Også dette er en væsentlig mangel ved såvel kommunens som Energiklagenævnets afgørelse.

5. Dækningsgraden med det vedtagne projekt bliver væsentligt lavere for kraftvarme end den forudsætning om en dækningsgrad på 90 %, som Energistyrelsen har forudsat ved den oprindelige projektkendelse.

6. Projektforsøget er i strid med varmeforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 4, der fastsætter pligt for kommunalbestyrelsen til at sørge for, at der ved projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg over én MW sker en belysning af muligheden for, at disse anlæg kan overgå til kraftvarmeproduktion. Anvendelse af bestemmelsen er obligatorisk, og den manglende udarbejdelse af et projektforslag til belysning af kraftvarmemuligheden er en sagsbehandlingsfejl. En korrekt anvendelse havde vist, at en udbygning af det eksisterende kraftvarmeværk havde været væsentlig bedre ud fra en samfundsøkonomisk vurdering. Det var særligt nærliggende at foranstalte denne vurdering, under hensyn til alternativet til den valgte fliskedel netop var en fortsat udnyttelse af det eksisterende kraftvarmeværk. Dette forhold er et yderligt element, der viser, hvor ufuldstændigt et beslutningsgrundlag, der forelå for Helsingør Kommune og Energiklagenævnet.

7. Den undladte høring af HNG var en klar sagsbehandlingsfejl. Formålet med høringsbestemmelsen er ikke alene at sikre adgang for gasselskaberne til at

fremkomme med en udtalelse, men også at give mulighed for en forhandling med varmeværket og kommunen.

8. Kommunens manglende beregning af CO₂-skyggeprisen i overensstemmelse med reglerne i vejledningen "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger, september 1999" var en så væsentlig sagsbehandlings- og hjemmelsfejl, at Energiklagenævnet allerede som følge heraf burde have kendt kommunens afgørelse ugyldig.

De manglende oplysninger om de miljømæssige konsekvenser viser, at det materielle beslutningsgrundlag har savnet et relevant kriterium og således er i strid med reglerne om pligtmæssig inddragelse af kriterier.

En korrekt CO₂ beregning ville have vist en eksorbitant overpris for nedbringelse af CO₂ udledningen. Den samlede CO₂ besparelse beregnet som en simpel sum udgør 17.885 tons, der sammenholdt med en samfundsøkonomisk meromkostning på 24,3 mio. kr. giver en simpel CO₂ skyggepris på 1359,00 kr. pr. ton. Efter energistyrelsens vejledning skal der foretages en tilbagediskontering af den reducerede CO₂ udledning. De første syv år er anlægget ringere end referencen. Ifølge 1999-vejledningen skal der anvendes en tilbagediskonteringsrente på 6 %. Det fører til, at CO₂ skyggeprisen bliver negativ. Den senere fordel for alternativet kan på grund af tilbagediskontering ikke indgå med den fulde vægt. Miljøfordelen er marginal og kan over en 20-årig periode ikke opveje den miljømæssige ulempe, der er forbundet med projektets første år. Dette projekt burde aldrig være realiseret, da samfundet ved en gennemførelse af projektet betaler for en øget CO₂ udledning. Vælger man i stedet en tilbagediskonteringsrente på 4 %, der er fordelagtig for projektet, vil CO₂ skyggeprisen være 159.695,00 kr. pr. ton. Energistyrelsen arbejder med en CO₂ kvotepris på 240 kr. pr. ton frem til 2009 og derefter 310 kr. pr. ton. Prisen for den miljømæssige gevinst var så uforholdsmæssig høj, at det i sig selv måtte føre til en afvisning af projektet.

9. HNG har som væsentlig aktør inden for den danske energiforsyning, herunder som transportør af naturgas, haft en berettiget forventning om, at anlægget skulle forsynes med naturgas.

10. Til støtte for den subsidiaire påstand – hjemvisning – gøres de samme anbringender gældende, som der gøres gældende til støtte for den principale påstand. Særligt fremhæves sagsbehandlingsfejlene som udtryk for, at sagsøgte ikke har haft det fornødne grundlag for sin stillingtagen. Der er sket en tilsidesættelse af reglerne om pligtmæssig inddragelse af relevante kriterier.

11. For så vidt angår Risø rapporten, gøres det gældende, at Risø rapporten mere end til fulde bekræfter, at projektet var uacceptabelt og aldrig burde være vedtaget. Der har nu vist sig et samfundsmæssigt underskud på 122 mio. kr. Det gøres gældende, at dette tal er det relevante ved anvendelsen af Risø rapporten. Energiklagenævnets anbringende, der fører til en begrænsning af beløbet til 53 mio. kr., bestrides. Det bestrides ligeledes, at forskellen på det oprindelige underskud og Energiklagenævnets nu beregnede 53 mio. kr. alene kan skyldes prisstigninger for opførelsen af anlægget. Dette dokumenteres af, at byggeindeks for 002 – 2009 har udviklet sig med gennemsnitligt 30 %. Den oprindelige anlægsomkostning på 17 mio. kr. er endt med en

anlægsomkostning på 42 mio. kr., hvilket er ca. 150 % højere, mens en forhøjelse på 30 % af 17 mio. kr. ville have ført til 22,1 mio. kr. Det gøres gældende, at der foreligger en så voldsom fejlbedømmelse af anlægsomkostningerne, at det i sig selv er en ugyldighedsgrund, idet projektet har været helt uforsvarligt. Det gøres gældende, at Energiklagenævnet har befundet sig i en faktisk vildfarelse, subsidiært et fejlskøn, der er så groft, at det bør få retlige konsekvenser. Det gøres gældende, at det er det oprindelige projekt og den oprindelige vejledning, der må udgøre prøvelsesgrundlaget for Landsretten.”

Energiklagenævnet har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 14. september 2009, hvori følgende anbringender er anført:

”1. Overordnet anbringende

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gøres det overordnet gældende, at Energiklagenævnets afgørelser af 14. december 2004 (bilag 3) og 27. marts 2007 (bilag 5) er lovlige og gyldige.

Energiklagenævnet har således med rette i sine afgørelser af 14. december 2004 (bilag 3) og 27. marts 2007 (bilag 5) vurderet,

- at Helsingør Kommune ved godkendelse af projektforslaget om etablering af en flisfyret varmecentral i Helsingør Kommune (bilag 1) har fulgt retningslinierne for udarbejdelse af samfundsøkonomiske beregninger i Energistyrelsens dagældende vejledning fra 1999 (bilag 9),
- at der ved vurderingen af de energimæssige, samfundsøkonomiske, selskabs- og brugerøkonomiske samt miljømæssige vurderinger er overladt kommunen et vidt skøn, og
- at kommunen har kunnet foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet set vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

Energiklagenævnets afgørelser (bilag 3 og 5) er ikke truffet på et fejlagtigt eller mangelfuldt grundlag, og nævnet har ved afgørelserne inddraget de relevante og lovlige hensyn.

Sagsøgeren har ikke godtgjort, at Energiklagenævnets afgørelser lider af formelle eller materielle mangler, som enkeltvis eller samlet kan bevirke afgørelsernes ugyldighed.

2. Formelle indsigelser.

2.1 Partshøring af sagsøgeren.

Det gøres gældende, at sagsbehandlingsfejlen bestående i manglende partshøring af sagsøgeren under Helsingør Kommunes behandling af sagen blev repareret ved Energiklagenævnets afgørelse af 27. marts 2007 (bilag 5, side 61).

Høringsbestemmelsen i § 8 i den dagældende projektbekendtgørelse (bkg. 582/2000) er ikke udformet som en adgang til forhandling med varmeværket

og kommunen inden godkendelse af projektforslaget, og bestemmelsen ændrer ikke på den generelle adgang til reparation i Energiklagenævnet.

2.2 Projektforslag til belysning af kraftvarmemuligheden, jf. VFL § 6, stk. 1, nr. 4.

Det fremgår af varmforsyningslovens § 6, stk. 1, med tilhørende bemærkninger i forarbejderne, at det påhviler kommunalbestyrelsen at drage omsorg for, at der udarbejdes projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der bl.a. belyser muligheden for, at anlæg over 1 MW overgår til kraftvarmeproduktion, jf. nr. 4.

Det gøres gældende, at varmforsyningslovens § 6, stk. 1, tager sigte på at tilvejebringe et kvalificeret oplysningsgrundlag for den kommunale varmforsyningsplanlægning og indeholder ikke en udtømmende liste over de emner, som et projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg kan belyse. Bestemmelsen er endvidere ikke formuleret som en pligt til at godkende kraftvarmeproduktion på anlæg over 1 MW.

På den baggrund var Energiklagenævnet berettiget til ikke at kritisere, at Helsingør Kommune godkendte et anlæg på over 1 MW, som ikke var kraftvarmeproducerende, uanset at der ikke var udarbejdet et projekt for etablering af anlægget med kraftvarmeproduktion.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at en række små kraftvarmeverker over 1 MW har måttet have ikke ubetydelige statstilskud for at overleve, ligesom etablering af et flisfyret anlæg vil nedbringe CO₂-belastningen og dermed er i overensstemmelse med varmforsyningslovens formål om miljøvenlig energianvendelse, jf. lovens § 1, stk. 1.

2.3 Beregning af CO₂-skyggepris.

Af projektforslaget (bilag 2) fremgår, at CO₂-emissionen reduceres med ca. 18.000 tons over en 20-årig betragtningsperiode (bilag 15, punkt 7.2).

Det fremgår af Energistyrelsens vejledning "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger, september 1999" (bilag 9), at beregning af CO₂-skyggeprisen kan indgå som en del af den samfundsøkonomiske beregning, hvor dette er muligt. Beregning af CO₂-skyggeprisen er således ikke en forudsætning for godkendelse af et projektforslag.

Det bestrides, at den manglende beregning af CO₂-skyggepris i projektforslaget skulle kunne føre til afgørelsernes (bilag 3 og 5) ugyldighed.

De med sagsøgerens replik fremlagte beregninger kan ikke tillægges afgørende betydning.

3. Materielle indsigelser.

3.1 Det relevante retsgrundlag og faktuelle grundlag.

Det gøres gældende, at Energiklagenævnet med rette har afgjort sagen efter bl.a. følgende retsgrundlag m.v., som var gældende på tidspunktet for Helsingør Kommunes godkendelse af projektforslaget den 11. november 2002 (bilag 1) og Energiklagenævnets 1. afgørelse i sagen den 14. december 2004 (bilag 3):

- Lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 om varmforsyning
- Bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg
- Energiministeriets forudsætningskrivelse af 13. september 1990 om generelle forudsætninger for brændselsvalg og samproduktion i fjernvarmeværker m.v.
- Energistyrelsens vejledning "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger, september 1999" (bilag 9)

Det bestrides, at de senere ændringer i regelgrundlaget m.v. skulle være præciseringer af hidtil gældende ret. Tværtimod indeholder flere af dem nye krav til vurderingen af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte Energiklagenævnets afgørelser (bilag 3 og 5) ud fra det faktuelle grundlag, som fremgår af det oprindelig projekt (bilag 2), således som sagsøgeren gør gældende.... Den omstændighed, at anlægsomkostningerne er steget i forhold til det oprindelig projekt, kan heller ikke føre til afgørelsernes ugyldighed, også af hensyn til Helsingør Fjernvarmforsyning, som har indrettet sig i tillid til afgørelserne.

3.2 De lovlige kriterier og vægtingen heraf.

Det gøres gældende, at der ikke efter det relevante retsgrundlag, jf. ovenfor under punkt 3.1, stilles krav om, at et projekt skal være fordelagtigt både energimæssigt, samfundsøkonomisk, miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk for at kunne godkendes.

Der er således ikke grundlag for at tilsidesætte Energiklagenævnets vurdering af, at Helsingør Kommune har kunnet foretrække den mere brugerøkonomiske, selskabsøkonomiske og miljøvenlige varmforsyning, der samlet vil nedbringe miljøbelastningen og derfor er i overensstemmelse med varmforsyningslovens § 1, stk. 1.

Det bestrides, at samfundsøkonomiske hensyn skal tillægges en "overvægt" i vurderingen efter det relevante retsgrundlag, bl.a. projektbekendtgørelse nr. 582/2000, jf. ovenfor punkt 3.1.

Samfundsøkonomiske hensyn skal i øvrigt omfatte alle virkninger, som direkte eller indirekte berører samfundet på kort og på lang sigt, herunder forsyningssikkerheden og nyttiggørelse af allerede foretagne investeringer, jf. bl.a. Pernille Aagaard og Bent Ole Gram Mortensen: Varmeforsyningsloven med kommentarer, 2003, side 42f.

Særligt for så vidt angår selskabsøkonomiske og brugerøkonomiske hensyn bemærkes, at det direkte fremgår af projektbekendtgørelsens § 6, stk. 1, nr. 9 og nr. 8, at disse hensyn kan inddrages i kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag vedrørende et projektforslag.

Sagsøgerens fortolkning, hvorefter selskabsøkonomiske hensyn højst kan tjene som et censurgrundlag for at undgå godkendelse af værker, der er direkte urentable, har ingen støtte i bekendtgørelsen m.v.

3.3 Områdeafgrænsningen.

Det gøres gældende, at områdeafgrænsningen ikke ændres ved det godkendte projekt, og at forudsætningsskrivelsens krav om dimensionering efter ordlyden udelukkende omfatter etableringssituationen og ikke en senere omlægning.

Det bestrides, at projektet krævede dispensation fra Energistyrelsen og at den manglende dispensation kan bevirke, at Energiklagenævnets afgørelser (bilag 3 og 5) skulle være ugyldige.

4. Øvrige forhold.

Det bestrides, at sagsøgeren skulle have en berettiget forventning om, at det projekterede anlæg skulle forsynes med naturgas.

Der henvises herved særligt til, at alle naturgaskunder siden 1. januar 2004 har haft ret til valg af naturgasleverandør, jf. naturgasforsyningslovens § 7. Sagsøgeren har alene kunnet forvente, at gas til kraftvarmeværket blev leveret gennem sagsøgerens distributionsnet. Sagsøgeren har således hverken på basis af varmforsyningsloven eller naturgasforsyningsloven haft en berettiget forventning om til stadighed at kunne levere naturgas i det pågældende forsyningsområde.

Det bestrides, at hensynet til de af sagsøgeren påberåbte berettigede forventninger skulle kunne føre til, at Energiklagenævnets afgørelser (bilag 3 og 5) er ugyldige.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder, at Energiklagenævnet i en sag som den foreliggende med rette har truffet afgørelse på baggrund af det faktuelle og retlige grundlag, der forelå, da Helsingør Kommune traf afgørelse i sagen. Vedrørende varmforsyningslovens § 6 bemærker landsretten, at det ikke af bestemmelsen følger, at der i forbindelse med godkendelse efter lovens § 4 af et projektforslag som det foreliggende skal udarbejdes alternative projektforslag, og bestemmelsen i § 6 er heller ikke til hinder for, at der godkendes anlæg på over 1 MW, som ikke er kraftvarmeproducerende. Særligt vedrørende den af HING I/S påberåbte bestemmelse i § 6, stk. 1, nr. 4, bemærker landsretten, at bestemmelsen vedrører overgang af allerede eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg over 1 MW til kraftvarmeproduktion.

Som sagen foreligger oplyst, lægger landsretten til grund, at etablering af flisanlægget ikke vil ændre ved områdeafgrænsningerne mellem de områder, der er forsynet med fjernvarme henholdsvis individuel naturgas. Landsretten lægger således til grund, at flisanlægget skal levere varme til de eksisterende fjernvarmeområder i Helsingør Kommune, hvorimod de eksisterende områder, der forsynes med individuel naturgas, opretholdes uændret.

Endvidere fremgår det af forvaltningens indstilling til Teknik- og Forsyningsudvalget, at projektforslaget ikke væsentligt vil forrykke den procentvise kraftvarmedækning i Helsingør, og der er ikke for landsretten tilvejebragt oplysninger, der anfægter denne vurdering. Projektgodkendelsen ses derfor ikke at være i strid med Energiministeriets generelle forudsætningskrivelse og krævede ikke dispensation fra Energistyrelsen.

Der er ikke grundlag for at fastslå, at Helsingør Kommune havde pligt til at indgå i forhandling med HNG I/S efter § 8 i den dagældende bekendtgørelse nr. 582 af 22. juni 2000 om varmeplanlægning og godkendelse af anlægsprojekter for kollektive varmforsyningsanlæg, men det er en fejl, at der ikke blev foretaget partshøring af HNG I/S under Helsingør Kommunes behandling af sagen, jf. forvaltningslovens § 19. Energiklagenævnet har i forbindelse med sagens genoptagelse foretaget partshøring af HNG I/S og samtidig vurderet, om der på baggrund af de indkomne høringssvar var grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling ved Helsingør Kommune. Herefter, og under hensyn til det af Energiklagenævnet anførte, kan den manglende partshøring af HNG I/S i førsteinstansens behandling af sagen, ikke føre til ugyldighed af Energiklagenavnets afgørelse.

Det fremgår af Energistyrelsens vejledning "Generelle forudsætninger for samfundsøkonomiske beregninger, september 1999", at der som led i de samfundsøkonomiske beregninger skulle foretages en beregning af CO₂-skyggeprisen, hvor dette var muligt. Det er ikke under sagen gjort gældende, at det ikke var muligt at beregne CO₂-skyggeprisen, men selvom det må betragtes som en mangel, at denne beregning ikke indgik i afgørelsesgrundlaget, er der ikke tale om en mangel, der kan føre til afgørelsens ugyldighed. Landsretten har herved lagt vægt på, at projektet, ifølge det oplyste, ville indebære en reduktion af CO₂-emissionen på ca. 18.000 tons over 20 år. Endvidere er det tillagt vægt, at manglen først er gjort gældende under retssagen.

Det følger af varmforsyningslovens § 1 og forarbejderne til loven, at der ved projektgodkendelser skal lægges betydelig vægt på samfundsøkonomiske og miljømæssige hensyn, men at der ikke er grundlag for at antage, at et projektforslag skal være både samfundsøkonomisk og miljømæssigt fordelagtigt. I afvejningen skal tillige inddrages en række andre relevante saglige hensyn, og det forhold, at Helsingør Kommune blandt andet har inddraget selskabs- og brugerøkonomiske hensyn, er ikke udtryk for varetagelsen af uvedkommende hensyn.

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at projektet miljømæssigt samt selskabs- og brugerøkonomisk fremstod attraktivt, og der er ikke for landsretten tilvejebragt oplysninger, der giver grundlag for at tilsidesætte det ved projektgodkendelsen udøvede skøn.

Herefter, og da det af HNG I/S i øvrigt anførte ikke kan føre til et andet resultat, frifindes Energiklagenævnet for de af HNG I/S nedlagte påstande.

I sagsomkostninger skal HNG I/S betale 450.000 kr. til Energiklagenævnet til dækning af salær til advokat og materialesamling. Landsretten har ved omkostningsfastsættelsen lagt vægt på sagens karakter, omfang og udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Energiklagenævnet frifindes.

I sagsomkostninger skal Hovedstadsregionens Naturgas I/S inden 14 dage betale 450.000 kr. til Energiklagenævnet.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 25/11-09

P.j.v.

Marianne Abildtrup
overassistent

Helen Falster

Fra: Randi Høj Brarup [Randi.Hoj@tre-for.dk]
Sendt: 8. januar 2010 12:41
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høringssvar vedrørende lov om Varmeforsyning
Vedhæftede filer: KLADDE - Høringssvar Varmeforsyningsloven 07.01.2010 84169 0.1.docx
docId: <http://ensis/ensj09/DOK104932>
SJ: -1

Vedhæftet fremsendes høringssvar vedrørende lov om varmforsyning.

Venlig hilsen
Randi Høj Brarup
Jurist

TRE-FOR
Kokbjerg 30
6000 Kolding
Telefon direkte: 79 33 70 32
E-mail: rabr@tre-for.dk

This message has been scanned for malware by Websense. www.websense.com

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Dato	Ref.	Direkte tlf.nr.	Dok.nr.	Cvr.nr.
08.01.2010	RABR	79333435	84169	17 01 01 31

Høringssvar vedrørende lov om varmforsyning § 23 h

I forbindelse med behandlingen af Lov om Varmeforsyning, skal jeg hermed på vegne af TRE-FOR Koncernen fremkomme med et høringssvar vedrørende det seneste forslag til varmforsyningslovens § 23 h.

Ordlyden i det fremsatte forslag til § 23 h giver os ikke ensartet sammenhæng mellem bestemmelserne for varmforsyning, og de øvrige forsyningsselskab, hvorfor vi skal anmode om, at der skabes en sammenhæng mellem disse.

På området for elforsyning og vandforsyning er der taget højde for koncernstrukturer som TRE-FORs, således, at forbrugerindflydelseskravet opfyldes gennem det direkte valg til repræsentantskabet der vælger bestyrelsen for den øverste juridiske person i TRE-FOR koncernen.

Da TRE-FOR både leverer varme, el og vand, er det af stor betydning for koncernen, at bestyrelsen for de enkelte forsyningsselskaber vælges ens, og at beslutningsprocedurerne ikke er forskellige, når der er tale om en el-forbruger, vandforbruger eller varme-forbruger.

Vi skal under henvisning til det ovenfor nævnte, og for, at opnå ensartet hensyn til opfyldelse af forbrugerindfyldelse anmode om, at stk. 5 bliver ændret i henhold til nedenstående formulering:

"I stedet for stk. 4 nr. 1 og nr. 2 gælder for selskaber der er forbrugerejet eller forbrugerstyret, og som omfatter flere forsyningsarter, at forbrugerindflydelseskravet er opfyldt ved, at de varmemforbrugere der er tilsluttet virksomhedens anlæg deltager på lige fod med de øvrige forbrugere i valget af repræsentantskabet der vælger bestyrelsen for den øverste juridiske person."

Vi imødeser Energistyrelsens tilbagemelding for så vidt angår den videre behandling.

Med venlig hilsen
TRE-FOR Varme A/S

Randi Høj Brarup
Jurist

Helen Falster

Fra: Søren Rise [sri@teknik.dk]
Sendt: 8. januar 2010 11:27
Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen
Cc: Jan Eske Schmidt; Christian Jarby; Dorte Nørregaard Larsen
Emne: TEKNIQs høringssvar til forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love
Vedhæftede filer: Høringssvar vedrørende forslag til ændring forsyningslovene samt en række andre love.doc
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104937>
SJ: -1

Kære Mathilde Øelund Salskov Jensen

Hermed TEKNIQs høringssvar på forslag til Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v.

Med venlig hilsen

Søren Rise, Chefkonsulent

Direkte 7741 1580 Mobil 2898 8924 sri@teknik.dk

Paul Bergsøes Vej 6 Telefon 4343 6000 teknik@teknik.dk
2600 Glostrup Fax 4343 2103 www.teknik.dk

TEKNIQ
INSTALLATIONSORGANISATION

TEKNIQ repræsenterer over 3000 tekniske installationsvirksomheder. Installationsbranchen beskæftiger i alt 45.000 medarbejdere og har en samlet årlig omsætning på ca. 50 mia. kr. Medlemsvirksomhederne beskæftiger sig med tekniske installationer i byggeriet. Det gælder både traditionelle områder inden for el, vand og varme og andre områder som intelligente bygningsinstallationer (IBI), indeklima og ventilation, tele- og datakommunikation, automatisering, sikring og overvågning, sprinkling, tag- og facadearbejde, energieffektivisering samt alternativ energi.

Energistyrelsen per mail
ens@ens.dk
msj@ens.dk

Høringssvar vedrørende forslag til ændring af forsyningslovene samt en række andre love

7. januar 2010

Udkastet til lovforslaget giver TEKNIQ anledning til at følgende kommentarer:

Ref SRI
sri@teknig.dk
Dir 77411580

TEKNIQ finder det positivt, at lovforslaget sikrer, at der kan oprettes et centralt register, hvorfra der er muligt at hente alle relevante måledata til afregningsformål og til at håndtere leverandørskift.

J.nr. 2203/1190-0034

TEKNIQ vil gøre opmærksom på, at et målerregister også vil være velegnet i forbindelse med energimærkning af bygninger og energivejledning af bygningsejere.

Side 1/1

I forbindelse med oprettelsen af et centralt register bør opbygningen derfor være forberedt til på sigt også at registrere tilsvarende måledata fra gas, fjernvarme, vand og eventuelt olieforbrug. TEKNIQ ser et sådant fælles dataregister som en væsentlig forudsætning for specifikt at kunne billiggøre energimærkning af mindre bygninger og energieffektiviseringsopgaver som helhed.

TEKNIQ anbefaler, at der i forbindelse med de kommende ændringer af målerbekendtgørelserne åbnes for, at autoriserede installatører har ret til at opsætte målere. Baggrunden for dette forslag er, at det i væsentlig grad vil forenkle og billiggøre idriftsættelse af installationer, hvis målerne kan opsættes umiddelbart i forbindelse med færdiggørelse af installationen. Muligheden for, at installatøren kan stå for opsættelsen af måleren bør gælde alle målertyper inden for el, gas, fjernvarme og vand.

Med venlig hilsen

Søren Rise

Energistyrelsen
Att.: ens@ens.dk, msj@ens.dk
Amaliegade 44
1256 København K

6. januar 2010

Hørings svar til forslag om ændring af flere love på energiområdet

Dansk Erhverv ønsker herved at kvittere for modtagelse af høringen om ændring af flere love på energiområdet, som er modtaget den 11. december 2009.

Vedrørende ændring i varmforsyningsloven og implementering af VE-direktivet

Dansk Erhverv kan overordnet set støtte til regeringens ambition om nedbringelse af anvendelse af fossile brændstoffer. Desuden kan Dansk Erhverv påpege, at vindenergi hidtil har været altoverskyggende i Danmarks vedvarende energipolitik. Det rækker ikke, når andelen af vedvarende energi i det samlede energiforbrug skal øges. Vi skal i langt højere grad medtænke andre teknologier som varmepumper, biomasse i kraftvarmeanlæg, geotermisk energi, bølgeenergi samt brintteknologi og bedre udnyttelse af affald. Det er vigtigt, at klima- og energipolitikken understøtter fokus på anvendelse og implementering af en række bæredygtige og gensidigt supplerende energiformer.

Vedrørende indførelse af ensartede tariffer i elforsyningsloven

Det er positivt at forbrugere på hver sin side af Storebælt ligestilles med hensyn til elpriser. Princippet omkring ligestilling mellem elforbrugerne mener Dansk Erhverv generelt også bør udvides til at omfatte energiforbrugerne, hvor der for nuværende ikke er ligestillingen mellem elforbrugende virksomheder. En undersøgelse foretaget af Dansk Erhverv blandt 215 medlemsvirksomheder viser, at to ud af tre virksomheder oplever, at det danske afgiftssystem medfører en skævvridning mellem erhvervssektorer. En større ligestilling på energiforbrug vil efter Dansk Erhvervs opfattelse føre til en mere fair konkurrence mellem erhvervssektorerne.

Vedrørende indførelse af en hjemmel for Energinet.dk til at oprette en datahub

Dansk Erhverv støtter etableringen af en fælles adgang til måledata, idet de administrative belastninger for aktørerne på markedet lettes. Desuden vurderes det, at et fælles dataregister vil kunne skabe en større konkurrence og højere effektivitet på energimarkedet.

Med venlig hilsen

Laura Nyhuus Hansen
Politisk konsulent

Helen Falster

Fra: Christine Jansby [cja@bruunhjeje.dk]
Sendt: 8. januar 2010 10:33
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af bl.a. naturgasforsyningsloven
Vedhæftede filer: 1057_001.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104941>
SJ: -1

Vedhæftet følger Naturgas Fyn Distribution A/S' bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag.

Med venlig hilsen
Christine Jansby

Christine Jansby Partner Tlf. 33 47 88 14 Mobil 30 18 87 14 cja@bruunhjeje.dk

BRUUN & HJEJLE

Bredgade 38 1260 København K Danmark

Amagertorv 24 1160 København K Danmark

Tlf. 33 34 50 00 www.bruunhjeje.dk

BRUUN & HJEJLE

HENRIK WEDELL-WEDELLSBORG
PER MAGID
OLUF ENGELL
CLAUS HØEG MADSEN
SØREN BAGGER
KARSTEN HAVKROG PEDERSEN
JEPPE SKADHAUGE
MOGENS EBELING
TORBEN BYSKOV PETERSEN
TOVE H. DAHL
SØREN LUNDSGAARD
POUL HEIDMANN
CHRISTIAN SCHOW MADSEN

HENRIK DICHMAN
CHRISTIAN SINDING
HENRIK DAHL
MORTEN STADIL
SØREN LEHMANN NIELSEN
ROBIN PHILIP
SASKIA KRÜGER LARSEN
JAN STEEN HANSEN
OLAF KOKTVEDGAARD
CHRISTINE JANSBY
CHRISTIAN GREGERSEN
MOGENS THORNINGER
SØREN DAMGAARD

KARSTEN KRISTOFFERSEN
HENRIK ROSSING LØNBERG
ERIK KJÆR-HANSEN
ELISE ROSS-HANSEN
OLE SPIERMANN

KAI MICHELSEN

CAMILLA HEE WILLE
GITTE DEHN LANSNER
ULRIK LINDOW SØRENSEN
JULIE ARNTH JØRGENSEN
LISE LAURIDSEN

JAKOB ECHWALD SEVEL
JAKOB LENTZ
NICOLAJ KLEIST
NIELS FROSTHOLM
HENRIK SELCHAU POULSEN
PETER F. THOMMESEN
TOBIAS STEINØ
RIKKE SØGAARD BERTH
ANDREAS NIELSEN
JESPER NØRØXE
RIKKE STENILD
ANNA STAMHUS NIELSEN
PETER THEIS JENSEN

MICHAEL JØRGENSEN
MICHAEL BJERG HANSEN
CAROLINE S. NIELSEN
SØREN JUSTESEN
CHRISTINA F. RASMUSSEN
METTE GAARDSTING
MARIANNE ELIZABETH MØLLER
TINE RASMUSSEN
BØDIL HALD BRABÆK
SØREN KOPP
LOTTE NOER
JOHANNE VIDKJÆR

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Høring over udkast til lovforslag om ændring af bl.a. naturgasforsyningsloven

8. januar 2010

1. Indledning og resumé

Jeppe Skadhauge
Partner

Under henvisning til Energistyrelsens høringsbrev af 11. december 2009 afgiver jeg herved på vegne af Naturgas Fyn Distribution A/S (herefter "NGF Distribution") bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Christine Jansby
Partner

Der har den 11. december 2009 været afholdt et møde mellem Energistyrelsen og NGF Distribution om en ændring af naturgasforsyningsloven svarende til udkastets § 2, nr. 5, og bemærkningerne begrænses hertil.

Ole Spiermann
Partner

Tlf 33 47 88 14
cja@bruunhjejle.dk

Ændringen i § 2, nr. 5, vil ifølge udkastet alene være "en præcisering af gældende ret, som er nødvendiggjort af en afgørelse fra Energiklagenævnet". Den pågældende afgørelse blev truffet den 12. oktober 2009 i en klagesag indbragt af NGF Distribution.

Ref 9550705
Dok 731446

Med afgørelsen tilsidesatte Energiklagenævnet tidligere afgørelser fra Energitilsynet, som havde afvist indregning af forrentning af indskudskapitalen i NGF Distributions priser for 2005, 2006 og 2007. Energiklage-

Bredgade 38 1260 København K
Amagertorv 24 1160 København K
Advokatfirma Tlf 33 34 50 00 www.bruunhjejle.dk

nævnet gav således NGF Distribution medhold. Afgørelsen er den seneste af en række afgørelser.

NGF Distributions hovedsynspunkter er:

- Med udkastets § 2, nr. 5, søges Energiklagenævnets begunstigende afgørelse omgjort, og omgørelsen gives virkning tilbage til 2005, jf. § 8, stk. 3. En sådan omgørelse er forbeholdt domstolene. Det følger af grundlovens § 3 om magtens tredeling og Højesterets dom i Tvind-sagen.
- Omgørelsen vil endvidere antagelig være ekspropriativ og således betinget af fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73. Ekspropriationserstatningen vil modsvare forrentningen af indskudskapitalen.
- Udkastets § 2, nr. 5, er næppe forenelig med EU-retten, herunder gasdirektivet, fundamentale retsgrundsætninger og reglerne om statsstøtte.

NGF Distribution foreslår, at udkastets § 2, nr. 5, udgår, eller at bestemmelsen bringes i overensstemmelse med Energiklagenævnets konkrete afgørelse af 12. oktober 2009.

NGF Distribution deltager gerne i fortsatte drøftelser med Energistyrelsen herom. Jeg anmoder i øvrigt om at blive holdt orienteret om det videre forløb, herunder om høringsnotater og ændringer i forhold til udkastets § 2, nr. 5.

2. Udkastets indhold og baggrund

Naturgasforsyningslovens § 37 regulerer priser for ydelser fra distributionselskaber som NGF Distribution samt forsyningspligtige selskaber. I henhold til § 37, stk. 3, kan ministeren fastsætte regler om satser, der skal anvendes ved indregning af forrentning.

Bestemmelsen har været anvendt til i bekendtgørelsesform at fastsætte, at indskudskapital ikke forrentes i perioden 2005 til 2014, jf. § 10, stk. 8, i bekendtgørelse nr. 38 af 14. januar 2005 (indtægtsrammebekendtgørelsen).

I forhold til NGF Distribution fastslog Energiklagenævnet i afgørelsen af 12. oktober 2009, at bekendtgørelsens § 10, stk. 8, ikke har hjemmel i naturgasforsyningslovens § 37, stk. 3.

I sin begrundelse anførte Energiklagenævnet bl.a.:

”Klager (NGF Distribution) er herefter berettiget til at indregne ordinær forrentning af indskudskapitalen i priserne, også efter indtægtsrammebekendtgørelsens ikrafttræden.

Energitilsynets afgørelser af 7. januar 2009 og 19. marts 2009 ophæves herefter, og sagerne [vedrørende fastsættelse af indtægtsrammer for 2005, 2006 og 2007] hjemvises til fornyet behandling ved Energitilsynet med henblik på fastsættelse af nye indtægtsrammer, hvori ordinær forrentning af klagers indskudskapital indregnes. [Mine tilføjelser]”

Energiklagenævnet er den endelige administrative instans vedrørende dette forhold. Afgørelsen kan indbringes for domstolene, men det er på nuværende tidspunkt ikke sket.

Udkastets § 2, nr. 5, er direkte foranlediget af Energiklagenavnets afgørelse (omtalt i udkastets bemærkninger) og søger reelt at omgøre afgørelsen ved i § 37, stk. 3, i naturgasforsyningsloven at indsætte en bemærkning om, at hjemlen omfatter, at ”indskudskapitalen ikke forrentes”. Ændringen er tænkt at skulle have virkning tilbage fra 2005. Det fremgår af udkastets § 8, stk. 3.

Ifølge udkastet vil ændringen alene have form af en ”præcisering af gældende ret”. Ændringen fremtræder som en fortolkning og anvendelse af gældende ret, men i udkastet er det forsømt at oplyse, at ændringen reelt

vil være en endelig afgørelse af en konkret retstvist. Ændringen svarer til den fortolkning, som Energistyrelsen hidtil har anlagt af § 37, stk. 3, i naturgasforsyningsloven, men er i modstrid med den fortolkning, som NGF Distribution har hævdet, og som Energiklagenævnet har fastslået.

I øvrigt gengiver udkastet de argumenter, som Energistyrelsen finder taler for sin fortolkning af § 37, stk. 3, men som efter NGF Distributions opfattelse er mangelfulde.

Udsagnet om, at ingen selskaber i perioden 2005 til 2009 har opnået forrentning af indskudskapital, er ufuldstændigt. Som allerede nævnt har Energiklagenævnet med afgørelsen af 12. oktober 2009 netop hjemvist sager vedrørende NGF Distributions indtægtsrammer for 2005, 2006 og 2007 til Energitilsynet. Det følger af begrundelsen i Energiklagenævnets afgørelse, at NGF Distribution er berettiget til at opnå ordinær forrentning ved Energitilsynets udstedelse af nye indtægtsrammer.

Som begrundelse for forslaget om at afskære ordinær indskudskapitalforrentning er i bemærkningerne henvist til, at naturgasprojektet har været baseret på en væsentlig statsstøtte, og at det ikke er meningen, at statsstøtten skal kanaliseres videre til kommunerne.

Hertil bemærkes følgende:

For det første har NGF Distribution på intet tidspunkt efter 1. januar 2005 modtaget nogen form for statsstøtte. Statsstøtte i form af afgiftsforskel mellem naturgas og olieprodukter (skyggeafgiften) blev afskaffet med virkning fra den 1. januar 2001. En forrentning af indskudskapitalen fra 1. januar 2005 gennem forbrugerpriserne kan ikke udgøre kanalisering af statsstøttemidler til kommunerne.

For det andet er indskudskapitalen fuld ud tilvejebragt af de kommunale interessenter.

For det tredje har de kommunale interessenters indskud af kapital fra starten været baseret på en forudsætning om, at denne kapital ville blive

forrentet, jf. Energiklagenævnets afgørelser af 7. januar 2008 og 11. marts 2008 om forrentning af indskudskapitalen fra 1981 til 2005. Et krav som i øvrigt følger af det kommunalretlige hvile-i-sig-selv-princip af hensyn til de kommunale skatteydere. Med forslaget brister forudsætningen for kommunernes investering i naturgasprojektet.

For det fjerde vil en sådan retstilstand skabe diskrimination mellem forbrugerne afhængig af om selskabet tilfældigvis måtte være fremmedkapitalfinansieret eller indskudskapitalfinansieret, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2009.

For god ordens skyld tilføjes, at Naturgas Fyn ikke har tiltrådt Skt. Hans-aftalen af 23. juni 1999 om struktur, gældsafvikling inden 2014 og støtteforhold i gassektoren.

3. Grundlovens § 3

Udkastet indeholder i § 2, nr. 5, en bestemmelse, hvis baggrund og formål er usædvanlig. På grundlag af gældende ret vil det med bestemmelsen – gennem en såkaldt ”præcisering” – blive forsøgt endeligt at afgøre en konkret retstvist om, hvorvidt NGF Distribution kan indregne forrentning af indskudskapitalen i priserne for 2005 og frem.

Energiklagenævnet har truffet afgørelse om, at forrentning kan ske. Afgørelsen er truffet efter § 51 i naturgasforsyningsloven. Af stk. 2 fremgår, at afgørelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ifølge stk. 4 skal søgsmål til prøvelse af afgørelsen være anlagt inden 6 måneder.

Udkastets § 2, nr. 5, har reelt til formål at sikre omgørelse af Energiklagenævnets afgørelse ved i stedet at indbringe afgørelsen for lovgivningsmagten. Det er i strid med grundlovens § 3, hvorefter lovgivningsmagten alene har den lovgivende magt, mens den dømmende magt er hos domstolene.

En tilsvarende problemstilling forelå i Tvind-sagen, som Højesteret afgjorde med sin dom gengivet i UfR 1999.841 H. Det var første gang, at

Højesteret tilsidesatte en lov som ugyldig i medfør af grundloven. I Tvind-sagen havde lovgivningsmagten ved lov taget stilling til en uoverensstemmelse mellem Tvind-skoler og Undervisningsministeriet på en måde, der med Højesterets ord "reelt" var "en endelig afgørelse af en konkret retstvist". Højesteret fastslog, at "[e]fter grundlovens § 3 henhører en sådan afgørelse ikke under lovgivningsmagten, men under den dømmende magt med de deri liggende retsgarantier for borgerne". Det var tilfældet, uagtet uoverensstemmelsen endnu ikke havde givet anledning til retssager.

Omsættes § 2, nr. 5, i det foreliggende udkast til lov, må loven statsretligt bedømmes på samme måde som Tvind-sagen.

Det anføres eksplicit i udkastet, at der er tale om en "præcisering" af gældende ret. § 2, nr. 5, fremtræder som en fortolkning og anvendelse af gældende ret og dermed som et udslag af dømmende magt, der i henhold til grundlovens § 3 er hos domstolene.

Energiklagenævnets afgørelse har alene virkning i forhold til NGF Distribution, og det samme ville gælde for en dom afsagt i en retssag foranlediget af afgørelsen. Til sammenligning vil en lovændring svarende til udkastets § 2, nr. 5, få virkning også for de to andre naturgasselskaber.

Udkastet gør det imidlertid klart, at "præciseringen" i § 2, nr. 5, er begrundet netop i Energiklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2009 og derved tager sigte på NGF Distribution. I forhold til NGF Distribution gælder de samme retssikkerhedshensyn, som var bærende for Højesterets dom i Tvind-sagen, og som beskyttes ved grundlovens § 3. Fortolkning og anvendelse af gældende ret under omstændigheder som de foreliggende tilkommer domstolene med de heraf følgende retsgarantier for NGF Distribution.

Det er en skærpende omstændighed i forhold til Tvind-sagen, at "præciseringen" gennemføres med virkning tilbage i tid, jf. herved pkt. 5.2.4 og 5.2.5. i Justitsministeriets notat af 13. maj 1996 om visse forfatnings- og

menneskeretlige spørgsmål i forbindelse med Undervisningsministeriets lovforslag L 268 om bl.a. bortfald af økonomisk tilskud til Tvind-skolerne.

Sammenfattende ligger udkastets § 2, nr. 5, den dømmende magt så nær, at en lov svarende til § 2, nr. 5, kan forventes i forhold til NGF Distribution at ville blive tilsidesat som ugyldig og stridende mod grundlovens § 3.

4. Ekspropriation

Selv hvis en lovbestemmelse svarende til udkastets § 2, nr. 5, imidlertid ikke måtte blive tilsidesat som ugyldig, ville bestemmelsen have ekspropriativ karakter og udløse fuldstændig erstatning efter grundlovens § 73.

Udkastets § 2, nr. 5, tilsigter i forhold til NGF Distribution at ændre resultatet af Energiklagenævnets afgørelse af 12. oktober 2009 med den følge, at forrentning af indskudskapital alligevel ikke kan indregnes i priserne. Ændringen ville få virkning tilbage til 2005. Den samlede forrentning, som NGF Distribution hermed afskæres fra at opnå udgør ca. kr. 15 mio. for 2005 – 2009.

Der ville være tale om et indgreb, som afveg fra dansk parlamentarisk tradition, og tidligere dansk praksis er følgelig sparsom. Derimod foreligger der praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Den praksis angår artikel 1 i første tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der er sammenlignelig med grundlovens § 73.

Praksis fra Menneskerettighedsdomstolen viser, at et lovindgreb som udgangspunkt er ekspropriativt, såfremt indgrebet med tilbagevirkende kraft omgør en administrativ eller judiciel afgørelse, der tillægger en borger rettigheder af økonomisk karakter.

I sagen *Stran Greek Refineries mod Grækenland* fastslog Menneskerettighedsdomstolen (dom af 9. december 1994, præmis 74):

“By choosing to intervene at that stage of the proceedings in the Court of Cassation by a law which invoked the termination of the contract in question in order to declare void the arbitration clause and to annul the arbitration award of 27 February 1984, the legislature upset, to the detriment of the applicants, the balance that must be struck between the protection of the right of property and the requirements of public interest.”

Tilsvarende i sagen *Vasilopoulou mod Grækenland* (dom af 21. juni 2002, præmis 24):

“The Court considers that a legislative measure adopted belatedly and regulating matters of pension in a manner unfavourable to the interests of a litigant, who has already obtained a judgment awarding him a supplementary pension, upsets the fair balance between the protection of the right to property and the requirements of the general interest. In the present case, the applicant had to bear an individual and excessive burden incompatible with the requirements of Article 1 of Protocol No. 1.”

Konkret er der ikke forhold vedrørende udkastets § 2, nr. 5, som kan begrunde en anden vurdering. En lovbestemmelse svarende til udkastets § 2, nr. 5, vil antagelig være ekspropriativ i forhold til NGF Distribution og dermed erstatningsbegrundende både efter § 73 i grundloven og artikel 1 i første tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

5. EU-retlige overvejelser

Forinden fremsættelsen af et lovforslag svarende til udkastets § 2, nr. 5, bør endvidere tre EU-retlige forhold afklares.

For det første forekommer § 2, nr. 5, at være i mindre god overensstemmelse med gasdirektivet (direktiv 2003/55 af 26. juni 2003), som naturgasforsyningsloven er en implementering af. Der henvises til betragtning 16 i direktivets præambel samt artikel 12, stk. 1, og 25, stk. 2, om distribu-

tion på almindelige økonomiske vilkår, der afspejler omkostningerne. Endvidere henvises til side 5 Europakommissionens notat af 14. januar 2004 om bl.a. gasdirektivet,¹ hvorefter priserne bør omfatte "an appropriate rate of return on that capital", dvs. "the capital stock of the regulated company".

For det andet er Danmark forpligtet til inden for gasdirektivets område at overholde det EU-retlige princip om beskyttelse af berettigede forventninger. Princippet er som udgangspunkt til hinder for lovgivning med tilbagevirkende kraft som i det foreliggende tilfælde, medmindre det sker med respekt for borgernes berettigede forventninger.

For det tredje indeholder Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i artikel 107 (tidligere TEF artikel 87) et vidtrækkende forbud mod statsstøtte. Ydelsen af en økonomisk fordel i form af kommuners tilrådighedsstillelse af vederlagsfri kapital kan indebære ulovlig kommunal statsstøtte til naturgasprojektet i strid med traktaten. Ulovlig statsstøtte skal tilbagebetales med renter. Det bemærkes, at statsstøtten i form af skyggeafgiften i sin tid skulle godkendes af Europakommissionen efter statsstøttere reglerne.

Med venlig hilsen

Jeppe Skadhauge

Christine Sørensen

¹ Link til Europakommissionens hjemmeside:
http://ec.europa.eu/energy/gas_electricity/interpretative_notes/doc/implementation_notes/role_of_regulators_en.pdf

Helen Falster

Fra: Johan Gram [jog@CTR.DK]

Sendt: 7. januar 2010 16:10

Til: Energistyrelsens officielle postkasse

Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen

Emne: Hørings svar vedr. udkast til forslag til ændring af lov om elforsyning mv.

docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104949>

SJ: -1

Centralkommunernes Transmissionsselskab har gennemlæst udkastet til lov ændring. Umiddelbart er CTR tilfredse med de ændringer der foreslås og har ikke nogen bemærkninger.

Med venlig hilsen

CTR I/S
Johan Gram
Fuldmægtig
Phone: +45 38 18 57 50
E-mail: jog@ctr.dk
WWW.ctr.dk

Helen Falster

Fra: Annsophie Gundlach [ag@danak.dk]

Sendt: 7. januar 2010 14:08

Til: Energistyrelsens officielle postkasse

Cc: Mathilde Øelund Salskov Jensen; Jesper Høy; Poul Claudi Johansen

Emne: Høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, m.v.

docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104950>

SJ: -1

Til Energistyrelsen

Ved mail af 11. december 2009 har Energistyrelsen fremsendt høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, mv.

DANAK, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond har ikke umiddelbart nogen bemærkninger til høringen, udover til den foreslåede § 22, stk. 3, 2. pkt. i lov om elforsyning, hvori det fremgår, at Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om måling af elektricitet.

I den forbindelse skal DANAK blot henlede opmærksomheden på EU-direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter, som bl.a. omhandler elmålere, hvad der evt. kan begrænse ministerens mulighed for at fastsætte regler om måleudstyr. Direktivet er implementeret i bekendtgørelse nr. 436 af 16. maj 2006 om ikrafttræden af EF-direktiv om måleinstrumenter (MID) og om udpegning af notificerede organer, samt i bekendtgørelse nr. 1035 af 17. oktober 2006 om måleteknisk kontrol med målere, der anvendes til måling af elforbrug.

Såfremt Energistyrelsen har nogen spørgsmål til områderne under MID, som DANAK administrerer, er styrelsen velkommen til at rette henvendelse til sektionsleder Poul Claudi Johansen i DANAK.

Med venlig hilsen

Annsophie Gundlach
Juridisk Chef
DANAK, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond

Helen Falster

Fra: Jakob Hoe Bendixen [JHB@energidanmark.dk]
Sendt: 7. januar 2010 13:11
Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Energi Danmark: Høringssvar - Lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi - pkt. 9
Vedhæftede filer: 20090928 Energi Danmark Biomasse og nettoafregning.pdf; 20100107 JHB Høringssvar VE- tilskud.pdf; 20091116 Energistyrelsen HC Novopan-11-09.pdf; 20091009 Energistyrelsen HC Novopan-10-09.pdf
docId: http://ensiis/ensj09/DOK104955
SJ: -1

Til Energistyrelsen

Vedhæftet er høringssvar og bilag til høring angående Lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi - pkt. 9.

Med venlig hilsen
 Best regards
 Mit freundlichen Grüßen

Energi Danmark

Jakob Hoe Bendixen
 Analytiker | Analyst

Phone: +45 8742 6262
 Fax: +45 8742 6263
 Direct Phone: +45 8742 6722
 Cell Phone: +45 2557 5831
 E-mail: jhb@energidanmark.dk
 Web: www.energidanmark.dk
 Address: Aahave Parkvej 27, 8260 Viby

VIGTIG!!! Læs venligst.

Denne e-mail kan indeholde fortrolig information. Hvis De ved en fejltagelse modtager e-mailen, beder vi Dem venligst informere afsender om fejlen ved at bruge svar-funktionen. Samtidig beder vi Dem slette e-mailen i Deres system uden at videresende eller kopiere den. Selv om e-mailen og ethvert vedhæftet bilag efter vores overbevisning er fri for virus og andre fejl, som kan påvirke computeren eller it-systemet, hvori den modtages og læses, åbnes den på modtagerens eget ansvar. Vi påtager os ikke noget ansvar for tab og skade, som er opstået i forbindelse med at modtage og bruge e-mailen.

IMPORTANT!!! please read.

Please note that this message may contain confidential information. If you have received this message by mistake, please inform the sender of the mistake by sending a reply, then delete the message from your system without making, distributing or retaining any copies of it. Although we believe that the message and any attachments are free from viruses and other errors that might affect the computer or IT system where it is received and read, the recipient opens the message at his or her own risk. We assume no responsibility for any loss or damage arising from the receipt or use of this message.

Til

Klima- og Energiministeriet

Stormgade 2-6

1470 København

28. september 2009/jhb

Angående: Pristillæg til biomassebaseret produktion af elektricitet

Formål:

Formålet med dette brev er at få klarlagt Klima og Energiministeriets tolkning af *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)* sammenholdt med nettoafregning for el-producenter.

Baggrund:

En 100 % biomassefyret industriel el-producent er nettoforbruger af elektricitet året rundt, time for time. Det vil altså sige, at han selv producerer strøm, men at anlægget ikke er stort nok til at dække hele el-forbruget. Biomassen er et restprodukt fra virksomhedens primære produktion, og forefindes dermed naturligt på virksomheden.

Med de nye regler i VE-loven skal biomassefyrede værker agere på markedsvilkår og dermed ud af aftagepligten, hvilket betyder, at producenten skal nettoafregnes efter gruppe 1, hvor man sælger hele el-produktionen og køber hele el-forbruget, men stadig har nettoafregningsfordelen på PSO og nettarif¹.

Selvom el-produktionen altså regnskabsmæssigt skal sælges til det offentlige net og derefter købes tilbage igen, så er det fysiske flow af strømmen aldrig ude på det offentlige net, og det forekommer derfor ganske rimeligt, at der gives rabat på de tariffer, der vedrører brug af dette. Dette er baggrunden for nettoafregningsprincippet.

Dette er alle (Energinet.dk, Energistyrelsen og Energi Danmark) enige om.

Problematik:

Er en nettoforbrugende 100 % biomassefyret el-producent berettiget til pristillæg efter *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)*, samtidig med, at producenten afregnes efter nettoafregningens principper?

¹ Den omtalte producent er i øjeblikket afregnet efter gruppe 5, hvilket betyder at eventuel produktion til nettet foræres som en gratis gave til det lokale netselskab. Hvilket på sigt ikke kan være en holdbar løsning.

Energistyrelsens holdning:

Energinet.dk har, på Energi Danmarks foranledning, spurgt Energistyrelsen og 13. august 2009 fået følgende svar:

Nettoafregningen beregnes på timebasis på grundlag af målt produktion og målt levering af elektricitet til og fra nettet. Når man har valgt nettoafregning, får man derfor kun pristillæg for netto levering til nettet i timen (overskudsproduktionen).

Dette svar er efter Energi Danmarks bedste overbevisning i direkte modstrid med såvel lovtekst, som intentionerne for nettoafregning og VE-tilskud. (De relevante tekster er vedlagt i bilag 1)

Formål og konsekvens:

Formålet med *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)* er: "Øget udbredelse af vedvarende energi m.v."

Hvis producenter ikke er berettiget til at kombinere biomassetilskud og nettoafregning, betyder det i praksis, at de bruger en tilskudsberettiget brændsel uden at modtage tilskud. El-forbrugende producenter har derved ikke noget incitament til at "øge udbredelsen af vedvarende energi". Faktisk kommer tilskuddene fra *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)* til at virke som en tilskyndelse til lastbiltransport, som det vil fremgå af næste afsnit.

Først og fremmest skal man huske på, at baggrunden for brændselsafgifter, CO₂-afgifter og tilskud til VE-produktion, er at VE-produktion ikke prismæssigt er konkurrencedygtig i forhold til ikke-VE-brændsler uden disse tiltag. Med andre ord, uden tilskud og afgiftsfritagelser vil VE-produktion ikke være rentabelt, og dermed ikke en reel produktionsmulighed.

Et eksempel

Virksomhed A er nettoforbruger af elektricitet og har to alternativer 1) virksomheden har mulighed for at afbrænde den biomasse, som er et restprodukt fra virksomhedens primære produktion og derved omdanne den til elektricitet og damp, som er nødvendige inputs i virksomhedens primære produktion. 2) Alternativt kan virksomheden vælge at få lagt naturgas ind og omdanne naturgassen den nødvendige damp og elektricitet, mens biomassen sælges til virksomhed B.

Hvilket af de to alternativer virksomhed A vil vælge afhænger af hvordan tilskud og afgifter fordeles og dermed, hvilket alternativ, der har den bedste økonomi. Det fremgår af bilag 2, at Energistyrelsens tolkning gør, at virksomhed A bør anvende naturgas og sælge deres biomasse, med deraf følgende lasttransport af biomassen, mens Energi Danmarks tolkning siger, at virksomhed A bør anvende biomassen lokalt.

Det fremgår af *Bilag 3: Afgiftsprovenu gennemgang*, er den eneste samfundsmæssige forskel mellem Energistyrelsens tolkning og Energi Danmarks tolkning af *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)*, at biomassen i Energistyrelsens tolkning skal transporteres fra virksomhed A til virksomhed B – det var den lovede argumentation om tilskyndelse til lastbiltransport.

For virksomhederne A og B er der en omfordeling af værdi, som de må afregne indbyrdes igennem prisen på biomassen med fradrag for omkostningerne til transport af biomassen. Mens

Statens afgiftsprovener er det samme ved Energistyrelsens og Energi Danmarks tolkning, når der ses bort det øgede afgiftsprovener, som lastbiltransporten af biomassen vil afstedkomme.

Hvis Energistyrelsen tolkning får lov til at stå ved magt, betyder det, at nettoforbrugende el-producenter, der har både biomasse og et anlæg, der kan anvende det, bør indstille deres biomassebaserede el-produktion. I stedet for bør de sælge deres biomasse til andre – tilskudsberettigede - produktionssteder, med deraf følgende transport og klimabelastning.

Som nævnt i indledningen kan jeg ikke forestille mig, at *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)* og vejledningen for nettoafregning skal tolkes således, at den eneste økonomisk reelle mulighed, for nettoforbrugende biomasse-el-producenter er at lægge om til sort brændsel og sælge deres biomasse til anden side.

Sammenfatning

Der er med dette brev fremført argumentation for, at hverken lovtæst eller administrationspraksis skulle forhindre, at nettoforbrugende biomasseproducenter kan være nettoafregnede el-forbrugere.

Er dette brev ikke fyldestgørende for problematikken, står undertegnede gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Jakob Bendixen

Energi Danmark A/S

JHB@EnergiDanmark.dk

Tel: +45 8742 6722

Kopi sendt til:

Morten Braa Nielsen/Energinet.dk

Holger Christensen/Energistyrelsen

Jesper Lorentzen/Klima- og Energinministeriet

Bilag 1: Love og vejledninger

Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)

Afsnittet omkring tilskud til biomassebaseret el-produktion lyder:

§ 57 a. Denne bestemmelse omhandler elektricitet produceret ved anvendelse af biomasse bortset fra elektricitet, hvortil der ydes pristillæg efter § 57 b.

Stk. 2. For elektricitet som nævnt i stk. 1 ydes der et pristillæg på 15 øre pr. kWh, uanset om elektriciteten fremstilles på anlæg, som alene anvender biomasse, eller på anlæg, hvor biomasse anvendes sammen med andre brændsler.

(§57 b omhandler elværksfinansierede VE-produktionsanlæg, og er derfor uden interesse i denne sammenhæng)

Lovteksten omhandler altså udelukkende **produktion**, der er ikke taget nogen som helst forbehold for forbrug, nettoafregning eller lignende.

Nettoafregning af egenproducenter (el)

Principperne for nettoafregning beskrives i ”Retningslinjer for nettoafregning af egenproducenter” fra 2005. Samtale med Energinet.dk bekræfter, at dette er gældende vejledning og den seneste med godkendelse fra Energistyrelsen.

Retningslinjer for nettoafregning af egenproducenter

(Version 2.0 af 14. februar 2005 – Elkraft-System/Eltra (Godkendt af Energistyrelsen den 27. januar 2005)) (side 5)

1. Afregning af anlæg i gruppe 1

Denne afregningsmodel gælder for egenproducenter, som sælger elektricitet på markedsvilkår, uanset om de modtager pristillæg efter elforsyningslovens § 58 eller ej.

(elforsyningslovens § 58 er hovedparagraf i ”b. Pristillæg m.v. til andre former for miljøvenlig elektricitet”)

Det fremgår heraf, at der ikke er noget nyt eller odiøst i kombinationen af pristillæg og nettoafregning. Da retningslinjerne er skrevet 3 år før *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)*, kan der naturligvis ikke være direkte henvisninger til *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)*, men det fremkommer klart, at der ikke er nogen modstrid mellem at være nettoafregnet og samtidig modtage pristillæg.

Bilag 2: Produktionsomkostninger for hhv. naturgas og biomasse

Virksomhed A's produktion giver en større mængde biomasse som restprodukt. Virksomhed A's produktion kræver en stor mængde damp og el, i afgiftsmæssig forstand er der tale om "tung proces". Spørgsmålet er nu om virksomhed A, 1) selv skal brænde biomassen lokalt på en biokedel med tilknyttet el-producerende damp turbine eller 2) man i stedet for skal anskaffe en naturgasmotor og sælge biomassen til en anden side.

Det antages:

Gaspris: 2,00 DKK/NM³

Biomasse: 144 DKK/MWh

Håndtering er dobbelt så dyrt på biomasse som naturgas hhv: 0,65 øre/kWh og 1,30 øre/kWh

CO₂-kvoter koster: 15 €/ton

	Naturgas motor	Biomasse turbine
Indfyret effekt	100%	100%
Varmeydelse	55%	73%
El-ydelse	38%	9%
Samlet virkninggrad	93%	82%

Til produktion af 1 MWh varme (Naturgasmotor)

Indløb af naturgas	149,6 NM ³ á	-2,000 DKK/NM ³	=	-299,12
Håndtering/motorservice	1818,2 kWh á	-0,065 DKK/MWh	=	-118,18
Tilskud til el-produktion	690,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
Værdi af nettoafregning PSO (12,5-2,3) øre/kWh	690,9 kWh á	0,103 DKK/kWh	=	71,16
Værdi af nettoafregning net og systemtarif	690,9 kWh á	0,068 DKK/kWh	=	46,98
Brændselsafgift	149,6 NM ³ á	- DKK/NM ³	=	0,00
CO ₂ -afgift (20,9 øre/NM ³ - 72,22%) tung proces	149,6 NM ³ á	-0,058 DKK/NM ³	=	-8,68
Salg af biomasse	1369,9 kWh á	0,144 DKK/kWh	=	197,26
CO ₂ -kvote værdi (15 €/ton)	372,4 kg á	-0,112 DKK/kg	=	-41,56
Produktion af 1 MWh-varme				-152,14

Til produktion af 1 MWh varme (Uden biomassetilskud)

Indløb af biomasse	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
Håndtering/turbineservice/afskrivninger	1369,9 kWh á	-0,130 DKK/kWh	=	-178,08
Værdi af nettoafregning PSO (12,5-2,3) øre/kWh	123,3 kWh á	0,103 DKK/kWh	=	12,70
Værdi af nettoafregning net og systemtarif	123,3 kWh á	0,068 DKK/kWh	=	8,38
Brændselsafgift	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
CO ₂ -afgift	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
Salg af biomasse	1369,9 kWh á	- DKK/kWh	=	0,00
CO ₂ -kvote værdi (15 €/ton)	280,6 kg á	- DKK/kg	=	0,00
Produktion af 1 MWh-varme				-157,00

Til produktion af 1 MWh varme (Med biomassetilskud)

Indløb af biomasse	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
Håndtering/turbineservice	1369,9 kWh á	-0,130 DKK/kWh	=	-178,08
Værdi af nettoafregning PSO (12,5-2,3) øre/kWh	123,3 kWh á	0,103 DKK/kWh	=	12,70
Værdi af nettoafregning net og systemtarif	123,3 kWh á	0,068 DKK/kWh	=	8,38
Brændselsafgift	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
CO ₂ -afgift	1369,9 kWh á	- DKK/NM ³	=	0,00
Salg af biomasse	1369,9 kWh á	- DKK/kWh	=	0,00
CO ₂ -kvote værdi (15 €/ton)	280,6 kg á	- DKK/kg	=	0,00
Tilskud til el-produktion (Biomasse)	123,3 kWh á	0,150 DKK/NM ³	=	18,49
Produktion af 1 MWh-varme				-138,51

Bilag 3: Afgiftsproveneru gennemgang

Det fremgår af beregningerne i bilag 2, at tilskuddet til el-produktion i Virksomhed A er afgørende for, om Virksomhed A vil opretholde deres biomassebaserede el-produktion. Det undersøges her, hvad de samfundsmæssige konsekvenser er ved at lade Virksomhed B anvende biomassen fremfor Virksomhed A.

Scenarie 1: Hvis Virksomhed B anvender sort brændsels og skifter til biomasse

Hvis Virksomhed B er sort brændselsproducent, som på grund af tilgængeligheden af Virksomhed As biomasse, vælger at skifte fra sort brændsel til biomasse, kan afgiftsfordelingen ses i figur 1. Det skal her understreges, at denne tabel udelukkende er interessant, hvis det lige netop er tilgængeligheden af biomasse fra Virksomhed A, der er udslagsgivende for, at Virksomhed B skifter til biomasse. Hvis virksomhed B vil anvende biomasse uanset om, det kommer fra Virksomhed A eller fra andre leverandører, er Virksomhed As tilskudsberettigelse irrelevant for Virksomhed B beslutning om anvendelse af biomasse og dermed også irrelevant for denne sammenhæng. Se figur 2 for alternativ.

Hvis dette scenarie anses som sandsynligt vil der, uanset om Energistyrelsens eller Energi Danmarks tolkning er gældende, blive anvendt den samme mængde biomasse og der være det samme afgiftsmæssige proveneru til statskassen, når der ses bort fra afgiftsproveneru lastbiltransporten af biomassen.

FIGUR 1	Energistyrelsens tolkning	Energi Danmarks tolkning
VE-tilskud til virksomhed A	0 %	100 %
"Sort" brændselsafgifter virk. A	0 % - procesenergi	0 % - biomasse
Transport	JA	Ingen
VE-tilskud til virksomhed B	100 %	0 %
"Sort" brændselsafgifter virk. B	0 % - biomasse	0 % - procesenergi
Nettoafregning fra Energinet.dk i virksomhed A	JA	JA
Nettoafregning fra Energinet.dk i virksomhed B	NEJ	NEJ
CO2-kvoter forbrug i virksomhed A	JA	NEJ
CO2-kvoter forbrug i virksomhed B	NEJ	JA
CO2-afgift i virksomhed A	27,88 %	0 %
CO2-afgift i virksomhed B	0 %	27,88 %

Figur 1: Virksomhed A og B er begge industrier med tung proces. Virksomhed A er nettoforbrugende el-producent og har biomassen direkte til rådighed på ved selv el-produktionsanlæg. Virksomhed B ligger på en anden lokalitet og er ikke omfattet af nettoafregning for el-producenter.

Scenarie 2: Hvis Virksomhed B i forvejen er biomassebaseret.

I dette scenarie anvender Virksomhed B biomasse, uanset om Virksomhed A et tilskudsberettiget eller ej. Når Virksomhed B køber biomasse af Virksomhed A, så bliver der anvendt mere biomasse på Virksomhed B, der blot tale om, at en leverandør af biomasse (virksomhed A) substituerer en anden biomasseleverandør.

Hvis dette anses som det mest sandsynlige, vil den samlede anvendelsen af biomasse blive reduceret med hele Virksomhed A biomassemængde – i direkte modstrid til ”Øget udbredelse af vedvarende energi m.v.” som var formålet med *Lov om ændring af lov om elforsyning (LOV nr. 505 af 17/06/2008)*

Statens afgiftsprovenu vil til gengæld stige med 27,88 % CO2 afgiften på naturgas anvendt i virksomhed A (72,22 % af CO2 afgiften refunderes ved anvendelse til tung proces), når der ses bort fra afgiftsprovenuet lastbiltransporten af biomassen.

FIGUR 2	Energistyrelsens tolkning	Energi Danmarks tolkning
VE-tilskud til virksomhed A	0 %	100 %
”Sort” brændselsafgifter virk. A	0 % - (tung proces)	0 % - biomasse
Transport	JA	Ingen
VE-tilskud til virksomhed B	100 %	100 %
”Sort” brændselsafgifter virk. B	0 % - biomasse	0 % - biomasse
Nettoafregning fra Energinet.dk i virksomhed A	JA	JA
Nettoafregning fra Energinet.dk i virksomhed B	NEJ	NEJ
CO2-kvoteforbrug i virksomhed A	JA	NEJ
CO2-kvoteforbrug i virksomhed B	NEJ- biomasse	NEJ- biomasse
CO2-afgift i Virksomhed A	27,88 % (tung proces)	0 %
CO2-afgift i Virksomhed B	0 % - ingen sort brændsel	0 % - biomasse

Figur 2: Virksomhed A og B er begge industrier med tung proces. Virksomhed A er nettoforbrugende el-producent og har biomassen direkte til rådighed på ved selv el-produktionsanlæg. Virksomhed B ligger på en anden lokalitet og er ikke omfattet af nettoafregning for el-producenter, men producerer i forvejen el på biomasse.

Til

Energistyrelsen

Att: Mathilde Øelund Salskov Jensen

Energi Danmark A/S
Åbøve Parkvej 27
8200 Viby
Tlf. +45 87 42 62 62
Fax +45 87 42 62 63
CVR-nr. 17 22 58 99
od@energidanmark.dk
www.energidanmark.dk

Høringssvar:

Ændring af el-, naturgas-, og varmforsyningsloven og en række andre love

Svarfrist fredag den 8. januar 2010 kl. 16

Angående: Lov nr. 1392 af 27. december 2008 om fremme af vedvarende energi – pkt. 9

Tilskud til VE elproduktion i industrien

Det anføres i høringsmaterialet, at man ønsker at præcisere, at pristillæg til vedvarende energikilder kun skal ydes til elektricitet, der leveres til det kollektive elforsyningsnet.

Dette høringssvar påpeger, at denne præcisering vil bringe el-producenter i industrien i en uheldig situation i forhold til det politiske ønske om at fremme udbredelsen af vedvarende energi.

Det er vigtigt at understrege, at når industrivirksomheder fremstiller elektricitet til at dække deres eget el-forbrug (egenproduktion), er der ikke tale om ekstra forbrug eller ekstra produktion, men blot at egenproduktionen fortrænger elektricitet, som de ellers skulle have leveret fra det kollektive net.

Elektricitet, der er frembragt og brugt lokalt, er som udgangspunkt ikke hverken bedre eller dårligere i miljø/klimamæssig forstand end elektricitet, der er leveret fra det kollektive elforsyningsnet. Der bør derfor ikke skelnes mellem "lokal elektricitet" og "kollektiv elektricitet", så længe elektriciteten er fremstillet ved vedvarende energikilder.

Fra høringsmaterialet:

9. I § 55 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»§ 55. Udbetaling af pristillæg og andre ydelser for elektricitet omfattet af §§ 36-50 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser sker på grundlag af måling af elektricitet leveret til det kollektive elforsyningsnet.«

Hvis dette bliver indført, betyder det i praksis, at industrielle el-producenter ikke skal anvende vedvarende energikilder (VE) til fremstilling af elektricitet.

Grundlaget for denne påstand er, at el-producenter i industrien har primært opstillet disse anlæg for at producere elektricitet med henblik på at dække deres eget el-forbrug. Det betyder, at langt størstedelen af den elektricitet, der produceres i industrien bliver brugt lokalt, og således ikke bliver leveret til det kollektive elforsyningsnet.

Hvis tilskud til anvendelse af vedvarende energikilder udelukkende gives for den andel af el-produktionen, som leveres til det kollektive elforsyningsnet, betyder det i praksis, at størstedelen af el-producenterne i industrien er afskåret fra at modtage VE-tilskud for deres VE el-produktion. Dermed fjernes et hvert økonomisk incitament til anvendelse af vedvarende energikilder i industrien til fremstilling af elektricitet. Hvilket er i direkte modstrid med lovens formålsparagraf om at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder.

Det foreslås lovtæksten rettes til følgende:

9. I § 55 indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»§ 55. Udbetaling af pristillæg og andre ydelser for elektricitet omfattet af §§ 36-50 og regler fastsat i medfør af disse bestemmelser sker på grundlag af måling af elektricitet, uanset om elektriciteten er leveret til det kollektive elforsyningsnet.

For elektricitet, som ikke leveres til det kollektive elforsyningsnet (egenproduktion), gives dog kun pristillæg og andre ydelser for den produktion, som fortrænger elektricitet, der ellers skulle leveres fra det kollektive elforsyningsnet.«

Undertegnede har tillige frembragt denne argumentation overfor Energistyrelsen (korrespondancen mellem Energistyrelsen og Energi Danmark er vedlagt som bilag). Energistyrelsen har her haft to modargumenter 1) PSO pariteten 2) Frasigelse af nettoafregning:

- 1) PSO pariteten. El-producenter, som har el-produktion med henblik på at dække deres eget forbrug – det er netop dem, som dette høringssvar handler om – får en rabat på PSO-afgiften for den del af deres el-forbrug, som er egenproduktion (uanset om den er grøn eller ej). Energistyrelsen fremfører, at det virker urimeligt, at en elproducent både kan få nedsat PSO-afgift og opnå tilskud for deres elproduktion. Det er måske korrekt, at det virker urimeligt, men her bør VE-lovens formålsparagraf om at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder komme i første række. Rabatten ved nedsat PSO-afgift er blind overfor om produktionsformen er VE eller ej, og derved giver PSO-rabatten i sig selv intet incitament til VE-produktion. Energistrelsens argumentation kan læses i høringsmaterialet.
- 2) Frasigelse af nettoafregning. Energistyrelsen har klargjort, at egenproducenter af el, frit kan vælge at frasige sig deres nettoafregning, dvs. at de sender hele deres el-produktion ud på det kollektive elforsyningsnet, for derefter omgående at købe den tilbage igen. Konsekvensen af dette er, at de godt nok vil modtage VE-tilskud for deres VE-produktion, men de skal til gengæld også betale afgifter og tariffer til såvel Energinet.dk, som det lokale netselskab. Da omkostningerne til afgifter og tariffer langt overstiger VE-tilskudet, anses dette argument ikke som realistisk.

Energi Danmark er balanceansvarlig og rådgiver for to større industrielle biomasse el-producenter. Hvis lovtæksten ændres til ordlyden i høringsmaterialet, vil Energi Danmark som rådgiver have svært ved at råde de biomassebaserede el-producenter til at opretholde deres VE-produktion. Naturgas eller lignende brændsler bliver meget tillokkende, når VE-produktionen ikke belønnes med VE-tilskud. Dette er absolut ikke et råd Energi Danmark har lyst til at give - derfor dette høringssvar - men det er økonomisk dybt urealistisk på sigt at opretholde biomassebaseret el-produktion uden tilskud.

Undertegnede står gerne til rådighed for uddybelse.

Med venlig hilsen

Jakob H. Bendixen

Analytiker, Cand.Oecon
Energi Danmark A/S
JHB@EnergiDanmark.dk
Tlf: 8742 6722

Energi Danmark A/S
ed@energidanmark.dk

Att. Jacob Bendixen

12. november 2009
J.nr. 2102/1162-0012
Ref. hc
Forsyning og vedvarende energi

Side 1/1

Vedr. pristillæg og nettoafregning

Energistyrelsen har i brev af 23. oktober 2009 meddelt Energi Danmark A/S, at en egenproducent af elektricitet fra et biomassebaseret anlæg efter styrelsens vurdering ikke både kan få nettoafregning og pristillæg for sit egetforbrug af elektricitet i medfør af lovgivningen herom (lov om fremme af vedvarende energi (VE-loven) og elforsyningsloven)

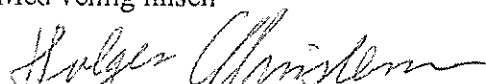
Energi Danmark har den 3. november 2009 anmodet om en uddybning af Energistyrelsens vurdering. I den anledning skal Energistyrelsen bemærke følgende, idet styrelsen i øvrigt henviser til det anførte i brevet af 23. oktober i år:

Det fremgår af henvendelsen, at Energi Danmark antager, at en egenproducent må kunne få både nettoafregning og pristillæg for egetforbruget, når dette ikke udtrykkeligt er afskåret i loven.

Dette er imidlertid efter Energistyrelsens vurdering ikke tilfældet. Pristillæg er en lovreguleret ydelse, som alle elforbrugere ved § 8 i elforsyningsloven bliver pålagt at betale som en offentlig forpligtelse. Det følger af de generelle principper for adgangen til at opkræve beløb til offentlige ydelser af denne karakter, at betalingsforpligtelsens omfang skal være præciseret ved lov. I overensstemmelse hermed fremgår betingelserne for pristillæg og disses størrelse eller beregning af VE-loven eller elforsyningsloven, og det fremgår herunder også af loven, hvorvidt et pristillæg kan kombineres med støtte i medfør af andre bestemmelser (jf. således VE-lovens § 50, stk. 4). Der er ikke bestemmelser i disse love om kombination med nettoafregning, som er en støtte, der ydes til egenproducenter af elektricitet i medfør af § 8 a i elforsyningsloven og regler fastsat i medfør af denne bestemmelse. Dette indebærer, at der ikke er den fornødne hjemmel til en sådan kombination.

På denne baggrund er det hidtil ikke præciseret ved en generel bestemmelse i loven, at pristillæg ikke kan kombineres med nettoafregning for egenproduktion, men dette følger af det anførte ovenfor.

Med venlig hilsen

Holger Christensen

Energistyrelsen
Banetorshave 44
DK-2300 København K

ENERGI
STYRELSEN

Tlf. 33 92 67 00
Fax 33 11 47 43
e-mail: ans@ens.dk
www.ens.dk

Ekspeditionstid:
Mandag-torsdag 9.30-16
Fredag 8.30-15.30
CVR-nr. 59 77 87 14
EAN-nr. 5798000020009

Holger Christensen
Tlf dir 33926463
hc@ens.dk

Energi Danmark A/S
ed@energidanmark.dk

Att. Jacob Bendixen

23. oktober 2009
J.nr. 2102/1162-0012
Ref. hc
Forsyning og vedvarende energi

Side 1/2

Vedr. pristillæg og nettoafregning

Energi Danmark A/S har den 28. september 2009 anmodet om Energistyrelsens vurdering af, hvorvidt Novopan A/S, som er egenproducent af elektricitet fra et biomassefyret anlæg, kan opnå både nettoafregning og pristillæg for sit egetforbrug af elektricitet i medfør af elforsyningslovens bestemmelser.

Energi Danmark henviser til, at der ikke i elforsyningsloven, som ændret ved lov nr. 505 af 7. juni 2008, er bestemmelser, som udelukker, at der opnås både nettoafregning og pristillæg i tilfælde, hvor den biomassebaserede elproduktion medgår til egetforbrug. Selskabet finder, at en sådan ordning vil være i overensstemmelse med lovens formål om at fremme anvendelsen af vedvarende energikilder. Endvidere anføres, at virksomhedens elproduktion ved biomasse ikke vil være rentabel uden pristillæg.

Novopan A/S anvender egenproduktionen helt eller overvejende til virksomhedens egetforbrug og får nettoafregning for dette egetforbrug. I det omfang der leveres elektricitet til elforsyningsnettet, betaler Energinet.dk pristillæg herfor.

Energistyrelsen bemærker indledningsvis, at bestemmelserne om pristillæg til VE-elektricitet, herunder ændringerne ved lov nr. 505 af 7. juni 2008, nu - med redaktionelle ændringer - fremgår af kapitel 6 i lov om fremme af vedvarende energi.

Energistyrelsen kan ikke tilslutte sig Energi Danmarks vurdering af bestemmelserne.

Der er ikke holdepunkt i lovgivningen for, at der både kan opnås nettoafregning og pristillæg for egetforbruget af elektricitet. En adgang hertil vil forudsætte en klar lovhjemmel, hvilket ikke er tilfældet. Det forudsættes tillige ved bestemmelserne om pristillæg til miljøvenlig elproduktion, at disse pristillæg alene ydes for elektricitet leveret til det kollektive elforsyningsnet.

Det aktuelle niveau for pristillæg til biomasseproduceret elektricitet er fastlagt ved den energipolitiske aftale af 21. februar 2008, som danner baggrunden for lov 505 af 7. juni 2008. Der er ikke i denne aftale eller tidligere energipolitiske aftaler nogen tilkendegivelse om, at der kan ydes nettoafregning og pristillæg i kombination som nævnt af Energi Danmark.

Energistyrelsen
Arstallegade 44
1256 København K

TF 33 93 67 00
FAX 33 11 47 43
E-mail: ens@ens.dk
www.ens.dk

Ekspeditionstid:
Mandag-torsdag 8.30-16
Fredag 8.30-15.30
CVR-nr. 59 77 87 14
FAR-nr. 5798000020009

Holger Christensen
Tlf dir 33926763
hc@ens.dk

På ovenstående baggrund vurderer Energistyrelsen, at en imødekommelse af Energi Danmarks forslag i givet fald ville kræve en lovændring, hvilket forudsætter enighed herom mellem partierne bag aftalen af 21. februar 2008.

Med venlig hilsen

Holger Christensen

Helen Falster

Fra: Tina Solem [ts@frr.dk]
Sendt: 7. januar 2010 10:28
Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: Høring vedr. forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning etc.
Vedhæftede filer: Lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning mv.pdf
docId: http://ensiis/ensj09/DOK104962
SJ: -1

Att.: Fuldmægtig Mathilde Øelund Salskov Jensen

Vi sender hermed FRR's høringsvar.

Med venlig hilsen

Tina Solem

sekretær

Registrerede Revisorer FRR

Telefon 3634 4422

Fax 3634 4444

Direkte 3634 4458

E-mail ts@frr.dk

Internet www.frr.dk

(Se vedlagte fil: Lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning mv.pdf)

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Att.: Fuldmægtig Mathilde Øelund Salskov Jensen

7. januar 2010

Pr. e-mail: ens@ens.dk, msj@ens.dk

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet.dk, lov om fremme af vedvarende energi samt ophævelse af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v.

Tak for muligheden for at kommentere lovforslaget.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Michael Rugaard
erhvervspolitisk direktør

Helen Falster

Fra: Lone Skovgaard Jensen [lsj@kto.dk]
Sendt: 6. januar 2010 11:24
Til: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Cc: Lone Skovgaard Jensen
Emne: Høringssvar over forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love
Vedhæftede filer: 1702.133.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK104966>
SJ: -1

Til Energistyrelsen,

Vedlagt fremsendes KTO's høringssvar.

<<1702.133.pdf>>

Med venlig hilsen

f. Henrik Højrup Hansen

Lone Skovgaard Jensen

KTO

Løngangstræde 25, 1.

1468 København K

T 3347 0628

E lsj@kto.dk

Hvis det ikke er muligt at åbne vedhæftede filer, kan det skyldes, at vi benytter Office 2007, installer venligst via dette link og du vil kunne læse filen: <http://www.microsoft.com/downloads/details.aspx?familyid=941b3470-3ae9-4aee-8f43-c6bb74cd1466&di>

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1
1168 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk

Energistyrelsen

msj@ens.dk

Sagsnr.: 1702.132

HH/l sj

Direkte tlf.nr.: 3347 0624

6. januar 2010

**Vedr.: Høringssvar over udkast til ændrings af el- og naturgasforsyningslovene
samt en række andre love**

KTO har ved e-mail af 11. december 2009 modtaget udkast til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love i høring.

KTO vurderer, at lovændringen ikke har betydning for ansatte i kommuner og regioner og har derfor ikke bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Henrik Højrup Hansen

Helen Falster

Fra: Preben Boock [pb@FRINET.dk]

Sendt: 5. januar 2010 15:20

Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen

Emne: Høringssvar vedr. til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love.

docId: <http://ensis/ensj09/DOK104968>

SJ: -1

Energistyrelsen

Efter at have indhentet kommenteringer fra FRI's medlemmer har FRI følgende kommentarer til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love.

FRI finder det vigtigt at der gennemføres ændringer af el- og naturgasforsyningslovene for at sikre en fremtidig god mulighed for *strategisk energiplanlægning*.

Dette medfører at:

- Varmeforsyningsloven bør styrkes med henblik på at sikre en samfundsøkonomisk optimal udvikling i en strategisk energiplanlægning af energisektoren hvor man ser på fjernvarme, fjernkøling, el og bygninger som en helhed
- Det ville være naturligt at benytte denne lejlighed til at stramme op, eksempelvis ved at lade køling indgå i varmforsyningsloven på lige fod med opvarmning men med adskilte priser
- Det specielt haster med tiltag, idet de nuværende reglerne for bygningers energirammeberegning og for design krav til varme- og køleanlæg ikke lever op til EU direktiverne og kommunernes planlægning efter varmforsyningsloven.

Der er to særligt væsentlige problemer i dagens praktiske administration efter varmforsyningsloven:

- Det ene problem er, at man tillader, at bygningsreglementet undergraver kommunernes lokale planlægning iht. varmforsyningsloven og EU direktiverne
- Det andet problem er, at køling (på trods af lov om kommunal fjernkøling) endnu ikke indgår som en kollektiv opvarmningsform på samme niveau som opvarmning. Problemet er, at kommunerne ikke får mulighed for at garantere for de nødvendige lån til den kommunale infrastruktur, som et fjernkølesystem.

FRI deltager gerne i en dialog om de praktiske erfaringer med den manglende samordning af energi- og byggeslovgivningen samt FRI kan peger på nogle af de mangler og svagheder, der er i loven i dag i forhold til de krav til helhedsløsninger, som er nedfældet i de vigtigste EU direktiver på området.

FRI har ingen yderligere kommentarer.

I øvrigt finder FRI at det er en ultra kort frist og så hen over klimakonferencen og juleferien.

Venlig hilsen

Preben Boock

Chefkonsulent

20-01-2010

Helen Falster

Fra: Mitzi Gustavsén [mg@co-industri.dk]

Sendt: 17. december 2009 09:51

Til: Energistyrelsens officielle postkasse; Mathilde Øelund Salskov Jensen

Emne: Høring - forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love

docId: <http://ensis/ensj09/DOK99857>

SJ: -1

CO-industri skal hermed meddele at vi ingen bemærkninger har til nævnte høring.

Med venlig hilsen

Mitzi Gustavsén
Co-industri
Tlf. direkte 3363 8036
e-mail: mg@co-industri.dk

Helen Falster

Fra: Morten Pedersen (KS) [mpe@ks.dk]
Sendt: 15. december 2009 13:12
Til: Renée van Naerssen
Cc: Kamma Eilschou Holm Jonassen (KS)
Emne: Energitilsynets høringssvar til forslag til ændring af varmforsyningsloven
Vedhæftede filer: Energitilsynets-høringssvar.doc
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK98899>
SJ: -1

<<Energitilsynets-høringssvar.doc>>

Til Renée van Naerssen

Efter aftale med Kamma Eilschou Holm Jonassen fremsendes hermed Energitilsynets høringsvar til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Morten Pedersen

Student

Sekretariat for Energitilsynet/ Konkurrencestyrelsen

Nyropsgade 30

1780 København V

Tlf. +45 7226 8000

Fax. +45 3332 6144

Dir. tlf. +45 7226 8029

E-mail: mpe@ks.dk

Høring over udkast til forslag til ændring af Varmeforsyningsloven.

Energistyrelsen har i brev af 23. november 2009 anmodet om Energitilsynets evt. bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

Indledningsvis ønsker Energitilsynet at takke for det fremsendte udkast. I den forbindelse skal Energitilsynet tilføje nogle bemærkninger til ændringsforslaget.

Bemærkningerne vedrører:

1. Afgrænsning af Energitilsynets hjemmel
2. De økonomiske og administrative konsekvenser for Energitilsynet

1. *Afgrænsning af Energitilsynets hjemmel.*

Energitilsynet bemærker, at Energitilsynets beføjelser er afgrænset til koncernforbundne virksomheder. Energitilsynet finder, at Energitilsynets beføjelser bør inkludere *"selskaber, som varetager væsentlige eller alle opgaver for virksomheder, som er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, og hvor der mellem disse selskaber og virksomheder ikke eksisterer eller kan eksistere - et naturligt forretningsmæssigt modsætningsforhold mellem uafhængige parter"*.

Baggrunden for Energitilsynets indstilling er, at det interessesammenfald, der kan være blandt koncerninterne selskaber også kan bestå mellem to selskaber, der ikke er koncernforbundne, men hvor der indbyrdes består et andet form for afhængighedsforhold f.eks. fordi det ene selskab leverer en meget stor ydelse til det andet selskab. Den situation vil ikke være omfattet af Energitilsynets beføjelser, hvis lovforslaget vedtages i den foreliggende form.

2. *De økonomiske og administrative konsekvenser for Energitilsynet.*

Energitilsynet gør opmærksom på, at de nye beføjelser efter Energitilsynets vurdering vil medføre en øget administrativ byrde for Energitilsynet skønnet til 2 årsværk som følge af, at regnskabsundersøgelser fremadrettet vil blive yderligere komplicerede. Det er derfor afgørende for, at de nye beføjelser kan løftes effektivt, at Energitilsynets ramme med henvisning til denne lovændring øges med 2 årsværk, svarende til ca. 1,6 mio. kr. om året. Energitilsynets omkostninger til varetagelsen af tilsynet på varmeområdet finansieres ved et gebyr på varmeprisen.

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K.

Paul Bergsøes Vej 6
2600 Glostrup
Telefon 4343 6000
Telefax 4343 2103
teknig@teknig.dk
www.teknig.dk

30. november 2008

**Deres j.nr. 2301/1199-0044 – Høringsbrev om ændring af
varmeforsyningsloven**

Ref CJA
nly@teknig.dk
Dir 7741 1551

Tak for Deres brev af den 23. november 2009.

TEKNIQ har ingen bemærkninger til ovenstående høring.

kry

Med venlig hilsen

Side 1

Christian Jarby
Afdelingschef

Helen Falster

Fra: Elise S. Hansen [ESH@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]
Sendt: 14. december 2009 09:08
Til: Mathilde Øelund Salskov Jensen
Emne: SV:
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK99870>
SJ: -1

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 11. december 2009 vedrørende Forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Elise S. Hansen
Chefsekretær

Fra: Mathilde Øelund Salskov Jensen [mailto:msj@ENS.DK]
Sendt: 11. december 2009 14:50
Emne:

Til høringsparter

Hermed fremsendes forslag til ændring af el- og naturgasforsyningslovene samt en række andre love. Derudover fremsendes høringsbrev samt høringsliste.

Hørings svar bedes fremsendt senest fredag den 8. januar 2010 klokken 16.00.

Med venlig hilsen

Mathilde Øelund Salskov Jensen
Fuldmægtig

Energiforsyning
Direkte tlf.: 3392 7604
E-post: msj@ens.dk

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44, 1256 København K
Tlf: 33926700, e-post: ens@ens.dk, hjemmeside: www.ens.dk

Helen Falster

Fra: Laura Nyhuus Hansen [lnh@danskerhverv.dk]
Sendt: 8. december 2009 09:17
Til: Renée van Naerssen
Cc: Helle Houth
Emne: VS: Høring forslag til ændring af varmeforsyningsloven (Udvidelse Energitilsynets beføjelser)
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK98124>
SJ: -1

Kære Rene van Naerssen

Tak for lejligheden til at afgive høringssvar på fremsendte forslag.
 For god ordensskyld skal nævnes, at Dansk Erhverv ikke har nogen kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen

Laura Nyhuus Hansen
 Politisk konsulent

MOBIL: +45 2256 8385
 DIREKTE: +45 3374 6529
 LNH@DANSKERHVERV.DK

**DANSK
 ERHVERV**

Dansk Erhverv er erhvervsorganisation og arbejdsgiverforening for fremtidens erhverv. Vi repræsenterer 20.000 virksomheder og 100 brancheorganisationer inden for handel, rådgivning, oplevelse, transport og service.

DANSK ERHVERV
 BØRSEN
 DK-1217 KØBENHAVN K
 WWW.DANSKERHVERV.DK

T. +45 3374 6000
 F. —
 —
 INFO@DANSKERHVERV.DK

Fra: Renée van Naerssen [mailto:rvn@ENS.DK]
Sendt: 23. november 2009 13:57
Sendt til: hoeringsager@danskerhverv.dk
Samtale: Høring forslag til ændring af varmeforsyningsloven (Udvidelse Energitilsynets beføjelser) - FRIST den 4. december 2009 kl. 12.
Emne: Høring forslag til ændring af varmeforsyningsloven (Udvidelse Energitilsynets beføjelser) - FRIST den 4. december 2009 kl. 12.

Til samtlige organisationer og virksomheder,

Vedhæftet fremsendes forslag til ændring af varmeforsyningsloven med henblik på udvidelse af Energitilsynets beføjelser.

For tilbagemelding på høringen og evt. spørgsmål I har vedr. lovforslaget må I gerne henvende

jer til mig, på tlf. 33 92 68 41 eller e-mail rvn@ens.dk.

Venligst vær opmærksom på fristen for indsendelse af høringssvar: **den 7. december 2009, kl. 12.**

Med venlig hilsen,

Renée van Naerssen

Fuldmægtig

Energiforsyning
Direkte tlf.: 3392 6841
E-post: rvn@ens.dk

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44, 1256 København K
Tlf: 33926700, e-post: ens@ens.dk, hjemmeside: www.ens.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.comendo.dk> og indeholder ikke virus!

Helen Falster

Fra: Birthe Rytter Hansen [BRH@kl.dk]
Sendt: 8. december 2009 09:14
Til: Renée van Naerssen
Emne: SV: Høring ændring af varmforsyningsloven - afklaring høringsfrist: FRIST den 7. december 2009 kl. 12.
Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK98123>
SJ: -1

Kære Renée

KL har ingen kommentarer til fremsendte høring.

mvh Birthe

Fra: Renée van Naerssen [mailto:rvn@ENS.DK]
Sendt: 23. november 2009 15:39
Emne: Høring ændring af varmforsyningsloven - afklaring høringsfrist: FRIST den 7. december 2009 kl. 12.

Til samtlige organisationer og virksomheder,

Af høringsmailens emne-overskrift fremgik det, at fristen for at sende høringssvarene ind er den 4. december 2009. Dette er ikke korrekt. Fristen for at aflevere høringssvar er den 7. december 2009, som det fremgår af mailteksten og høringsbrevet.

Med venlig hilsen,

Renée van Naerssen
Fuldmægtig

Energiforsyning
Direkte tlf.: 3392 6841
E-post: rvn@ens.dk

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44, 1256 København K
Tlf: 33926700, e-post: ens@ens.dk, hjemmeside: www.ens.dk

Helen Falster

Fra: Marianne Munch Jensen [mmu@affalddanmark.dk]
Sendt: 7. december 2009 13:18
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Renée van Naerssen; Nana Winkler; niebu@dongenergy.dk; 'Hans Jørgen Stephansen (HJS) (E-mail) ' (E-mail); Henrik Skovhaug (E-mail); jl@dsvm.dk; Karsten Kronborg; knb@dsvm.dk; rh@stenamiljo.dk; niehy@dongenergy.dk; Pernille Swain; pro@amfor.dk; sh@stena-jern-metal.dk; Susanne Thor; vestfor@vestfor.dk
Emne: Høringssvar fra affald danmark
Vedhæftede filer: 02 ADhøringssvar til Est 7dec2009.doc
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK98976>
SJ: -1

Til: Energistyrelsen

Vedlagte fil indeholder *affald danmarks* høringssvar i forbindelse med høringen over ændringen af varmforsyningsloven (Udvidelse af Energitilsynets beføjelser).

Med venlig hilsen

Marianne Munch Jensen

Dir 32 64 61 03

Mobil 51 51 98 74

E-mail mmu@affalddanmark.dk

affald danmark

Vodroffsvej 59, 1. sal

1900 Frederiksberg C

T 32 96 04 30

F 32 96 04 31

E ad@affalddanmark.dk

W www.affalddanmark.dk

7. december 2009
mmu/J.nr. 08.10.0004-01

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
[dette brev sendes alene elektronisk til adressen ens@ens.dk, med kopi til
rvn@ens.dk]

affald danmark

AffaldVarme Århus
Amagerforbrænding
DONG Energy
Waste to Energy
DSV Miljø
Marius Pedersen
Renoflex-Gruppen
Reno-Nord
Stena Metall
Vestforbrænding

Ændring af varmforsyningsloven – udvidelse af Energitilsynets beføjelser

Energistyrelsen har fremsendt et udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning i høring. *affald danmark* takker for modtagelsen.

Forslagets indhold

Lovforslaget vedrører varmforsyningslovens bestemmelser om Energitilsynets mulighed for at indhente eller få adgang til oplysninger, primært til brug for tilsyn med lovens bestemmelser.

Energitilsynets nuværende beføjelse til at få adgang til oplysninger under besøg i virksomhedens (altså virksomheder som ejer anlæg omfattet af varmforsyningsloven) lokaler om varmeprisernes fastsættelse, jf. varmforsyningslovens § 23 a, stk. 1, samt beføjelse til at indhente oplysninger hos virksomheden om varmeprisernes fastsættelse, jf. § 23 b, stk. 5, *udvides* til også at gælde virksomhedens koncernforbundne virksomheder, såfremt der har været transaktioner mellem virksomhederne.

Energitilsynets nuværende beføjelse til at kræve eksisterende oplysninger *suppleres* med en beføjelse til at kunne kræve udarbejdelsen af oplysninger i en bestemt form, jf. § 23 b, stk. 6.

affald danmarks kommentarer

Energitilsynet skal kunne sikre sig de nødvendige oplysninger til - efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4 - at kunne vurdere om varmepriserne er rimelige eller i overensstemmelse med loven. Dette kræver bl.a., at omkostningsniveauet på indkøbte ydelser kan vurderes.

affald danmark anerkender behovet for og rimeligheden i, at Energitilsynets adgang til oplysninger er ens - i effektmæssig henseende - uanset virksomhedens organisering.

Spørgsmålet er, om der er andre organiseringsformer, som på samme måde gør det svært at foretage vurderingen? I så fald bør udvidelsen jo også omfatte disse.

Vi er overordnet set af den opfattelse, at Energitilsynet allerede er udstyret med adgang til oplysninger om indkøbte ydelsers omkostningsniveau, og at en sammenligning med ydelsernes markedspris derfor kan foretages, hvilket synes at være tilstrækkeligt til at kunne udfylde tilsynsforpligtelsen. Vi skal dog ikke kunne udelukke, at der ikke undtagelsesvis kan være situationer, hvor behovet for oplysninger rækker videre.

Energitilsynet har foreslået, at § 23 a, stk. 1, og § 23 b, stk. 5, skal udvides til at gælde alle virksomheder, som kan udøve bestemmende eller betydelig indflydelse på den virksomhed, der er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser. I lovbetragtningerne nævnes det, at Energistyrelsen af hensyn til retssikkerheden og proportionalitetsprincippet har begrænset udvidelsen til de koncernforbundne virksomheder – og altså ikke har fuldt Energitilsynets forslag. Vi har umiddelbart forstå-

affald danmark
Vodroffsvej 59, 1.
1900 Frederiksberg C

T 32 96 04 30
F 32 96 04 31
E ad@affalddanmark.dk
W www.affalddanmark.dk

else herfor, da det er vigtigt at kunne lave afgrænsningen af omfattede virksomheder præcist. Vi mener dog, at hensynet til at regulere ens uanset organiseringen bør veje tungere.

Den anden afgrænsning der ligger i Energitilsynets forslag, og som indebærer, at virksomheden samtidig skal varetage væsentlige eller alle opgaver for den virksomhed, der er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser, ses ikke at være medtaget i udkastet. Vi skal opfordre til, at Energistyrelsen revurderer dette, idet dette bør være det primære aspekt ved vurderingen af nødvendigheden af bemyndigelsen.

Samtidig er vi glade for, at det i lovbemærkningerne specifikt nævnes, at der ikke i øvrigt er påtænkt nogen realitetsændring af bestemmelserne, og at udøvelsen af beføjelserne sker inden for grænserne af retssikkerhedsloven, hvilket bl.a. medfører, at beføjelserne skal udøves proportionelt.

Det skal i øvrigt bemærkes, at eksemplet [”I tilfælde hvor der opstår mistanke om, at en transaktion med en virksomhed, der er koncernforbunden med et varmforsyningsanlæg, ikke er indgået på normale markedsvilkår, er Energitilsynet forpligtet til at undersøge dette.”] i afsnit 4, Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommuner, i lovbemærkningerne er et uheldigt valg. Adgangen til kontrolbesøg på baggrund af mistanke om et strafbart forhold, skal behandles efter retsplejelovens bestemmelser om ransagning og ikke § 23 a, stk. 1, i varmforsyningsloven, hvilket nævnelser i dette lovforslag helst ikke skal så tvivl om.

Det er oplagt, at Energitilsynet finder det hensigtsmæssigt at kunne pålægge virksomhederne at udarbejde oplysninger i den form, Energitilsynet har brug for. Også her er henvisningen til proportionalitetsprincippet vigtig. Vi opfordrer Energitilsynet til at have stor fokus på dette, således at bemyndigelsen ikke giver anledning til voldsomme administrative konsekvenser for de berørte virksomheder.

Det er i øvrigt lidt uklart, hvordan relationen mellem § 23 b, stk. 6, og den eksisterende § 23 b, stk. 4 er? Hvornår vil man pålægge virksomhederne at omdanne eller bearbejde eksisterende oplysninger efter stk. 6, og hvornår vil man bede en ekstern, uvildig sagkyndig herom efter stk. 4? Hvis eksisterende oplysninger kan bearbejdes tilstrækkeligt af en ekstern sagkyndig, vil man således ikke kunne argumentere for, at denne mindre indgribende foranstaltning skal anvendes?

Med venlig hilsen

Marianne Munch Jensen

Helen Falster

Fra: Martin Salamon [MSA@fbr.dk]
Sendt: 7. december 2009 12:06
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Renée van Naerssen; Pia Saxild
Emne: Høring forslag til ændring af varmforsyningsloven (Udvidelse Energitilsynets beføjelser)
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK96736>
SJ: -1

I sektorer med ringe eller ingen konkurrence, som f.eks. energiforsyning, er en velfungerende tilsynsmyndighed med tilstrækkelige beføjelser og ressourcer en tvingende nødvendighed for at forbrugernes interesser kan varetages tilfredsstillende.

Forbrugerrådet støtter derfor de fremlagte forslag til forbedring af Energitilsynets muligheder for at udføre effektivt tilsyn.

Med venlig hilsen

Martin Salamon
Økonom / Senior Economic Adviser
Forbrugerrådet
Tlf. direkte: +45 7741 7729
Mobil: +45 4194 7905
E-mail: msa@fbr.dk

TÆNK FORBRUGERRÅDET
Danish Consumer Council
Fiolstræde 17, Postboks 2188, 1017 København K, Danmark

Forbrugerrådet er en uafhængig interesseorganisation, der varetager alle forbrugeres interesser over for erhvervslivet og myndighederne. Forbrugerrådet udgiver TÆNK, Danmarks uafhængige forbrugermagasin. Se mere på www.fbr.dk og www.taenk.dk.

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Kopi er tilsendt: Renée van Naerssen

7. december 2008

Ændring af varmforsyningsloven

RenoSam takker for modtagelse af udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning (Udvidelse af Energitilsynets beføjelser). Med forbehold for politisk behandling i RenoSams bestyrelse har sekretariatet følgende bemærkninger.

RenoSam kan tilslutte sig ændringen af varmforsyningsloven, således at Energitilsynet kan få de nødvendige oplysninger til at foretage en vurdering af, om priserne er rimelige eller i overensstemmelse med loven, uanset hvordan en virksomhed er organiseret.

Vi ønsker samtidig at pege på, at dedikerede forbrændingsanlæg allerede i dag er underlagt en tæt prisregulering via bestemmelser i miljøbeskyttelseslovgivningen, varmforsyningsloven og elforsyningsloven.

Hvis Energitilsynet vurderer at der er behov for at forbrændingsanlæggene udarbejder oplysninger til Energitilsynet i en ny form, vil RenoSam foreslå, at der indledningsvis etableres en dialog mellem anlæggene og tilsynet. På den måde kan der skabes det bedst mulige beslutningsgrundlag for eventuelle ændringer i gældende regler om fastsættelse af affaldsvarmepriser, anmeldelse af varmepriser og kalkulationer af varmepriser på grundlag af årsregnskabet.

Et yderligere formål kunne desuden være at arbejde for at opnå administrative forenklinger, blandt andet ved en større grad af elektronisk datakommunikation og ved øget brug af allerede eksisterende databaser for fx oplysninger om energiproduktion.

RenoSam bistår gerne Energistyrelsen eller Energitilsynet med yderligere oplysninger i relation til affaldsforbrændingssektoren.

Venlig hilsen
RenoSam

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jacob H. Simonsen".

Jacob H. Simonsen

RenoSam
Vesterbrogade 24, 2. tv.
1620 København V
Telefon 4675 6661
renosam@renosam.dk
www.renosam.dk

CVR 1326 1679

Helen Falster

Fra: Inge Laustsen [ila@danskenergi.dk]
Sendt: 7. december 2009 11:41
Til: Renée van Naerssen; Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Jesper Koch; Lars Bjørn Larsen
Emne: Høringssvar om ændring af Varmeforsyningsloven
Vedhæftede filer: Høringssvar om ændring af Varmeforsyningsloven.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK96731>
SJ: -1

Kære Renee van Naerssen

Vedlagt sendes Dansk Energis høringssvar om ændring af Varmeforsyningsloven.

Med venlig hilsen

Inge Laustsen
Sekretær
+45 35 300 423

-
Dansk Energi
Rosenørns Alle 9
1970 Frederiksberg C
+45 35 300 400

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Renée van Naerssen

rvn@ens.dk; ens@ens.dk

Rosenørns Allé 9
DK 1970 Frederiksberg C
Tlf: 35 300 400
Fax: 35 300 401
e-mail: de@danskeenergi.dk
www.danskeenergi.dk

Dok. ansvarlig: JKO
Sekretær: ILA
Sagsnr: 99/598
Doknr: 72

07-12-2009

Høringssvar om ændring af Varmeforsyningsloven

Dansk Energi takker for modtagelsen af udkast til ændring Varmeforsyningsloven.

Reguleringen af den kollektive varmforsyning har historisk været præget af en tæt central styring. Gennem de senere år er der dog blødt lidt op på dette. De foreslåede ændringer til Varmeforsyningsloven bryder med denne ellers gode kurs og trækker i den forkerte retning tilbage til mere central styring. Det er uheldigt i lyset af, at den kollektive varmforsyning er tæt forbundet med aktører på det kommercielle marked. Varmeforsyningsloven kan således, hvis den fortolkes uhensigtsmæssigt, kunne føre til, at elsektoren ikke får det tilstrækkelige incitament til at investere i de mest miljøvenlige teknologier til varmforsyning. Fx vil der være risiko for, at omstillingen til mere biogas og ikke mindst biomassebaseret kraftvarme ikke vil finde sted i tempo og omfang, så Danmarks VE-forpligtelse på 30 % VE i 2020 kan indfries. En mere central regulering vil derfor i sin yderste konsekvens kunne føre til en mindre miljøvenlig forsyning og mindre kraftvarmforsyning. Dette vil være i direkte modstrid med lovens formålsparagraf.

Det overordnede mål med varmforsyningsloven er at sikre en konkurrencedygtig, sikker og miljøvenlig forsyning. Målet er også at sørge for en passende beskyttelse af de monopoludsatte varmebrugere i de kollektive forsyningssystemer.

Efter vores opfattelse må det betyde, at varmforsyningsloven bør gøres mere smidig og ikke det modsatte. For eksempel bør loven sikre, at parterne på henholdsvis produktionssiden og varmesiden får friere vilkår til at forhandle betingelser for og priser på varmeleverancen.

Vi kan konstatere, at lovforslaget har til formål at sikre, at prisdannelsen i koncernforbundne virksomheder sker på markedsvilkår og at der ikke sker krydssubsidiering. Det er naturligvis et godt mål. Vi kan imidlertid ikke se rationalet bag forudsætningen om, at Energitilsynet lettere skulle kunne vurdere en omkostning i forhold til en given ydelse, når den kommer fra en uafhængig tilbudsgiver i forhold til at samme ydelse ville blive skaffet internt via en koncerntaftale. Hvis virksomheden internt i koncernen blot sælger ydelsen til markedspris, bør dette for Energitilsynet være en tilstrækkelig information til at sikre den rette pris.

Det er vores opfattelse, at Energitilsynet allerede med de nuværende bestemmelser i Varmeforsyningsloven kan undersøge priser og ydelser i de relevante markeder. Vi mener derfor, at Varmeforsyningslovens § 23 b giver de tilstrækkelige muligheder.

Den danske fjernvarmesektor har en særlig struktur med overvejende kommunalt ejede og andelsejede virksomheder. Der er kun få koncernorganiserede virksomheder. Lovforslaget vil betyde, at koncernorganiserede virksomheder får yderligere byrder, idet disse virksomheder vil blive tvunget til at udarbejde materiale, som ikke eksisterer på forhånd, eller som det kan være vanskeligt eller kostbart at fremskaffe. I sin yderste konsekvens kan de nævnte virksomheder blive pålagt at fremskaffe alt økonomisk materiale for hele koncernen. Det virker ikke rimeligt.

Det rejser også to problemstillinger. Dels vil der blive stillet skrappe og mere bebyrdende vilkår for de store etablerede energivirksomheder i Danmark, dels vil udenlandske, koncernforbundne virksomheder få sværere ved at drive energiselskab i Danmark. I stedet for at introducere disse mere bebyrdende vilkår for visse energiselskaber, kunne det foreslås at anvende de samme retningslinjer og procedurer i de koncernforbundne energivirksomheder, som anvendes i forhold til kommunalt ejede selskaber. Kommunalt ejede selskaber kan på mange måder sammenlignes med koncernforbundne virksomheder. Lovforslaget bør derfor hellere præcisere hvilke oplysninger, der skal stilles til rådighed, og i hvilken form. Endelig skal vi foreslå, at drage nytte af skattelovgivningens principper for krav til dokumentation med det formål at sikre færrest administrative byrder for energiselskaberne.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Jesper Koch

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Energistyrelsen
Att.: Fuldmægtig Renée Van Naerssen
Amaliegade 44
1256 København K

E-mail: ens@ens.dk
c.c. rev@ens.dk

7. december 2009
ssa (X:\Faglig\HORSVAR\2009\H188-09.doc)

Høring af udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning (Udvidelse af Energitilsynets beføjelser) H188-09

Energistyrelsen har ved e-mail af 23. november 2009 fremsendt ovennævnte høringssag med anmodning om bemærkninger.

FSRs arbejdsgruppe vedr. forsyningsvirksomhed samt sekretariat har gennemgået høringmaterialet med henblik på kommentering af revisions- og regnskabsmæssige forhold.

Der er for nærværende ingen bemærkninger til det fremsendte.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed herfor.

Med venlig hilsen

Ole Rimmen
Formand for Arbejdsgruppen
vedr. forsyningsvirksomhed

Sara Sayk
Fagkonsulent
Faglig Interessevaretagelse, FSR

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
ens@ens.dk
rvn@ens.dk

DONG Energy A/S
Kraftværksvej 53
7000 Fredericia

Tlf 99 55 11 11
Fax 75 56 44 77

www.dongenergy.dk
Cvr-nr. 36 21 37 28

DONG Energy hørings svar vedrørende ændring af varmforsyningsloven - udvidelse af Energitilsynets beføjelser

7. december 2009

DONG Energy takker for muligheden for at kommentere udkastet til ændring af Varmeforsyningsloven som indebærer en udvidelse af Energitilsynets beføjelser.

Vores ref. JONST
Dok. ansvarlig JONST

jonst@dongenergy.dk
Tlf 99 55 20 45

Kommunale selskaber

Forslaget har stor fokus på at udvide Energitilsynets mulighed for uden retskendelse af få adgang til koncernforbundne selskabers interne oplysninger med det formål at efterprøve om varmforsyningsloven er overholdt. Derimod er der ikke helt samme fokus på kommunale anlæg og varmeselskaber. For at sikre et ensartet tilsynsregime bør stramningerne af Varmeforsyningsloven også indeholde nødvendige og tilstrækkelige justeringer som omfatter alle væsentlige aktører på varmemarkedet, hvor interessemodsætning ikke simpelt kan antages – det gælder også kommunale selskaber. Som minimum bør dette hensyn afspejles i bemærkningerne til lovforslaget.

Proportionalitet

Udkastet til ændringer af varmforsyningsloven indebærer mulighed for at bruge vidtgående beføjelser til at få adgang til kommercielle virksomheders lokaler og forretningsfølsomme oplysninger. Det er derfor særdeles vigtigt, at en sådan beføjelse anvendes proportionalt af myndighederne. Klima- og energiministeren bør overveje, om der kan etableres et mindre vidtgående skridt forud for en "fuld efterforskning" som i yderste konsekvens kan betyde, at Energitilsynet kan møde op uden en retskendelse for at få adgang til en lang række oplysninger, hvoraf det kan være vanskeligt kun at indsamle de oplysninger, der er nødvendige til at foretage en kontrol af Varmeforsyningslovens overholdelse.

Nye administrative byrder

Inden for skattelovgivningen gælder bestemmelser for dokumentation vedrørende koncerninterne transaktioner i form af oversigtsskemaer. Det anbefales, at Klima- og energiministeriet sikrer, at ændringer af

varmeforsyningsloven på dette punkt undgår at skabe en administrativ dobbeltbelastning for virksomhederne.

Vores ref. JONST

Med venlig hilsen
DONG Energy

Jonny Trapp Steffensen
Konsulent

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Sendt til: ens@ens.dk
med kopi til: rvn@ens.dk

4. december 2009

**Vedrørende høring over udkast til forslag til ændring af lov om varme-
forsyning (Udvidelse af Energistyrelsens beføjelser)**

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

Ved e-post af 23. november 2009 har Energistyrelsen sendt ovenstående lov-
forslag i høring hos Datatilsynet.

CVR-nr. 11-88-37-29

Datatilsynet har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast.

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

Kopi af dette brev er dags dato sendt til Justitsministeriets Lovafdeling til
orientering.

E-post dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2009-122-0359

Med venlig hilsen

Sagsbehandler
Anna Alexandra
Pontoppidan
Direkte 3319 3227

Anna Alexandra Pontoppidan

Helen Falster

Fra: Annsofie Gundlach [ag@danak.dk]
Sendt: 4. december 2009 07:47
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Renée van Naerssen; Jesper Høy
Emne: Høring om forslag til lov om ændring af varmforsyning
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK95988>
SJ: -1

Ved mail af 23. november 2009 fremsendte Energistyrelsen høring om forslag til lov om ændring af varmforsyning.

DANAK, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond skal oplyse, at DANAK ikke har nogen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Annsofie Gundlach
Juridisk Chef
DANAK, Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond

Helen Falster

Fra: Camilla Damsø Pedersen [CDP@DI.DK]
Sendt: 3. december 2009 11:00
Til: Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Renée van Naerssen; Anders Stouge
Emne: Vedr. Høring af forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning
Vedhæftede filer: 2009 11 30 Høringssvar ændring af lov om varmforsyning.pdf
docId: <http://ensiis/ensj09/DOK95606>
SJ: -1

Kære Renée

DI og DI Energibranchens svar på høring af forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning vedhæftet.

/Camilla

Med venlig hilsen

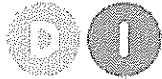
Camilla Damsø Pedersen
Konsulent, Energi

(+45) 3377 3928
(+45) 2328 4913 (Mobile)
cdp@di.dk
di.dk

 cid:image001.gif@01CA

Organisation for erhvervslivet

Energibranchen

2. december 2009

cdp

Energistyrelsen
Att.: Renee Van Naerssen
Amaliegade 44
1256 København K

Høring af forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning

DI og DI Energibranchen takker for høringen af lovforslaget om ændring af varmforsyningsloven. I forslaget udvides Energitilsynets beføjelser i forbindelse med indhentning og adgang til oplysninger.

Energitilsynet får med forslaget mulighed for at hente oplysninger hos virksomheder, der er koncernforbundne med varmforsyningsvirksomheden, såfremt der er eller har været transaktioner med disse virksomheder. DI forudsætter, at Energitilsynets adgang til oplysninger i koncernforbundne virksomheder kun omfatter oplysninger om transaktioner, der har med fastsættelse af varmeprisen at gøre. DI ser gerne dette præciseret i lovforslaget.

Lovforslaget indebærer, at tilsynet får adgang til at hente oplysninger uden retskendelse også hos koncernforbundne virksomheder. I den forbindelse vil vi anbefale, at der i samarbejde med de koncernstrukturerede virksomheder udarbejdes objektive kriterier for i hvilke situationer, Energitilsynet kan indhente relevante oplysninger.

Forslaget indeholder desuden en ny bestemmelse om, at Energitilsynet kan give påbud om tilvejebringelse af data fra såvel virksomheder, der er omfattet af lovens prisbestemmelser, som fra deres koncernforbundne virksomheder. Det bør være en klar forudsætning, at udformningen af krav til dataform formuleres i samarbejde med omfattede selskaber, og at der tages hensyn til, at indberetningen ikke fører til u hensigtsmæssige administrative omkostninger.

Det er pt. uklart i lovforslaget, hvilke oplysninger erhvervslivet præcist skal tilvejebringe. Derfor er det også svært at forholde sig til lovforslagets vurdering af, at konsekvenserne af forslaget er "begrænsede" for erhvervslivet.

Med venlig hilsen

Camilla Damsø Pedersen

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

E.ON Danmark A/S
Norrelundvej 10
DK-2730 Herlev
Kundecenter@eon.dk
Kundecenter: Tel. +45 7027 0577
www.eon.dk
CVR Nr. 25215680

Thomas Andersen Thrane
Dir +45 44 85 41 67
Tel +45 44854100
Fax +45 44854101

**BEMÆRKNINGER TIL ENERGISTYRELSENS FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF LOV
OM VARMEFORSYNING (UDVIDELSE AF ENERGITILSYNETS BEFØJELSER)**

Herlev, den 2. december 2009

E.ON Danmark har i høring modtaget et udkast af 23. november 2009 (j.nr. 2301/1199-0044) til lovforslag om ovennævnte emne. Nedenfor følger E.ON-virksomhedernes umiddelbare bemærkninger til forslaget i den form, det er sendt i høring.

1. E.ON er tilhænger af et kompetent og ligeligt tilsyn med alle energi-virksomheder i Danmark

E.ON er tilhænger af, at der føres et effektivt og kompetent tilsyn med varmforsyningsanlæggene i Danmark.

Det afgørende er dog, at der i myndighedernes praksis føres et ensartet tilsyn med alle virksomheder. Kun med gennemsigtige og lige vilkår for alle kan man opretholde incitamentet til at nyinvestere i fjernvarme i Danmark.

Problemet er derfor ikke, at Energitilsynet ikke har beføjelser nok. Energitilsynet har løbende fået tilført de beføjelser, tilsynet har ønsket, og det har sektoren sædvanligvis støttet. Problemet er, at Energitilsynet ikke benytter sig af de kontroller, som gældende lov allerede giver mulighed for. Energitilsynet foretager for eksempel ingen undersøgelse af det relevante marked og dets prisniveau, selvom princippet i gældende § 28 b klart bygger på, at tilsynet undersøger markedet før det slår fast, om prisniveauerne er forkerte i forhold til markedsniveau.

Som eksempel på, at Energitilsynet fører et uensartet tilsyn med sektoren kan nævnes:

- Stor forskel på de finansieringsomkostninger, som Energitilsynet godkender eller underkender. F.eks. godkendte Energitilsynet den 24. september 2007 en rente på 8,0 pct., men underkendte senere en lavere rente på 6,5 pct. underkendt af Energitilsynet den 22. juni 2009
- Reglerne om selskabsudskillelse og fremmed flertal i bestyrelserne håndhæves over for visse virksomheder, men ikke over for andre

- Reglerne om udtrædelsesgodtgørelse forvaltes sådan, at nogle virksomheder har mulighed for at hvile i sig selv, mens andre virksomheder påføres forøgede underdækninger
- Nogle virksomheder får at vide af Energitilsynet, at underdækning "skal" indregnes i priserne, mens andre virksomheder får at vide af Energitilsynet, at de ikke må indregne underdækning i priserne.

Med hensyn til Energitilsynets undersøgelse af markedsniveauet for de forskellige ydelser til varmforsyningsvirksomhedernes drift kan opmærksomheden henledes på, at Energitilsynet aldrig er fremkommet med en konsistent vejledning om, hvad tilsynet anser for nødvendige omkostninger, eller hvordan markedspriserne for relevante ydelser analyseres.

For det tredje kan nævnes, at de periodiske analyser af varmforsyningsanlæggenes indtægts- og omkostningsforhold, som Energitilsynet har pligt til at udarbejde og offentliggøre efter varmforsyningslovens § 23 b, stk. 2, som har været i kraft siden år 2000, heller ikke bidrager til at øge forudsigeligheden, idet Energitilsynet trods lovkravet endnu ikke har offentliggjort nogen sådan analyse. Dette endda på trods af, at Energitilsynet tilkendegav overfor Rigsrevisionen at ville offentliggøre en sådan analyse senest i år 2006 – altså for 3 år siden.

Kvaliteten af den retlige regulering af varmforsyningsvirksomhed i Danmark betones for det fjerde af, at det er juridisk ukorrekt at hævde, at Energitilsynet ikke i medfør af allerede gældende lovgivning har mulighed for at fremskaffe de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme om der er handlet på markedsvilkår. Tværtimod indeholder den gældende varmforsyningslovs § 23 b (stk. 5) beføjelse til, at Energitilsynet kan indhente oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af tilsynets opgaver efter varmforsyningslovgivningen. Bestemmelsen, der har været i kraft siden årtusindskiftet, giver mulighed for at undersøge kontrakter, priser mv. Forestiller man sig f.eks., at Energitilsynet ønsker at undersøge en bestemt kontrakt mellem en fjernvarmevirksomhed og en leverandør, vil myndighederne i medfør af bl.a. § 23 b kunne få adgang til kontrakten hos varmforsyningsanlægget. Derfor virker det hverken nødvendigt eller egnet at Energitilsynet stiller krav om at få den samme kontrakt tilsendt fra leverandøren (f.eks. en leverandør af naturgas eller anden brændsel) – hvad enten der er tale om en koncernforbundet leverandør eller ej. Lovforslaget undlader da også at angive, hvordan kravene til egnethed og nødvendighed (proportionalitet) skulle være opfyldt.

Til Energistyrelsens orientering kan oplyses, at E.ON under den konkrete sag, som Energistyrelsen henviser til i høringsbrevet og bemærkningerne til § 2, har stillet enhver oplysning til rådighed for Energitilsynets behandling af dets opgaver efter varmforsyningsloven. Vi bemærker endvidere, at det beror på utilstrækkelig orientering om de faktiske forhold, når Energitilsynet hævder, at E.ONs dattervirksomheder ikke har egen økonomi. E.ONs varmforsyning har naturligvis egen separat økonomi – samt egne varmeprismæssige og finansielle budgetter og regnskaber, samt egen ledelse efter gældende selskabslovgivning.

Vi bemærker endelig, at lovforslaget er uklart på den måde, at det undlader at forholde sig til kernespørgsmål om, hvilke oplysninger koncernerne skal tilvejebringe. – Er det hvilken som helst oplysning, eller er det alene oplysninger om en bestemt konkret transaktion, som ønskes gransket? – Er det løbende transaktioner, som ændrer sig time for time (eksempelvis en virksomheds træk på en kassekredit hos en koncernforbundet virksomhed, eller værdien af elektricitet, der sælges til time-markedet)? – Under hvilke omstændigheder kan der kræves oplysninger? – Skal enhver simpel tvivl være nok, eller må der kræves, at mistanken er underbygget af fakta, eller på anden måde er kvalificeret?

Alt i alt bidrager ujævnheden og den lave forudsigelighed i tilsynets praksis desværre til at øge de regulatoriske risici, og reducerer dermed kraftigt incitamentet til at nyinvestere i fjernvarme i Danmark i forhold til andre lande med tilsvarende potentiale.

2. De i lovforslagede omhandlede restriktioner mod etableringsfriheden

Selskaber, der etablerer sig i Danmark for at drive virksomhed i varmforsyningssektoren, kan ikke etablere sig som andelsselskaber eller kommunalt ejede selskaber. Grundet deres grænseoverskridende karakter og ikke-danske ejere, vil selskaber fra andre medlemslande i praksis altid være en del af en koncern. Lovforslaget vil derfor have en speciel virkning for udenlandske virksomheder – en virkning, som ikke rammer flertallet af fjernvarmevirksomheder i Danmark, der typisk er andelsselskaber.

E.ON, hvis moderselskab i Malmø har etableret sig i Danmark, konstaterer derfor, at det med lovforslaget bliver gjort mere risikabelt, administrativt tungere og mere bekosteligt at drive varmforsyningsvirksomhed i Danmark, hvis man tilfældigvis er ejet af et selskab (dvs. indgår i en koncern).

I den forbindelse bemærker vi, at det ifølge EF-Domstolen følger af traktatens regler om etableringsfriheden, at nationale foranstaltninger, som medfører ulemper for etableringsfriheden eller gør udøvelsen af etableringsfriheden mindre attraktiv, betragtes som restriktioner for denne frihed, jf. EF-domstolens dom af 5. oktober 2004 i CaixaBank-sagen (sagsnr. C-442/02) og af 17. oktober 2001 i Payroll-sagen (sagsnr. C-79/01). Der er ligeledes tale om hindringer for etableringsfriheden, hvor den nationale ordning medfører en forskellig behandling i forhold til indenlandske virksomheder, jf. eksempelvis Domstolens dom af 22. marts 2007 i Talotta-sagen (sagsnr. C-383/05).

Udover de ulemper, som lovforslaget indebærer for koncernorganiserede virksomheder, skal vi bemærke, at det skærpede opsyn med koncernorganiserede virksomheder skaber en forskelsbehandling, idet gældende varmforsyningslovs § 23 g tvinger ikke-danskejede virksomheder til at adskille virksomheden og dermed etablere en koncern. I lyset af varmevirksomheders forskellige selskabsretlige strukturer i Danmark henleder vi derfor opmærksomheden på, at lovforslagets indgreb mod virksomheder, der har de i lovforslaget nævnte bestemte selskabsretlige strukturer, reelt ikke er neutrale indgreb, selv om

lovforslagets bestemmelser fremstår neutrale. I disse situationer vil der oftest være tale om skjult diskrimination, som er omfattet af traktatens regler om handelshindringer i det indre marked. Denne ikke-neutrale virkning understøttes af, at Energitilsynet selv lægger udtrykkelig vægt på, at "den organisatoriske form E.ON har valgt er ikke valgt af andre kollektive varmeforsyningsvirksomheder."

I forlængelse heraf bemærkes, at selv om indgrebsbeføjelserne mod koncernstrukturerede virksomheder ved dom måtte findes at finde anvendelse uden forskel på såvel hjemmehørende som ikke-hjemmehørende personer, har EF-domstolen dog konstateret, at indgrebsbeføjelserne påvirker situationen for den, der erhverver en kapitalandel som sådan, og derfor kan afholde investorer fra andre medlemsstater fra at foretage sådanne investeringer, og at de følgelig opstiller betingelser for adgangen til markedet, jf. herved Domstolens dom af 13. maj 2003 i sag C-363/00, Kommissionen mod Spanien, samt den heri nævnte dom i sagen Kommissionen mod Storbritannien.

Vi går ud fra, at man er opmærksom på, at enhver ny regel skal kunne anvendes uden forskel i den forstand, at de på samme måde og ud fra ens kriterier skal finde anvendelse på erhvervsdrivende, der er etableret i indenlands, hhv. erhvervsdrivende fra andre medlemsstater. Som udtalt i den domspraksis, der knytter sig til traktaten, følger det heraf, at reglerne ikke må være fastsat på en sådan måde, at de i praksis lettere kan opfyldes af indenlandske erhvervsdrivende end af udenlandske erhvervsdrivende. Såfremt dette er tilfældet, overholder betingelserne ikke det af traktaten afledte kriterium om, at der ikke må udøves forskelsbehandling.

Med hensyn til egnetheden tillader vi os at nøjes med at bemærke, at det følger af EF-domstolens gældende fortolkning af traktaten, at en national lovgivning kun er egnet til at sikre gennemførelsen af det påberåbte formål, hvis indgrebet reelt opfylder hensynet om at nå målet på en sammenhængende og systematisk måde (dom af 6. oktober 2009 i sag C-153/08, Kommissionen mod Spanien). I lyset af, at lovforslaget sigter til at løse den konkrete verserende tilsynssag, som er omhandlet i det i lovforslaget nævnte brev fra Energitilsynet og i lovforslagets bemærkninger ad § 2, kommer lovforslaget næppe til at opnå de ønskede mål på en måde, der kan siges at være sammenhængende og systematisk, og dermed i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, som det følger af traktaten og dennes regler om etableringsfrihedens udøvelse.

Vi stiller også spørgsmålstegn ved, om en ubegrænset adgang til at kræve enhver oplysning fra virksomheder, der ikke er omfattet af varmeforsyningsloven, er proportional, når myndighederne hverken behøver at angive, hvad de efterspørger eller formål eller grund til at bede om oplysninger fra den koncernforbundne virksomhed.

Vi noterer os, at lovforslaget henviser til, hvad der er "hensigtsmæssigt" for Energitilsynet. I den forbindelse bemærker vi blot, at det følger af EF-domstolens praksis – bl.a. i Gebhard-dommen fra 1995 – at nationale regler, der tilsigter formelle indgreb i etableringsfriheden, ikke må gå ud over, hvad der er

”nødvendigt”. Med hensyn til lovforslagets henvisning til eventuelle administrative hensigtsmæssigheder for Energitilsynet, bemærkes blot – som EF-Domstolen allerede har præciseret (dom af 14. oktober 2008 i Grunkin- og Paulsagen) – at hensynet til administrativ konvens ikke kan begrunde en hindring for den frie bevægelighed – dvs. herunder etableringsfriheden i henhold til traktaten.

Det er på denne baggrund ikke vores opfattelse, at lovforslaget ikke skulle indeholde EU-retlige aspekter.

3. Lovforslaget løser ikke problemet med barmarksværkernes struktur og deraf følgende priser på fjernvarmen i landområder

Selvom man giver Energitilsynet flere beføjelser, vil det ikke af sig selv bringe lavere varmepriser til barmarksværkernes kunder.

Barmarksproblematikken er en konsekvens af folketingets energipolitik – og ikke en konsekvens af, hvem der ejer værkerne. Problemet kan ikke løses ved at placere gældsbyrden i værkerne. Problemet kan kun løses politisk – og kun hvis forbrugere, værker og kommuner får værktøjer til at løse barmarksproblematikken sammen.

E.ON bidrager som en naturlig del af vores virke til at effektivisere driften af værkerne, men kun politikerne kan løse de fundamentale problemer, som skyldes værkernes struktur (høj gæld, høje absolutte finansieringsomkostninger, lavt varmeaftag, højt nettab, sparsom kommunal opbakning, løbende underdækning mv.). Som konkrete konstruktive muligheder for at løse problemet kunne man derfor pege på:

- Støtte til de værker, der var forment adgang til barmarkspuljerne med henblik på at stille alle virksomheder lige, så fjernvarmeforbrugere også kan stilles lige
- Finansiering af støtte via en public service obligation (PSO), der lægges på el- eller varmeproduktion til nedbringelse af gæld og underdækning
- Afgiftslempelse for naturgasforbruget for barmarksværkerne (alternativt for den del af naturgassen, der forsvinder som nettab)
- Åbning for at kommuner kan stille lånegarantier for alle fjernvirksomheder, ikke blot de private andelsejede
- Støtte til investering i solvarme, geotermi og andre former for vedvarende og billig energi, evt. begrænset til støtte til forrentningen af investeringsrisikoen
- Støtte til nye fremføringsanlæg, der kan binde dyre fjernvarmeområder sammen med billigere områder, herunder kompensation for tabte investeringer mv., der sikrer et incitament til billigere varme
- Støtte til demonteringsomkostninger, hvor anlæg nedlægges med henblik på overgang til billigere eller grønnere fjernvarmeforsyning

- Udvidelse af ordningen i varmforsyningslovens § 6, stk. 4, hvorefter anlæg, der modtager kommunale påbud om at sikre den mest økonomisk anvendelse af energi, kan kræve sig overtaget af kommunen.

Barmarksproblematikken løses derimod ikke ved at tvinge værkerne til at lukke, og dermed tabe værdien af de investeringer, der er gjort.

Indgreb mod koncern-organiserede virksomheder vil derfor ikke løse hele problemet med varmepriserne i barmarksområderne, og der er derfor ikke vejen frem at lancere en signalpolitik over for koncern-organiserede virksomheder.

Bemærkninger til de konkrete bestemmelser i forslaget

Bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 1 (Indgreb uden retskendelse)

Vi bemærker, at der i lovforslaget henvises til "tilfælde, hvor der opstår mistanke om, at en transaktion med en virksomhed, der er koncernforbunden med et varmforsyningsanlæg, ikke er indgået på normale markedsvilkår..." (lovforslagets pkt. 4).

Vi finder intet særligt sektorbestemt behov for indgreb uden retskendelse, som går ud over de kontrolbeføjelser, som allerede er tildelt kompetente myndigheder såsom konkurrencemyndigheder og forbrugerombudsmanden. Det gælder navnlig, hvor indgrebet end ikke begrundes i nogen mistanke af bestyret karakter, men alene af den svageste grad af mistanke.

På denne baggrund finder E.ON, i lyset af, at lovforslaget giver myndighederne hjemmel til at foretage kontrolbesøg hos virksomheder, der ikke er reguleret af sektorlovgivningen, at § 23 a, stk. 1, i hvert fald for så vidt angår 2. pkt. bør affattes på samme måde som kontrolbesøg er ordnet i dansk lovgivning i øvrigt, jf. eksempelvis konkurrencelovens § 18, stk. 3, og markedsføringslovens § 22 a, stk. 2.

Bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 3 (krav til oplysningers form)

Den gældende varmforsyningslov bygger allerede på, at Energitilsynet skal kontrollere, at varmforsyningsvirksomhederne køber de ydelser, der er nødvendige til deres drift, til markedsbestemte priser.

Problemet er ikke, at Tilsynet ikke "kan" føre tilsyn med, om der handles til markedsbestemte priser. Disse muligheder har Tilsynet fuldt ud efter gældende lov (§ 28 a), der tillader tilsynet at påse enhver varmforsyningsvirksomheds indkøbspriser. Det er derfor en misforståelse, når lovforslaget bygger på den opfattelse, der kommer til udtryk i det brev fra Energitilsynet, som forslaget henviser til, nemlig at Energitilsynet ikke "kan" føre tilsyn med omkostninger, der stammer fra leverandører (koncernforbundne eller ikke-koncernforbundne). Når Energitilsynet anfører, at det ikke er muligt for Energitilsynet at se, hvilke omkostninger de enkelte varmforsyningsanlæg har, er grunden ikke, at Energitilsynet ikke har oplysninger. Enhver oplysning, som Energitilsynet har

ønsket fra E.ONs varmforsyningsvirksomheder, er stillet til Energitilsynets disposition. Grunden er tværtimod, at Energitilsynet ikke kan forstå koncernaftalerne, eller ikke har ønsket at forstå aftalerne, der i øvrigt er formuleret på en vis, der er sædvanlig for handel mellem virksomheder i Danmark.

Problemet er derimod, at Energitilsynet rent faktisk ikke fører det tilsyn, som gældende varmforsyningslov bygger på.

Tilsynet er f.eks. aldrig fremkommet med bud på en metode for, hvordan markedsprisen på kapital (køb af finansiering) fremkommer. Eller en metode for, hvordan markedsprisen på brændsel er. Energitilsynet har derimod anlagt en enkeltsagsbaseret, svingende praksis, som ikke gør det muligt at estimere, hvad rette markedsniveau er. Eksempelvis har Tilsynet i en sag sagt, at en rente på 8,0 var i orden, mens tilsynet i en anden sag har underkendt en rente på 6,5 pct.

De hidtidige erfaringer med Energitilsynet viser, at Energitilsynets udmøntning af krav til bestemt opstilling af tal mv. ikke har sådanne "begrænsede konsekvenser", som der lægges op til med lovforslaget.

Da de nye formkrav fremsættes i sammenhæng med skærpelsen af muligheden for at drive virksomhed i koncernstrukturer, må man forvente, at formkravene vil komme til at ramme udenlandske virksomheder hårdere end indenlandske virksomheder, idet de indenlandske allerede anvender visse standarder, der stammer fra den danske brancheorganisation for fjernvarme, og som er tiltrådt af Energitilsynet. Vi bemærker i denne sammenhæng, at den ved EF-Traktaten fastsatte etableringsret er til hinder for restriktioner i form af bestemte formkrav, eksempelvis særlige regnskabskrav, som særligt rammer virksomheder, der har hjemsted i en anden medlemsstat, jf. herved EF-domstolens dom af 15. maj 1997 i sag C-250/95, Futura Participations.

Selvom visse restriktioner under visse omstændigheder ganske vist kan retfærdiggøres af de enkelte medlemsstater, kræver det dog efter fast fortolkning af traktaten bl.a., at restriktionen er nødvendig, og at medlemsstaten er i stand til at godtgøre nødvendigheden (proportionalitet). Energistyrelsens lovforslag angiver dog alene, at det "vil være hensigtsmæssigt, hvis tilsynet kan pålægge virksomheden at udarbejde materialet i den form, som skal anvendes i sagen."

Også med henvisning til gældende praksis som udtrykt ved Grunkin- og Paul-dommen, finder vi det på denne baggrund et åbent spørgsmål, om en blot hensigtsmæssighed for forvaltningen kan leve op til de krav, som traktatreglerne stiller op. Vi henviser tillige til dommen af 4. marts 2004 i sag C-334/02 (Kommissionen mod Frankrig), hvor EF-Domstolen slog fast, at administrative ulemper ikke er tilstrækkelige til at begrunde en hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser og for de frie kapitalbevægelser.

Dertil kommer, at formen på de pågældende oplysninger ikke er beskrevet i forarbejderne med den klarhed og tydelighed, som kunne forventes ud fra det

minimum af retssikkerhed, som lovforslaget henviser til. Lovforslaget undlader eksempelvis at tage stilling til:

1. om oplysninger i avancerede elektroniske formater kan kræves formateret til simple systemer som Energitilsynet bruger (dataformatering);
2. om der kan kræves elektronisk form af oplysninger, der kun har papirformat;
3. om oplysninger kan kræves i form af revisorerklæring eller advokaterklæring;
4. om der kan stilles krav til formens struktur – f.eks. grupperinger, opdelinger;
5. om der kan stilles krav til specifikationsniveau (detaljerigdom);
6. om der kan kræves forklarende bemærkninger i et dokument;
7. om der udover kopi kan kræves originaler, attesterede kopier etc.;
8. om der kan kræves beskyttede oplysninger (f.eks. personaleforhold eller andre personoplysninger).

Endelig må det konstateres, at lovforslaget ligeledes forholder sig tavst med hensyn til, om der kan kræves enhver oplysning, eller om beføjelserne alene angår de pågældende transaktioner, som Energitilsynet interesserer sig for.

Bemærkninger til lovforslagets § 2 (øjeblikkelig ikrafttrædelse med henblik på en sag, som tilsynet pt. har under behandling, jf. en pressemeddelelse fra Energitilsynet)

Indgreb i de EU-retligt garanterede friheder skal efter praksis, i det omfang indgrebet kan begrundes i et tvingende alment hensyn, varsles med en tilstrækkelig overgangsfrist til, at de erhvervsdrivende kan tilpasse sig ny lovgivning. Vi henleder opmærksomheden på, at EF-Domstolen i sin dom af 15. november 2005 i sag C-320/03, Kommissionen mod Østrig, udtalte, at en overgangsperiode på to måneder var klart utilstrækkelig til, at de erhvervsdrivende havde rimelig mulighed for at tilpasse sig nye forhold.

Afsluttende bemærkninger

E.ON er en kompetenceorganisation, der sigter mod optimal teknisk, administrativ, regnskabsmæssig og energimæssig drift af energianlæg og -virksomheder.

I Danmark driver vi kraftvarmevirksomhed og fjernvarmedistribution på Sjælland. Vi er også i gang med at opføre vindmølleparken "Rødsand 2" syd for Lolland, som skal forsyne 200.000 husstande med CO₂-neutral elektricitet. Rødsand 2 forventes klar til efteråret 2010.

I december 2009 indviede E.ON tillige den første demonstrations-biogas-tankstation i Danmark. Som brændstof til biler er biogas CO₂-neutralt og har en partikeludledning, der er op til 99 procent lavere end de strengeste europæiske miljøkrav.

I forhold til de forestående miljø- og klimaudfordringer ønsker E.ON fortsat at investere i lønsom og miljøvenlig energi i Danmark, men de regulatoriske og økonomiske rammer skal naturligvis være rimelige og kendt på forhånd.

Generelt er det vores indtryk, at lovforslagets stramninger og de ubestemte omstændigheder, hvor stramningerne kan udøves, vil eskalere den regulatoriske usikkerhed til skade for de investeringer, som energiområdet står over for i de mange kommende år.

Vi mener, at vejen frem på fjernvarmeområdet er et stærkt og kompetent Energitilsyn, der forvalter objektive regler på ligelig og ensartet vis, og uden arbitrære skærpelser for udenlandskejede virksomheder eller vilkårlige lempelige fortolkninger til fordel for danskejede varmforsyningsanlæg.

E.ON ønsker at bidrage til at sikre grundlaget for acceptable fjernvarmepriser i barmarksområderne – dvs. lavere varmepriser. Løsningen er en politisk vilje til at ændre rammevilkårene. Løsningen er ikke et skræddersyet ensidigt indgreb mod ikke-andelsejede og ikke-kommunaltejede energivirksomheder, som har etableret sig i Danmark.

Med venlig hilsen

E.ON Danmark A/S

Thomas Andersen Thrane

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Att.: Fuldmægtig Renée van Naerssen

Pr. e-mail: ens@ens.dk, rvn@ens.dk

2. december 2009

Høring vedrørende forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning (Udvidelse af Energitilsynets beføjelser)

Tak for muligheden for at kommentere forslaget.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Michael Rugaard
erhvervspolitisk direktør

Helen Falster

Fra: Nils Capion [nic@naturgas.dk] på vegne af Nils Capion [nic@hng-mn.dk]

Sendt: 1. december 2009 11:58

Til: Energistyrelsens officielle postkasse

Cc: Renée van Naerssen

Emne: Høring af forslag til ændring af varmforsyningsloven

docId: <http://ensiis/ensj09/DOK94717>

SJ: -1

Energistyrelsen fremsendte den 23. november et udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning med anmodning om eventuelle bemærkninger.

HNG/Naturgas Midt-Nord har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen
Nils Capion

Direktionssekretariatet for HNG og Midt-Nord
Gladsaxe Ringvej 11
2860 Søborg
Tlf.: 3954 7585
Mobil: 2463 0038

Energistyrelsen
Att.: Renee van Naerssen
Amaliegade 44
1256 København K

1. december 2009
lh/ig

Svar sendt pr. e-mail til: ens@ens.dk og rvn@ens.dk

Høring af forslag til ændring af lov om ændring af lov om varmeforsyning

Energistyrelsen har pr. e-mail af 23. november 2009 anmodet Dansk Fjernvarme om eventuelle bemærkninger til forslaget.

For Dansk Fjernvarme er det vigtigt med et effektivt tilsyn. Vi støtter derfor forslaget om at udvide Energitilsynets beføjelser, således der kan fås indsigt i nødvendige oplysninger, uanset ejerstruktur og samhandelsrelationer.

Det bemærkes, at det ikke fremgår af lovforslaget, om Energitilsynet får beføjelse til at indhente nødvendige oplysninger fra eventuelle udenlandske koncernselskaber, samt om Energitilsynet kan give påbud om tilvejebringelse af oplysninger fra disse selskaber.

Herudover har Dansk Fjernvarme ikke bemærkninger til forslaget.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Lone Hansen

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Energistyrelsen
Amaliegade 14
1256 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

ens@ens.dk, rvn@ens.dk

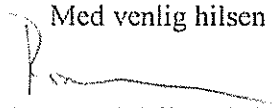
DATO: 26. november 2009
J.NR.: 04-014102-09-1573
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til forslag til ændring af lov om varmeforsyning (Udvidelse af Energitilsynets beføjelser)

Ved e-mail af 23. november 2009 har Energistyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

KOMMUNALE TJENESTEMÆND
OG OVERENSKOMSTANSATTE
LØNGANGSTRÆDE 25, 1
1468 KØBENHAVN K
TLF. 33 11 97 00 - FAX 33 11 97 07
www.kto.dk - E-mail: kto@kto.dk

Energistyrelsen

ens@ens.dk
c.c. rvn@ens.dk

Sagsnr.: 1702.112
EA/l sj
Direkte tlf.nr.: 3347 0615
27. november 2009

**Vedr.: Høringsvar over udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning
(j.nr. 2301/1199-0044)**

KTO har ved e-mail af 23. november 2009 modtaget høring over udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning.

KTO vurderer, at lovforslaget ikke har betydning for ansatte i kommuner og regioner og har derfor ikke bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Helle Basse

Eva Agerlin

Helen Falster

Fra: Borgerservice [Borgerservice@kk.dk]
Sendt: 25. november 2009 14:59
Til: Fællespostkasse Økonomiforvaltningen; TMF (tmf@tmf.kk.dk)
Cc: Renée van Naerssen
Emne: VS: Høring ændring af varmforsyningsloven - afklaring høringsfrist: FRIST den 7. december 2009 kl. 12.
Vedhæftede filer: Høringsbrev om ændring af varmforsyningsloven.pdf; Høringsliste.doc; Lovforslag VFL 2009 (Energitilsynets beføjelser) - udkast 231109.doc
docId: http://ensiis/ensj09/DOK93706
SJ: -1

Hej Økonomiforvaltning og Teknik- og Miljøforvaltning,

Nedenstående fremsendes til jeres information.

Hvis du har yderligere spørgsmål, er du velkommen til at ringe til Københavns Borgerservice på telefon 33 66 33 66.

Venlig hilsen

Nicoline Dollerup

KØBENHAVNS KOMMUNE

Københavns Borgerservice

Telefon 33 66 33 66

borgerservice@kk.dk

www.kk.dk/borgerservice

Fra: Renée van Naerssen [mailto:rvn@ENS.DK]
Sendt: 23. november 2009 15:39
Til: undisclosed-recipients
Emne: Høring ændring af varmforsyningsloven - afklaring høringsfrist: FRIST den 7. december 2009 kl. 12.

Til samtlige organisationer og virksomheder,

Af høringsmailens emne-overskrift fremgik det, at fristen for at sende høringssvarene ind er den 4. december 2009. Dette er ikke korrekt. Fristen for at aflevere høringsvar er den 7. december 2009, som det fremgår af mailteksten og høringsbrevet.

Med venlig hilsen,

Renée van Naerssen
Fuldmægtig

Energiforsyning
Direkte tlf.: 3392 6841
E-post: rvn@ens.dk

Klima- og Energiministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44, 1256 København K
Tlf: 33926700, e-post: ens@ens.dk, hjemmeside: www.ens.dk
